

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΡ. 224 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1960 ΔΡ.

Σ' αυτό το τεύχος:

Η ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ

ΑΥΞΑΝΕΙ

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΤΙΚΑ

Με παραστατικά σχέδια

ΤΟ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΙΟ ΑΝΘΕΙ

Το πιο έκτεταμένο διεθνές έγκλημα

ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ ΜΑΣ

Για την ανάπτυξη χειμερινού τουρισμού

ΑΣΤΗΡ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ-ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 38

ΜΕΓΑΡΟΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Τηλεγραφική διεύθυνσις - ΣΤΕΛΑΤΕΝ

Τηλέφωνα: 30-721 (8 γραμμαί) 28-279, 33-431

Ασφαλεία

ΠΑΝΤΟΣ ΚΛΑΔΟΥ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ

ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ : Καθ' ὅσας τὴν χώραν ἐντός τῶν Ὑποκ/μάτων
τῆς ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΕΝ ΚΥΠΡΩ : Εἰς ΛΕΥΚΩΣΙΑΝ, ΛΕΜΕΣΣΟΝ καὶ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΝ
ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ : Εἰς ΚΑΪΡΟΝ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΝ καὶ ΠΟΡΤ-ΣΑΪΔ

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ ΑΡΙΘ. 224 ΔΡΑΧ. 5

ΕΤΟΣ Ε' 5 ΦΕΒ/ΡΙΟΥ 1960

Εκδόσις: ΕΛΚΗΝ Έλένη Γ. Βλάχου—Η. Γ. Ηλιοπούλου
Διεύθυνσις: Κων. Κ. Ψυχας (Μονὴς Πετράκη ἀριθ. 8, Ἀθῆναι)
Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Κ. Ζαγοριανίτης (*Ἀλδου Μανουτίου 18 Ἀθῆναι)

Γραφετα:

Συντάξας, Ξωκράτους 57, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 527-081

Εκδόσας, Βουλιαγμένης 352, Ἀθῆναι, Τηλεφ. 971-685

Συνδρομαί:

Ἐσωτερικοῦ, ἐξάμηνος δραχ. 130. Ἐτησίᾳ δραχ. 260.

Ἐξωτερικοῦ, ἐξάμηνος δολλάρ. 7. Ἐτησίᾳ δολλάρ. 14.

Ἀεροπορικὴ ἀποστολὴ κατόπιν συνεννοήσεως—Διαφημίσεις κατὰ συμφωνίαν. Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις ἀρθρῶν καὶ εἰκόνων τοῦ περιοδικοῦ χωρὶς τὴν ἀδεία τῶν συγγραφέων καὶ τῶν ἐκδοτῶν—Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται—Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις. ΕΙΚΟΝΕΣ ΑΘΗΝΑΙ.

«ΕΛΚΗΝ» ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ Ε.Π.Ε. (Κεφ. Καταβεβλημένον Δρ. 400.000)

Μεταφράσεις

Με μεγάλη ἀνυπομονήσια περιμένουμε τὸν ἐρχομὸ σου κάθε φορὰ. Ἀπὸ τὴν πρώτη σου ἐμφάνισή μέχρι σήμερα συγκρατεῖς τὸ ἐνδιαφέρον μας καὶ ἔχεις γίνῃ ὁ καλύτερος φίλος μας. Τὰ τεύχη σου δεμένα σὲ πολλὰ χρώματα στολίζουν τὴν βιβλιοθήκη μας.

Ἐκεῖνο ποὺ θὰ ἤθελα ἐπὶ πλέον νὰ διαβάξω σὲ σένα εἶναι μιὰ μουσικὴ σελίδα. Ἐλπίζω μὲ τὸν καιρὸ νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ. Τὰ ἀρθρὰ τοῦ κ. Παπακωνσταντίνου εἶναι κατὰ περισσότερο ἀπὸ ἐξαιρετικά. Σ' ἐυχαριστοῦμε διότι γενικά μὲ ὅλη τὴν ὕλη σου γεμίζεις τίς πολλὰς χειμωνιάτικες ὥρες μας ποὺ εἶναι τόσο ἄδειες ἐδῶ στὴν ἐπαρχία. Ἐπὶ τῇ ἐυκαιρίᾳ θὰ ἤθελα νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ μὲ πληροφορήσῃς πῶς γίνονται οἱ μεταφράσεις ξένων βιβλίων. Τὶ διατυπώσεις χρειάζονται ὅσον ἀφορᾷ τὸν συγγραφέα κλπ.

ΜΑΡΙΑ ΑΡΙΓΤΡΟΠΟΤΑΟΥ

Ἑδεσσα

♦ Εὐχαριστοῦμε γιὰ τίς φιλικὰς διαθέσεις. Γιὰ τὴν μετάφραση ἑνὸς ξένου βιβλίου σὰς πληροφοροῦμε τὰ ἀκόλουθα: Ἐὰν τὸ βιβλίο δοῖται στὴν πρώτη δεκαετία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του καὶ ἔχουμε σχετικὴ σύμβαση μὲ τὸ κράτος τοῦ συγγραφέα, χρειάζεται ἀδεία τοῦ τελευταίου καὶ καταβολὴ συγγραφικῶν δικαιωμάτων. Ἐὰν ἔχῃ περάσει μιὰ δεκαετία ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς του στὴν χώρα τοῦ συγγραφέα, δὲν χρειάζεται καμμιά διατύπωση.

Παρισινὰ

Παρίσι, Ἰανουάριος

Ξετρελλάθηκα ἀπὸ τὴν χαρὰ μου ὅταν εἶδα τὸ γράμμα μου δημοσιευμένο, «τυπωμένο» στὸ τελευταῖο σὰς τεύχος καὶ ἄς μὲ ντροπιάσατε μὲ τὴ σημείωσή σας γιὰ τὰ λάθη μου — εὐτυχῶς βάλατε τὸ ψευδώνυμό μου μόνο — δὲν πειράζει! Τὸ διαβάξω καὶ τὸ ξαναδιαβάξω γιὰ νὰ δῶ τι καὶ πῶς θὰ μπορούσα νὰ σὰς ξαναγράψω

γιὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν πρότασή ποὺ σὰς κάνω (χωριστὰ) καὶ ἀπὸ «ἀγαπηταῖς» μοῦ γινήκατε «φίλταται»! Τὴν βόρσκα λοιπὸν πολὺ λογικὴ τὴν πρότασή μου καὶ ἀπὸ μέρους σας παραδεχτή, ἀφοῦ μοῦ κάνετε τὸ κομπλιμέντο νὰ μοῦ γράφετε ὅτι ἀμφιβάλλετε ἂν εἶμαι μαθήτρια, παιδί δηλαδή, ἢ τότε — λέω ἐγὼ — ἄλλη Μινὺ Ντρονέ!

Τὰ νέα ὅμως ποὺ θὰ ἀνελάμβανα νὰ σὰς στέλνω τακτικά — «τῆς ἐν Παρισίοις ἀνταποκριτοῦς μας», φαντάσου! — ὅσο καὶ ἂν διάζωμαι στὴν ἀποστολή τους, θὰ σὰς ἔρχονται μὲ ἀρκετὴ ἀγοπορία ἐγὼ ὅμως θὰ σὰς γράφω καὶ ἐσεῖς πάλι σβήνετε ὅσα θὰ ἔχουν γίνῃ «ἔωλα». — Πῶς σὰς φαίνεται τὸ «ἔωλα»;

Εἶναι δυνατόν αἰφνης νὰ μὴ σὰς ἐνδιαφέρῃ ὅτι οἱ Γάλλοι κατέθεσαν στὰ διάφορα ταμειευτήριά τους ἀπὸ τὸν Ἰανουάριο ἕως τὸν Νοέμβριο τοῦ 1959, 2.650.000.000 νέα φράγκα; ἢ 16 δισεκατομμύρια δραχμές ἢ 54 ἑκατομμύρια χρυσὲς λίρες; Εἶναι ἀξιοθαύμαστο, ἀλλὰ ἀπὸ πάντα οἱ Γάλλοι ἔχουν ἐξομωθῇ μὲ τὸ προβλεπτικὸ μυρμηγκὶ ποὺ συγκομίζει καὶ ἀποταμιεύει. Παραπονεῖστε, καὶ δικαίως, γιὰ τὰ τροχαῖα δυστυχήματα. Ξέρετε πόσα εἶχαμε κατὰ τίς παρελθούσες γιορτές; Ἀπάνω ἀπὸ δύο χιλιάδες θύματα, ἀπὸ τὰ ὅποια 256 νεκροί! Διακόσιοι πενήντα ἔξ ἀνθρωποὶ ποὺ εἶχαν βγῇ ἀπὸ τὰ σπῆτα τους νὰ διασκεδάσουν, σκοτώθηκαν ἔξ αἰτίας — δὲν εἶν' ἀλήθεια; — τοῦ ἀθῶου πόθου τους νὰ χαροῦν, τίποτ' ἄλλο! Σὰς εἶχα μιλῆσαι γιὰ τὸ νέο φράγκο καὶ φοβᾶμαι πῶς θὰ μιλοῦμε ἐπὶ καιρὸ ἀκόμα, γιατί κάθε τόσο ἀκούονται ἀμφιβολίες ἢ διαμαρτυρίες, ὅπως ἔφανα τὸν ταχυδρομικὸν ὑπαλλήλων ποὺ ζητοῦν «ν' ἀπαλλαγῶν πάσης χρηματικῆς εὐθύνης ὡς ἐκ τῆς κυκλοφορίας τοῦ νέου νομίσματος! Ποιοῦ νέου; Εἶναι τὸ παλιὸ τὸ ἴδιο, μείον δύο μηδενικά!

Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ προέδρου Ντε

“Ὅ,τι χρειάζεται ἡ ὀμορφιά σας γιὰ νὰ ἀναδειχθῇ...!

- Ἡ μεγαλύτερη διεθνὴς συλλογὴ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΩΝ.
- Ἀποκλειστικὲς Κολώνιες (5 τύποι).
- Ἀποκλειστικὲς Λοσιὸν (22 διαφορετικοὶ τύποι).
- Ὅλα τὰ Γαλλικὰ Ἀρώματα

ΣΤΟ ΕΙΔΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΤΟΥ ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΥ

Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΤΗΛ. 532 - 631 - 5 (5 γραμμές)

μά...
...και τον χειμώνα;

Βεβαίως! Και πιά πολύ μάλιστα, γιατί τον χειμώνα τα μάλλινα ρούχα απορροφούν τον ιδρώτα και διαποτίζονται.

MUM

- Προλαμβάνει την κακοσμία του ιδρώτος, δλόκληρο το 24ωρο.
- Ρυθμίζει την εφίδρωση.
- Δεν έρεθίζει το δέρμα.
- Ακινδυνό για τα ρούχα.

365 ημέρες φρεσκάδας με

MUM
ROLLETTE

Χαίρονται τη δυντοφία σας

Νέο, μοναδικό ανταλλακτικό MUM ROLLETTE. Είναι τόσο εύκολο! Τοποθετήστε απλώς την περιστρεφόμενη σφαίρα επαλείφως από το άδειο μπουκαλάκι στο ανταλλακτικό. Έτσι αποκτάτε, στη μισή σχεδόν τιμή, ένα καινούργιο.

BRISTOL MYERS COMPANY - NEW YORK

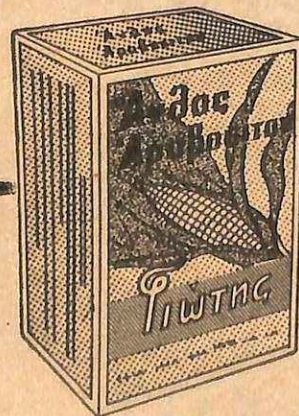
ΑΝΤ/ΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ: Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Α.Ε. ΦΑΜΑΡ

BW/1

Μιλάει
ή σείρα
των... μιμρών

Κάθε μέρα κρέμες από
ΑΝΘΟΣ ΑΡΑΒΟΣΙΤΟΥ ΓΙΩΤΗ
Δύναμις - υγεία

Ένα εξαιρετικό προϊόν της Βιομηχανίας

ΓΙΩΤΗ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΤΡΟΦΩΝ Γ. ΓΙΩΤΗΣ Ο.Ε. ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΙΚΤΙΝΟΥ 3

TAXYΔΡΟΜΕΙΟ

Γνώλ στην 'Αγγλία τον 'Απρίλιο θα γίνη άφορμή, λένε, ν' αρχίσουν τα έργα της σήραγγος κάτω απ' την Μάγνη. Θα τ' αναλάβουν φαίνεται διάφοροι κεφαλαίουχοι και μεταξύ άλλων ή πρώην εταιρία της διώρυγας του Σουέζ. Ποιάς ξέρει, ίσως το υποβρύχιο τούννελ που θα συνδέση τις δύο χώρες να βοηθήσει στην ύφεση της παναρχαίας μεταξύ τους αντιθέσεως αν όχι έχθρας!

Αυτά όλα δεν είναι τίποτα κοντά εις την νέα γυναικεία κάλτσα — θαύμα που όχι μόνο εντύνει το πόδι, αλλά και το ξεκουράζει και πουλιέται... επί δοκιμή! Σοβαρά! Την φορέεις 8 μέρες την κάλτσα κι αν δεν σ' άρεση, αν δεν σε ξεκούρασε, την επιστρέφεις και παίρνεις τον παρά σου πίσω!... Δεν πήγα ακόμη να ψωνίσω ένα ξυγάρι, ίσως γιατί δεν κουράζομαι με τις κοινές μου κάλτσες!

Η συνταρακτικώτερη όμως απ' όλες τις ειδήσεις που μπορώ να σάς δώσω είναι ότι το καινούργιο style των μεγάλων κουτιριέ προκάλεσε από μέρους τους την πρόσληψη μαννεκέν με ύψος 1,69 και μέση 58 (περίπου) και με μακριά μαλλιά που θα φορούνται κότσο. Να έπωφεληθούν οι αναγνώστριάς μας και ν' αφήσουν να μακραίνουν τα μαλλιά τους!

Σας γράφω βέβαια αεροπορικώς, αλλά θα φύγη άραγε το γράμμα μου; Προ ημερών ή ομίχλη ήταν τόσο στα αεροδρόμια και του 'Ορλν και του Μπουρζέ που προσγειώσεις και απογειώσεις διακόπηκαν! 'Αλλά τι είναι αυτό κοντά στην ομίχλη που σκέπασε προχθές την 'Αγγλία! 'Ολόκληρη σχεδόν εφρέθηκε μέσα στα σύννεφα: 36 κομμάτιες πάνω σε 40! 'Όλα είχαν σταματήσει, όλα νεκρωθή!

Σας χαίρετώ, ανυπόμονη να μάθω τι αποφασίσατε!

ΧΡΥΣΗ-Σ

Ποιήματα

♦ ΜΙΧ. ΠΕΤΡΑΚΗΝ, μαθητήν. 'Αθήνα: Οι «Εικόνες» δεν δημοσιεύουν ποιήματα αναγνωστών τους, ούτε και κάνουν κριτική για κείμενα που δεν είναι τυπωμένα. 'Η επίδοσή σας, ανάλογα με την ηλικία σας, είναι αξιοπρόσεκτη. Φυσικά χρειάζεται πολύ μεγάλη μελέτη. Ποῶτα απ' όλα, όμως, ή σχολική. Για την ώρα τουλάχιστον.

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Η ANNET BANTIM, ή δεύτερη, μετά την Μπριζιτ Μπαρντ, σύζυγος του Γάλλου σκηνοθέτη Ροζέ Βανίμ, ένα από τα νέα άστέρια του γαλλικού κινηματογράφου.

ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΤΖΙΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΜΕ ΤΟ ΟΝΟΜΑ

Gordon's

Γνωστό και αγαπητό

ΟΡΙΖΩΝ

ΟΡΙΖΩΝ

"BLACK & WHITE"

(ΜΠΛΑΚ ΑΝΤ ΓΟΥΑΪΤ)

ΣΚΩΤΣΕΖΙΚΟ ΟΥΙΣΚΥ

Το προτιμούν για την γεύση του, το άρωμα
και την εύκολη παρασκευή του...

σ' αυτά στηρίζεται ή επιτυχία του

P.L. 1115 A1

Μάλιστα, το Νεσκαφέ συγκεντρώνει ό,τι χρειάζεται για να άρεση: ώροφο χρώμα, λεπτό και θαυμάσιο άρωμα, στιγμιαία παρασκευή. Αυτά είναι τα τρία πραγματικά μυστικά που έπέβαλαν το Νεσκαφέ.

NESCAFÉ, ή πιο περιζήτητη μάρκα διαλυτού καφέ σε όλο τον κόσμο

ΑΡ. 224 5.2.1960

Keystone

Τὸ ἀκανθῶδες πρόβλημα

Ριζική ἀντίθεση στὴν ἀλγερινή πολιτική τοῦ στρατηγοῦ Ντὲ Γκώλλ, ὥθησε τοὺς μαχητικούς ἀποίκους τῆς Ἀλγερίας σὲ ἀνοικτὴ ἀνταρσία, δημιουργώντας ἔτσι μιὰ ἀπὸ τὶς δέυτερες κρίσεις τῶν τελευταίων ἐτῶν στὴ Γαλλία. Παρὰ τὴν ἐφεκτικὴ στάση τοῦ στρατοῦ, οἱ κεντρικοὶ δρόμοι τοῦ Ἀλγερίου καὶ τῶν ἄλλων μεγάλων πόλεων μετεβλήθησαν σὲ πεδία συγκρούσεων. Στὴ φωτογραφία, τὸ πλῆθος τῶν διαδηλωτῶν, χωρὶς νὰ καταπτοῖται ἀπὸ τὶς ὁμοβροντίες τῶν ἀλεξιπτωτιστῶν, κατευθύνεται ἀπὸ τὴ λεωφόρο Παστέρ στοὺς Μνημεῖο τῶν Πεσόντων.

(Φωτ. Dalmás)

Ἐπανεμφανίσεις

Δυὸ χιλιάδες ἐπίλεκτοι ἐκπρόσωποι τῶν γραμμάτων, τῆς τέχνης, τοῦ θεάτρου, τοῦ κινηματογράφου καὶ τῆς ὑψηλῆς κοινωνίας ἀπεθέωσαν τὸν Ζώρζ Μπρασένς, τὸν περίφημο μυστακοφόρο «ἀναρχικὸ τροβαδούρο», μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπανεμφανίσεώς του στοὺς παρισινὸς «Ὀλύμπια», ὅπου παρουσίασε μιὰ νέα σειρά ἀπὸ συναρπαστικὰ τραγουδάκια του. Φυσικά, ἀπὸ τὴν ἀπαστράπτουσα κασμικοκαλλιτεχνικὴ αὐτὴ συγκέντρωση δὲν μπορούσε νὰ λείψει ἡ Φρανσουάζ Σαγκάν, ποὺ καθόταν μεταξὺ τοῦ συνοδοῦ τῆς χορευτοῦ Σὰκ Σαζώ καὶ τοῦ Ρώσου πρεσβευτοῦ στοὺς Παρίσι, κ. Βινογκράντοφ. Ἦταν ἡ πρώτη δημοσία ἐμφάνιση ποὺ ἔκανε ἡ νεαρὴ Γαλλίδα μυθιστοριογράφος μετὰ τὴν ἀναγγελίαν τῆς ἀποφάσεώς της νὰ ζητήσῃ διαζύγιο.

Τὸ ἄδοξο τέλος

Μὲ συσπασμένο τὸ πρόσωπο ἀπὸ πόνο καὶ μαλλιά ἀνάστατα, ἔφθασε ὑπὸ συνοδείαν στὴν Νέα Ὑόρκη ἡ 19-ετής Γκέμπλ Μπένεντικτ, ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση τοῦ γαλλικοῦ δικαστηρίου ἀνηλίκων, ποὺ τὴν ἀπέσπασε ἀπὸ τὸν κατὰ 16 ἔτη μεγαλύτερο καὶ ἑγγαμὸ ἀγαπημένο της καὶ τὴν ἀπέδωσε στὴν οἰκογένειά της. Αὐτὴ ἦταν ἡ δραματικὴ —προσωρινή ἴσως— κατακλείς τοῦ εἰδυλλίου τῆς κληρονόμου τῶν γραφομηχανῶν Ρέμινγκτον καὶ τοῦ ἐκ Ρουμανίας «πληθείου» Ἀντρέι Πορουμπέανου («Εἰκόνες» τεύχος 223).

(Φωτ. Dalmás)

Τραγικὴ ἀναμονή

Καθὼς κυλοῦν τὰ εἰκοσιτετράωρα, μὲ ἄκαρπες τὶς προσπάθειες τῶν σωστικῶν συνεργείων, ἡ ἀγωνία τῶν συγγενῶν, ἔξω ἀπὸ τὰ πηγάδια τοῦ νοτιοαφρικανικοῦ ἀνθρακωρυχείου τοῦ Κόουλμπρουκ, ἀποκορυφώνεται καὶ μεταβάλλεται σὲ ἀπόγνωση. Ὅπως εἶναι γνωστό, στὴν πρωτοφανὴ τραγωδία, 439 ἀνθρακωρύχοι παγιδεύτηκαν κάτω ἀπὸ ὄγκους χωμάτων καὶ βράχων σὲ βάθος 180 μ.

(U.P.I.)

Ἐνα ἀπίθανο σύννεφο χιονιοῦ —ἀρκετὰ πυκνὸ γιὰ νὰ πλήξῃ σὰν ἀμμοθύελλα ὅποιον θὰ δοκίμαζε νὰ τὸ ἀκολουθήσῃ— ἀφήνει πίσω του ὁ δεξιό-τέχνης χιονοδρόμος, καθὼς γλιστράει ἀκάθεκτος στὶς πάλλευκες, ἀπόκρημνες πλαγιές, στοὺς αὐστριακὸ κέντρο χειμερινῶν σπόρ τοῦ Τσῦρς-ἄμ-Ἄλμπεργκ. Εὐκόλα ἀντιλαμβάνεται κανεὶς γιὰ τί ἡ ἐξαιρετικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία τοῦ φακού —τόσο ἀπὸ τεχνικῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ καλλιτεχνικῆς ἀπόψεως— κατέλαβε ἀσυζήτητα θέση στὴν ἐπίλεκτη σειρά ποὺ παρουσιάζει ἐγκυρότατο ἀγγλικὸ περιοδικὸ μὲ τὸν τίτλο «Ἀσυνήθιστες φωτογραφίες».

Κάποιο μυστικό...

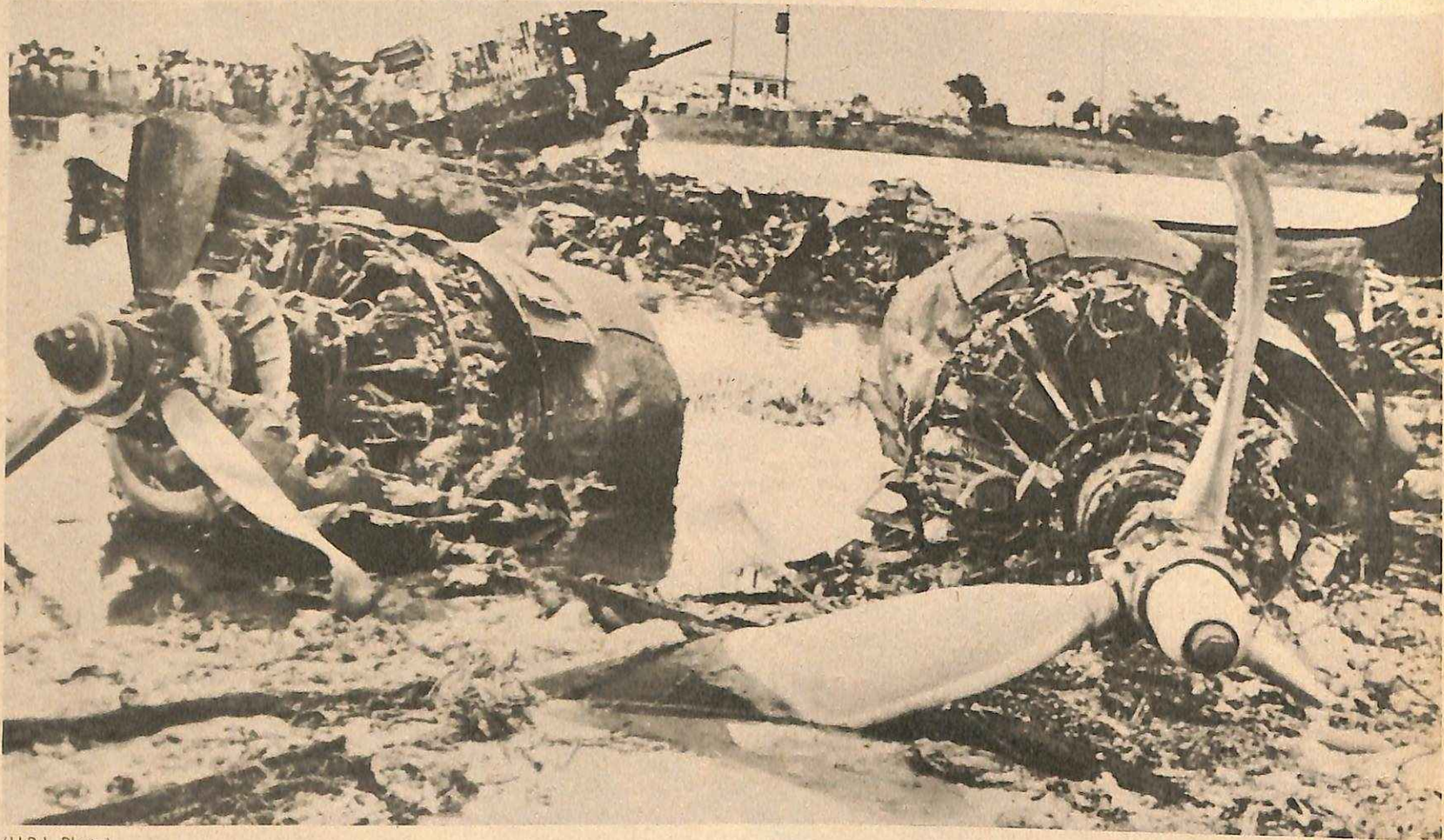
Στη διάρκεια μιάς δημοσιογραφικής συνεντεύξεως στο Χόλλυγουντ, όπου ανέκριναν λεπτομέρειες για τη νέα ταινία «Άσ άγοπηθούμε», η Μαίριλιν Μονρόε έσκυψε και κάτω ψιθύρισε στο αυτί του συμπρωταγωνιστή της "Υβ Μοντάν, που αντικατέστησε τον υπαίτιχο Γκρέγορ Πέκ («Εικόνες» τεύχ. 221). Το μυστικό δεν μαθεύτηκε, πάντως —άδιαφυσήτητα— προκάλεσε ένα πλατύ χαμόγελο στα χείλη του διασώτη ηδύ Γάλλου ηθοποιού και τραγουδιστή.

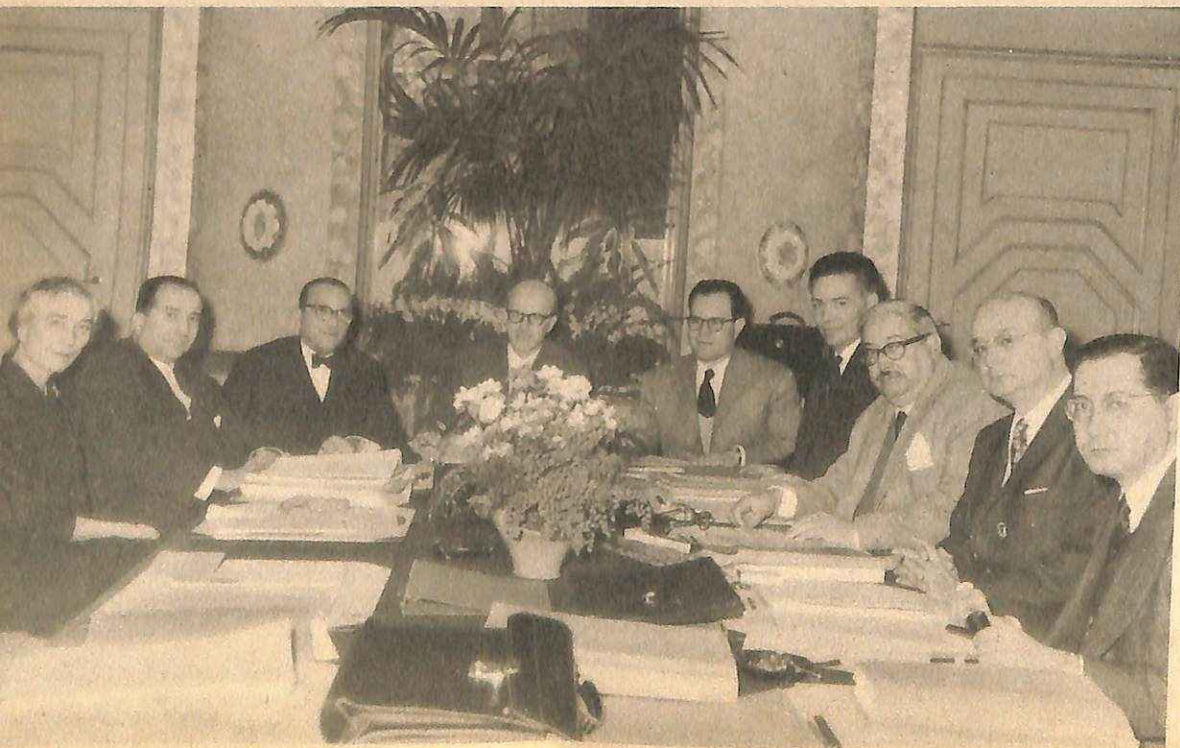
(Α. Ε. Ρ.)

Σωρεία δυστυχημάτων

Τριάντα επτά από τους 46 επιβάτες σκοτώθηκαν όταν ένα τετρακινητήριο «Κονστέλεϊσιον», της κολομβιανής εταιρίας «Αβιάνκα», συνετρίβη, στις 21 Ιανουαρίου, κατά την προσγείωσή του στο αεροδρόμιο του Μοντέγκο Μπαϊύ της Ιαμαϊκής. Το δυστύχημα οφείλεται σε βλάβη του μηχανισμού προσγείωσης και είναι το πέμπτο πολύνεκρο αεροπορικό δυστύχημα που συμβαίνει από την Πρωτοχρονιά. Δύο από τους κινητήρες τινάχτηκαν 100 μ. από την άτρακτο (στο βάθος).

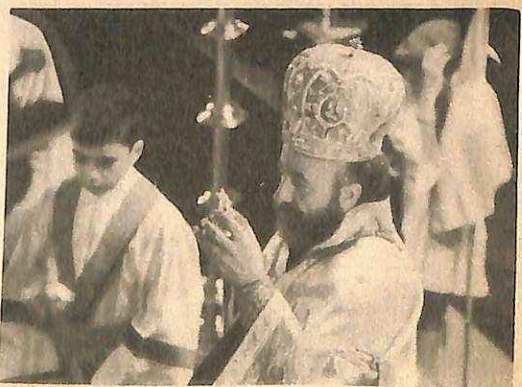

(U.P.I. Photo)

Κυπριακά

Ενώ στη Λωζάννη συνεχιζόταν η επεξεργασία του Συντάγματος της Κύπρου από την εντεταλμένη επιτροπή (διακρίνονται οι κ.κ. Τονορρίτης, Αποστολίδης, Χοϊδάς και Θ. Τσάτσος) και το πρόβλημα των αγγλικών βάσεων είχε μείνει στο δεύτερο σημείο, ο αρχιεπίσκοπος Μακάριος χοροστάτησε στην ελληνική ορθόδοξη εκκλησία των Αγίων Πάντων του Λονδίνου.

Ο ΑΜΟΙΒΑΙΟΣ ΦΟΒΟΣ ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑΝ;

ΥΠΕΡΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ!

ΕΝΩ ΤΟ ΣΥΝΘΗΜΑ ΕΙΝΑΙ: ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΣ

ΤΟΥ Κ. Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Με τον γενικόν, κατά στάδια, αφοπλισμόν η με την «ισορροπίαν του τρόμου» θα εξασφαλισθή ή ειρήνη; Είς το ερώτημα τούτο είναι διχασμένοι αι γνώμαι. Οί πολλοί θέλουν να πιστεύουν ότι είναι δυνατόν να συναφθῇ μία ειλικρινής και αποτελεσματική συμφωνία περί σταδιακού αφοπλισμοῦ. Ἐξου, ἄλλωστε, κατατεθῇ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου εἰς τὴν 14ην Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν δύο μείζονα σχέδια: τοῦ Σέλ-γουντ Λούδ (Μεγάλη Βρετανία) καὶ τοῦ Νικήτα Κρούστσεφ (Σοβιετικὴ Ἑνωσις), τὰ ὁποῖα θ' ἀποτελέσουν ἀντικείμενον συζητήσεων κατὰ τὸν προσεχῆς μῆνα. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ μερικοὶ —ὀλιγωτέρον αἰσιόδοξοι— οἱ ὁποῖοι δὲν λησμονοῦν ὅτι ἐπὶ αἰῶνας γίνεται κατὰ περιόδους λόγος περὶ αφοπλισμοῦ, ἐνῶ ἐν τῷ μεταξύ ἐπινεοῦνται ὅλον ἐν τρομακτικώτερον ὅπλα καὶ οἱ ὁποῖοι φρονοῦν ὅτι πολὺ μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν προσφέρει ὁ ἀμοιβαῖος φόβος. Καὶ αὐτοὶ φαίνεται νὰ εὐρίσκωνται ἐγγύτερον πρὸς τὴν πραγματικότητα.

Ἡ ἄμεσος, πάντως, προοπτικὴ δὲν εἶναι ὁ αφοπλισμός. Εἶναι ὁ ὑπερεξοπλισμός μετὰ νέα ἱλιγγιώδους καταστροφικότητος ὅπλα. Ἐντὸς ἴσως τοῦ ἀρξαμένου ἔτους Ρῶσοι καὶ Ἀμερικανοὶ θὰ ἔχουν ἐξαπολύσει εἰς τὸ Διάστημα 6 δόμβας - δορυφόρους, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐπικρέμονται ἐπὶ τῆς ἀνθρωπότητος ὡς μόνιμος ἀπειλὴ ἐρημώσεως. Αὐτό, κατὰ πάσαν πιθανότητα, ὑπηνίστατο ὁ Κρούστσεφ ὅταν, εἰς τὰς 14 Ἰανουαρίου, ἀνεκοίνωσεν ὅτι οἱ σοβιετικοὶ ἐπιστήμονες ἔχουν εἰς τὰ χαρτοφυλάκιά των ἕνα νέον «φοβερὸν» ὄπλον, ποῦ ἡμπορεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς κάθε ἐχθρόν. Τὸ ὄπλον αὐτὸ δύναται νὰ ἔχῃ ἐκρηκτικὴν δύναμιν 100 ἑκατομμυρίων τόννων τρινιτροτολουόλης (ἐναντὶ τῶν 20.000 τόννων, τὰς ὁποίας εἶχεν ἡ δόμβα ποῦ κατέστρεψε τὴν Χιροσίμαν). Ἐκρηγνυομένη εἰς μέγα ὕψος —μετὰ τῆς πίσεως ἐνὸς κομβίου— θὰ προκαλέσῃ ἀναβλέψεις, αἱ ὁποῖαι θὰ ἐρημώσουν ὁλόκληρον ἥπειρον. Τὴν στιγμὴν αὐτήν, πάντως, εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας οἱ ἐιδικοί συνιστοῦν —ἀνεξαρτήτως τοῦ τί ἀντιπροσωπεύει ἡ ἀπειλὴ τοῦ Κρούστσεφ— νὰ στραφῇ κατὰ προτεραιότητα ἡ προσοχὴ πρὸς τὴν ἄμεσον κατασκευὴν τοιούτων δομῶν - δορυφόρων καὶ ὅχι νὰ καταδληθῇ προσπάθεια ἰσοπλίας εἰς τοὺς διηπειρωτικούς πυραύλους, ὅπου ὑπερέχουν οἱ Ρῶσοι.

Ἐν τῷ μεταξύ, τὰ ὄπλοστάσια τῶν μεγάλων εἶναι γεμάτα ἀπὸ παντὸς εἶδους ὅπλα, τὰ ὁποῖα δύναται νὰ διαιρεθοῦν εἰς ἑξ μεγάλας κατηγορίας: τὴν πρώτην ἀποτελοῦν τὰ συμβατικά ἢ κλασσικά λεγόμενα ὅπλα, τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησαν κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου καὶ μέχρι τῆς ἡμέρας Αὐγούστου τοῦ 1945, ὁπότε ἐρρίφθη εἰς τὴν Χιροσίμαν ἡ πρώτη ἀτομικὴ δόμβα. Ἡ ἀπόδοσις τῶν ὁπλῶν αὐτῶν, τὰ ὁποῖα ἐν τῷ μεταξύ ἔχουν ὑποστῇ ὠρισμέναις δελτιώσεσι, εἶναι γνωστή.

Τὴν δευτέραν κατηγορίαν ἀποτελοῦν τὰ ἀτομικὰ ὅπλα: δόμβαι ριπτόμεναι ἀπὸ αεροπλάνου ἢ ὀδίδες ἀτομικοῦ πυροβολικοῦ, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τακτικὴν χρησιμότητα. Ἡ ἀπόδοσις των —τῆς δόμβας Ἰβίως— εἶναι ἐπίσης γνωστὴ ἀπὸ τὰς τραγικὰς περιπτώσεις τῆς Χιροσίμας (80.000 νεκροὶ καὶ 65.000 κατεστραμμένοι οἰκίαι) καὶ τοῦ Ναγκασάκι (40.000 νεκροὶ καὶ 20.000 κατεστραμμένοι οἰκίαι).

Εἰς τὴν τρίτην κατηγορίαν ἀνήκουν τὰ πυρηνικὰ ὅπλα: ἡ δόμβα ὕδρογόνου, ἡ ὁποία ἔχει δύναμιν χιλιάκις μεγαλυτέραν ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς ἀτομικῆς δόμβας καὶ ἡ ὁποία μεταφέρεται δι' αεροπλάνων τῆς στρατηγικῆς αεροπορίας καὶ τὰ βαλλιστικὰ δόγματα, δηλαδὴ πυραυλοὶ μέσου καὶ διηπειρωτικοῦ βεληνεκοῦς, οἱ ὁποῖοι φέρουν κῶνον με πυρηνικὴν γόμφωσιν καὶ δύναται (οἱ διηπειρωτικοὶ) νὰ πλῆξουν ἐξ ἐνός σημείου τῆς γῆς οἰονδήποτε ἄλλο. Ὑπολογίζεται ὅτι τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον διέθετον τοιαῦτα διηπειρωτικὰ δόγματα ἡ μὲν Σοβιετικὴ Ἑνωσις 10, αἱ δὲ Ἡνωμένας Πολιτείας 6. Ὡς πρὸς τὴν ἀπόδοσίν των ἡ ἐπὶ τῆς ἀτομικῆς ἐνεργείας ἐπιτροπὴ τοῦ Κογκρέσου ἀπεφάνθη τὰ ἐξῆς τὸν παρελθόντα Αὐγούστου: Μία μετρία πυρηνικὴ ἐπίθεσις αἰφνιδιαστικοῦ ναρκατήρος θὰ προεκάλει ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας τὸν θάνατον πενήντα ἑκατομμυρίων Ἀμερικανῶν καὶ τὸν σοβαρὸν τραυματισμὸν ἄλλων 20 ἑκατομμυρίων. Ἐπίσης θὰ κατέστρεφε 12 ἑκατομμύρια οἰκίαν (τὰ 25% τοῦ συνόλου), θὰ καθίστα ἀκατοικήτους λόγῳ σοβαρῶν ζημιῶν ἄλλα 10 ἑκατομμύρια καὶ θὰ ἐμόλυνεν εἰς μέγαν βαθμὴν λόγῳ τῆς ραδιενεργοῦ ἐπιπτώσεως 14 ἑκατομμύρια. Δηλαδή, πλὴν τῶν 50% τῶν οἰκίων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν θὰ ἔπαυον νὰ εἶναι κατοικήσιμοι —διὰ τοῦτον ἡ ἐκείνων τὸν λόγον— ἐπὶ μακρὸν διάστημα. Φυσικὰ, ἀνάλογοι θὰ εἶναι αἱ ἀπώλειαι εἰς ἀνθρώπους καὶ ἀγαθὰ, τὰς ὁποίας θὰ ὕψιστο καὶ ἡ Σοβιετικὴ Ἑνωσις ἀπὸ μίαν αἰφνιδιαστικὴν —διὰ βομβῶν ἢ πυραύλων— πυρηνικὴν ἐπίθεσιν.

Τετάρτην κατηγορίαν ἀπαρτίζουν τὰ βιοχημικὰ ὅπλα (δηλητηρι-

ώδη ἀέρια), τὰ ὁποῖα, χρησιμοποιοῦντά μερικῶς κατὰ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον, ἐπροκάλεσαν παγκόσμιον ἀποτροπιασμὸν καὶ ἀπεκρήχθησαν διεθνῶς καὶ ἐπισήμως ὑπὸ τῆς διασκέψεως τῆς Οὐάσιγκτον τοῦ 1921. Ὑπάρχουν σήμερον πολλοὶ ἀπολογηταὶ τῶν βιοχημικῶν ὁπλῶν, τὰ ὁποῖα χαρακτηρίζουν ὡς ἀπείρως ἀνθρωπιστικώτερα ὅχι μόνον ἀπὸ τὰ ἀτομικὰ καὶ τὰ πυρηνικὰ, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ συμβατικά. Οἱ ἀπολογηταὶ τῶν ἐπικαλοῦνται τὴν κτηθεῖσαν ἀπὸ τὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον πείραν. Ἀπὸ τοῦ 1915 μέχρι τοῦ 1918 —λέγουσιν— εἴχαμεν ἐκ τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων 185.706 ἀπώλειαι, ποῦ ἀντιπροσωπεύουν τὰ 9% τοῦ συνόλου τῶν τραυματισθέντων. Καὶ ἐκ τούτων μόνον 3% ἀπέθανον καὶ 4% κατέστησαν ἀνάπηροι διὰ βίου. Οἱ λοιποὶ (τὰ 93%) ἀνέκτησαν τὴν ὑγίαν των. Ἐν τῷ μεταξύ, οἱ θάνατοι τῶν Βρετανῶν καὶ Ἀμερικανῶν τῶν πληγέντων ἀπὸ σφαίρας ἢ ἐκρηκτικὰ δόγματα ἦσαν 1 πρὸς 3 ἢ 4, ἐναντὶ 1 πρὸς 33 τῶν προσδληθέντων ἀπὸ δηλητηριώδη ἀέρια. Κατὰ τὸν Βρετανὸν στρατιωτικὸν κριτικὸν κ. Μπ-λιντελλ Χάρτ «ἡ ἀποδοκιμασία τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων συνετέλεσε, κατὰ τραγικὴν εἰρωνείαν, νὰ διατηρηθοῦν διὰ τοὺς ἐπακολουθήσαντας πολέμους αἱ ἀπείρως καταστρεπτικώτεροι εἰς ἀποτελέσματα ἐκρηκτικὰ ὕλαι μετὰς συντριπτικὰς συνεπειῶν των εἰς βάρος τῶν ἀμάχων πληθυσμῶν τῶν μετόπισθεν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χρησιμοποίησεως τῶν δηλητηριωδῶν ἀερίων δὲν ἀπέβη πρὸς ὄφελος τῆς ἀνθρωπότητος καὶ τοῦ πολιτισμοῦ».

Πέμπτην κατηγορίαν ἀποτελοῦν τὰ ψυχολογικὰ ὅπλα. Αὐτὰ ἀνεκαλύφθησαν κατὰ τὴν τελευταίαν πενταετίαν, εἶναι γνωστὰ πλὴν τῶν εἰς τοὺς Ἀμερικανούς, ὅσον καὶ εἰς τοὺς Ρώσους καὶ ἀπεκλήθησαν οὕτω διότι ἐπιδρῶν ἐπὶ τοῦ ψυχισμοῦ τῶν ἀνθρώπων, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰ βιοχημικὰ, τὰ ὁποῖα ἐπιδρῶν ἐπὶ τῆς ζωῆς των. Τὰ ψυχολογικὰ καθιστοῦν τὸν ἀνθρώπον ἀνίκανον ὅπως δόσῃ καὶ ἀντιδράσῃ ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα, χωρὶς νὰ τοῦ ἀφαιροῦν τὴν ζωὴν ἢ νὰ τοῦ προσενῶν μόνιμους βλάβας, καὶ διαίρουται εἰς δύο κατηγορίας: εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν προσωρινὴν «φυσικὴν ἀνικανότητα», ὅπως παράλυσιν, τύφλωσιν ἢ κώφωσιν καὶ εἰς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα προκαλοῦν προσωρινὴν «πνευματικὴν σύγχυσιν» ἐγγίζουσιν τὰ ὅρια τῆς ἡμέρου παραφροσύνης. Τὰ ὅπλα αὐτὰ ἡμποροῦν νὰ παραλύσουν ἐπὶ ὠρισμένον χρονικὸν διάστημα ὁλόκληρον ἔθνος, χωρὶς νὰ προσενήσουν εἰς αὐτὸ ἀπώλειαι ἀνθρώπων ὑπάρξεων ἢ ὑλικὰς καταστροφάς.

Τελευταίαν κατηγορίαν ἀποτελεῖ τὸ βιολογικὸν ὄπλον. Εἶναι τὸ φοβερώτερον ἀπὸ ὅλα, διότι καταλαμβάνει ἀπειροελάχιστον ὄγκον καὶ ἡμπορεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ κάθε ἔχον ζωὴ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὴν ὑπαρξὴν τῶν ἀπεκαλύψε τὸν Αὐγούστου τοῦ 1959 ὁ Βρετανὸς ἐπιστήμων σερ Ρόμπερτ Οὐάστον - Οὐάτ (ὁ ὁποῖος συνέβαλεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ραντάρ) ἐνώπιον τοῦ συνέλθοντος εἰς τὸν Καναδᾶν συνεδρίου κατὰ τοῦ μικροβιολογικοῦ πολέμου. Ὁ σερ Ρόμπερτ εἶπεν ὅτι τὸ ὄπλον τοῦτο εἶναι «τοξικὴ οὐσία, ἐκ τῆς ὁποίας ποσότης 8 μόνον οὐγγίαν (ἥτοι 227 γραμμαρίων) καταλλήλως διασκορπιζομένη δύναται νὰ φονεῖσῃ πᾶν ἀνθρώπινον ἐν ἐπὶ τοῦ πλανήτου μας». Καὶ προσέθεσε χαρακτηριστικῶς ὅτι τὸ βιολογικὸν ὄπλον εἶναι περισσώτερον ἐπικίνδυνον, διότι δὲν ὑπάρχει τρόπος ἐπιστημάνσεως τῆς παρασκευῆς του καὶ τῆς δοκιμῆς του, ὅπως συμβαίνει μετὰ πυρηνικὰ ὅπλα, ὅτι αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν παρασκευὴν του περιβάλλονται ἀπὸ τὰς κυβερνήσεις με ἀκράν καὶ ἐπιτυχὴ μυστικότητα καὶ ὅτι ἡ τοξικὴ οὐσία, περὶ τῆς ὁποίας ὠμίλησεν, «εἶναι μόνον ἐν ἐκ τῶν παρασκευασμάτων τοῦ θαλάμου τῆς φρίκης».

Δὲν εἶναι, βέβαια, εὐχάριστοι αἱ πληροφορίες αὐταί. Ψυχραῖος ὅμως στάθμισις των ὁδηγεῖ μάλλον πρὸς κάποιαν συγκρατημένην αἰσιοδοξίαν παρὰ πρὸς τὴν ἀπόγνωσιν. Διότι ἀποδεικνύουν πόσον ἀσύμφορος ἔχει καταστήσῃ ὁ πόλεμος. Ἰδιαίτερον σημασίαν —ἐνθαρρυντικὴν— ἔχει ἡ ἀνακάλυψις τῶν ψυχολογικῶν καὶ τῶν βιολογικῶν ὁπλῶν, διότι ταῦτα καταργοῦν πρακτικῶς τὴν καταδλητικὴν ὑπεροχὴν τῶν δύο μεγάλων πυρηνικῶν δυνάμεων. Ἐφ' ὅσον εἶναι δυνατόν νὰ παρασκευασθοῦν ὑπὸ οἰαδήποτε χώρας καὶ με ἐλαχίστην δαπάνην καὶ νὰ τῆς ἐξασφαλίσουν τὴν ἀμυναν ἐναντὶ ἀριθμητικῶς πολὺ ὑπερέτερον ἐχθροῦ. Ἀλλὰ καὶ διότι αἱ μεγάλας χώραι, αἱ ὁποῖαι κατέχουν ἤδη ἐκτὸς τῶν πυρηνικῶν καὶ βιολογικῶν ὁπλῶν, θὰ διατάσσον πολὺ νὰ χρησιμοποιοῦσιν εἴτε τὰ μὲν, εἴτε τὰ δε, εἴτε ἀμόφερα, διότι γνωρίζουν ὅτι τὴν ἐπομένην δὲν θὰ ὑπάρχουν, ἐνῶ οἱ πόλεμοι γίνονται ἐν ὁμῇ «νίκης» καὶ χάριν αὐτῆς.

Ἡ ραδιενεργὸς μόλυνση τῆς γηϊνῆς ἀτμοσφαίρας

1965

Τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο ἔτος

ΟΙ ΒΛΑΒΕΡΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΤΩΝ
ΑΤΟΜΙΚΩΝ ΕΚΡΗΞΕΩΝ ΘΑ ΑΥΞΗΘΟΥΝ
ΩΣ ΤΑ 1965, ΑΚΟΜΑ ΚΙ ΑΝ ΟΙ
ΜΕΓΑΛΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΝΟΥΝ
ΑΠΟ ΣΗΜΕΡΑ ΑΛΛΑ ΠΕΙΡΑΜΑΤΑ.
ΤΩΡΑ ΟΜΩΣ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ
ΕΧΟΥΝ ΚΙ ΑΥΤΟΙ ΤΗ ΒΟΜΒΑ ΤΟΥΣ ΚΑΙ
ΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ
ΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΜΕΛΕΤΗΣΟΥΝ
ΑΚΟΜΑ ΠΙΟ ΕΝΤΑΤΙΚΑ ΤΗΝ
ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗΣ
ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΟΥ ΤΕΦΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΣΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ.

Ἀποφασιστικὴ γιὰ τὴν κατανομὴ τῆς θλα-
ερῆς ἀτομικῆς τέφρας δὲν εἶναι μόνο ἡ ἰ-
σχὺς μιᾶς πυρηνικῆς ἐκρήξεως, ἀλλὰ καὶ ὁ
τόπος ὅπου ἡ ἐκρήξη αὐτὴ λομβάνει χώ-
ραν. Ὄταν ἡ βόμβα ἐκρήγνυται σὲ μεγάλο
ὑψος, κοντὰ στὸν Ἰσημερινό, τὰ ραδιενεργὰ
μόρια φτάνουν ψηλὰ στὴ στρατόσφαιρα, ἀπ'
ὅπου, μὲ τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος, κατανέμον-
ται σ' ὅλη τὴ γηϊνὴ σφαῖρα καὶ μποροῦν νὰ
πέσουν παντοῦ. Ἀντιθέτως, τὰ κατάλοιπα
μιᾶς πυρηνικῆς ἐκρήξεως ποὺ γίνεται σὲ
χαμηλὸ ὑψος δὲν φτάνουν στὴ στρατόσφαι-
ρα. Αὐτὰ τὰ μόρια πέφτουν σὲ λίγες ἐβδο-
μάδες στὴ γῆ, στὴν περιοχὴ τῆς ἐκρήξεως.
Τὰ ραδιενεργὰ κατάλοιπα τῶν σοβιετικῶν
δοκιμαστικῶν ἐκρήξεων, ποὺ ἐγίναν σὲ με-
γάλου ὑψος, μοιράστηκαν σὲ ὁλόκληρὴ τὴν
τροπὸπαυση — ἔτσι λέγεται ἡ ζώνη μετα-
ξὺ τῆς (χομηλότερης) τροπικοσφαίρας καὶ
τῆς (ὕψηλότερης) στρατοσφαίρας. Ἀπὸ αὐ-
τὸ τὸ στρώμα τὰ κατάλοιπα ἔφτασαν σὲ ἀ-
κόμη μεγαλύτερα ὑψη, ἐνῶ μερικὰ ἔπεσαν
στὴν Βόρειο Εὐκράτο ζώνη τῆς ὑδρογείου.

Ἡ συνέχιση τῶν πυρηνικῶν πειραμάτων θὰ εἶχε σὰν βέβαιον ἀποτέλεσμα πολλοὶ ἄνθρωποι τῆς προσεχοῦς γενεᾶς νὰ γεννηθοῦν παραμορφωμένοι;

Η ανθρωπότητα άνησχει μαθαίνοντας πώς πρόκειται να γίνουν νέες πυρηνικές δοκιμές. Όλες οι έπίσημες προειδοποιήσεις τών έπιστημόνων δέν κατάρθεσαν τά πείσους τούς πολιτικούς ν' άναστέλλουν όριστικά τά πειράματα πυρηνικών όπλων, άν κάι σήμερα έχει διαπιστωθή ότι, άκόμη και χωρίς κανονικές δοκιμές, ο κίνδυνος τής ραδιενέργειας γιά τούς ανθρώπους πρόκειται νά αύξηθι ώς τά 1965. "Αν συνεχισθούν οι πυρηνικές δοκιμές, αυτός ο κίνδυνος θά γίνη ακόμη μεγαλύτερος...

ΚΥΤΤΑΡΑ
ΚΑΙ ΡΑΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑ

Πως όμως η ραδιενεργός ακτινοβολία χλαπώνει τον άνθρωπο και κάθε ζωντανό οργανισμό; Κάθε οργανισμό αποτελείται από μεμονωμένα κύτταρα. Κάθε κύτταρο αποτελείται από τον πυρήνα και το πρωτόπλασμα. Το κύτταρο είναι ήδη κατά μέγα μέρος μικροσκοπικό και τα στοιχεία που βρίσκονται στον πυρήνα έχουν ακόμη πιο μικρές διαστάσεις. Όταν ένα κύτταρο προσβληθεί από ένα ραδιενεργό μόριο, μπορεί να πάθει σοβαρή βλάβη, καμιά φορά και να πεθάνει. Γίνεται, δηλαδή, σ' ένα άνθρωπο που τραυματίζεται ή σκοτώνεται από ένα πυροβόλισμα.

Ἡ θλάξη εἶναι, φυσικά, ἀσήμαν-
τη, ὅταν μόνον ἕνα κύτταρο τοῦ ζων-
τανοῦ ὁργανισμοῦ ἔχη προσβληθῇ.

Για να γίνει σοβαρή βλάβη ολοκλήρου του ανθρώπινου οργανισμού, πρέπει να πάθουν βλάβη ή να «σκοτωθούν» πάρα πολλά κύτταρα. Μόνο τότε εκδηλώνεται μια αντίητη αρρώστια —λ.χ., λευχαιμία ή καρκίνος.

‘Υπάρχει όμως κ’ ένας άλλος τρόπος επιδόσεως τῶν ραδιενεργῶν ἀκτίνων στους ζωντανούς οργανισμούς που είναι πολύ πιο μυστικός καὶ ὑποβόσκος, γιατί ἀρκεῖ νὰ προσβλήθῃ ἕνα μόνο κύτταρο γιὰ νὰ γίνῃ τὸ κακό. Πρόκειται γιὰ τὴν περίπτωση τῆς δόσεως τῶν αναπαραγωγικῶν κυττάρων. Ὅταν ἕνα τέτοιο κύτταρο πάθῃ βλάβη ἀπὸ τὴν ραδιενέργεια, μπορεί νὰ μείνῃ ζωντανό, ἀλλὰ μεταβιβάζει τὴν βλάβη, πολὺ ἐντονότερη, στους ἀπογόνους. Ὁ ἀνθρώπος δηλαδὴ ποὺ θὰ γεννηθῇ ἀπ’ αὐτὸ τὸ ἀναπαραγωγικὸ κύτταρο θὰ νοσήι. Μὲ ἄλλα λόγια: Γιὰ νὰ βλάψῃ κανεὶς ἀμέσως ἕνα ἄνθρωπο μὲ τὴν ραδιενέργειαν χρειάζεται μεγάλη ἀκτινοβολία. Γιὰ νὰ πληθῇ όμως ἀποφασιστικὰ τοὺς ἀπογόνους του ἀρκεῖ, ὑπὸ ὥριστες συνθήκες, ἕνα μόνο ραδιενεργὸ μόριο.

ΑΠ' ΤΟ 1945
ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ

Η υπάρχουσα φυσική ραδιενέργεια παίζει θέβαια σημαντικό ρόλο στην εξέλιξη της ζωής πάνω στη γη μας — ένα ρόλο που δεν μπορεί να θεωρηθεί άρνητικός. 'Αλλά η ζωή είχε άρκετά δισεκατομμύρια χρόνια

καιρό για να προσαρμοσθεί σ' αυτήν. Οι κοσμικές δυνάμεις, δηλαδή τα ραδιενεργά μόρια που προέρχονται από το Διάστημα και χτυπούν τη γη με μεγάλη δύναμη, ξεδουδετερονται κατά μέγα μέρος από τη γήινη ατμόσφαιρα και δεν φτάνουν ως την επιφάνεια της γης. 'Από τη φυσική ραδιενέργεια, που υπάρχει στη γη, το 1/4 προέρχεται από το Διάστημα και τα 3/4 από τον φλοιό της γης, από τα ραδιενεργά στοιχεία των ορυκτών, των ποταμών και της κάτω ατμόσφαιρας. Μέχρι της πρώτης πυρηνικής έκρηξης του 1945 η φυσική ραδιενέργεια ήταν η μόνη ακτινοβολία στην οποία ήταν εκτεθειμένος ο άνθρωπος. Αυτόματως άλλαξε από τον καιρό που ο άνθρωπος κατάρθρωσε να διασπεί μόνος του άτομα και να παράγει μάλιστα ραδιενεργά στοιχεία.

ΝΕΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ
ΓΙΑ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

Οι πυρηνικές εκρήξεις των μεγάλων δυνάμεων, που έγιναν στην τελευταία δεκαετία, αύξησαν σημαντικά το ποσοστό των ραδιενεργών στοιχείων στη γήινη ατμόσφαιρα.

Ἡ ἐνέργεια, πού παρήχθη ἀπὸ τὰ πειράματα τῶν μεγάλων δυνάμεων ὡς τὸν Νοέμβριο τοῦ 1958, δηλαδὴ ὡς τὴν ἐποχὴ πού, κατόπιν σιωπηρᾶς συμφωνίας, διεκόπησαν οἱ δοκιμαίαι, ἰσοδυναμεῖ μὲ 174 μεγατόνους τριτοποταλουάλης, δηλαδὴ μὲ τὴν ἐνέρ-

γεια 174.000.000 τόνων της Ισχυρής αυτής έκρηκτικής ύλης. Από αυτά τα πειράματα παρήχθησαν 5 τόννοι περίπου ραδιενεργών στοιχείων. Αυτή η ποσότης φαίνεται πολύ μικρή όταν την σκορπίσει κανείς σε όλη τη γή. "Όταν όμως σκεφθί κανείς, λ.χ., πώς το ραδιενεργό στοιχείο τρίτιον, από το οποίο είχαν παραχθῇ, λόγω τῆς έκρηξης, 10 μόνο κιλάς σε όλη τη γή, ἔχει σήμερα ἐλθῇ αὐτομάτως σὲ 50 κιλά, καταλαβαίνει πόση σημασία ἔχουν αὐτὰ τὰ πειράματα. Οἱ 5 τόννοι ραδιενεργῶν στοιχείων δὲν εἶναι παρὰ το ἀρχικὸ ὕλικό, ἀπὸ τὸ ὁποῖο μποροῦν να δημιουργοῦνται, ὡς ὑποπροϊόντα, ἄλλα ραδιενεργὰ στοιχεία. Αὐτὰ σχηματίζονται ἀπὸ τὴν ἐνωση ὑδρενίων μὲ τὸ ὑλικὸ τῆς βόμβας καὶ μετὰ τὰ ἀέρια τῆς γήινης ἀτμόσφαιρας ἢ μετὰ τὴ γή τὴ θάλασσα. ὅταν ἡ ἐκρηξη γίνεται χαμηλά.

ΣΤΡΟΝΤΙΟ 90
ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΙΣΙΟ 137

Είναι γνωστά περισσότερα από 90 διαφορετικά ραδιενεργά στοιχεία που παράγονται κατά τις πυρηνικές δοκιμές. Το ανθρώπινο όζον είναι το συνηθέστερο. Άλλα δυο άλλα έχουν προσελκύσει ιδιαίτερως το ενδιαφέρον των επιστημονών και της κοινής γνώμης. Το ραδιενεργό στρόντιο 90 και το κάσιιο 137. Και τα δυο προήλθαν από μεγάλες ποσότητες από

τις πυρηνικές ἐκρήξεις καὶ εἶναι καὶ τὰ δυὸ σχετικῶς μακρόβια (μέση διάρκεια: 25 - 30 χρόνια). Αὐτὲς οἱ δυὸ ὕλεις προσβάλλουν πολὺ ὑπουλάτῳ τὸ ἀνθρώπινο αἷμα. Τὸ στρόντιο συγκεντρώνεται στὰ κόκκαλα καὶ τὸ καίσινο στοὺς μαλακοὺς ἰστούς.

Τὰ μεχρι στιγμῆς πυρηνικά πειράματα παράγγααν κάπου 70 κιλά στροντίου 90, μὲ συνολικὴ ραδιενέργεια 10.000.000 κιουρί (μονάδα δακτυνοβολίας). Ὡς τὰ τέλη τοῦ 1958 αὐτοὶ οἱ ἀριθμοὶ εἶχαν μειωθῇ, μὲ τὴ φυσικὴ διαδικασία τῆς φθορᾶς, σὲ 65 κιλά στροντίου 90, συνολικὴ ραδιενεργείας 8.500.000 κιουρί. Την ἴδια ἐποχὴ ἡ ραδιενέργεια τοῦ καυσίου 137 ἦταν 15.000.000 κιουρί, ἐνὼ δυὸ ἄλλα ραδιενεργὰ στοιχεία—τὸ ἰώδιο 131 καὶ τὸ βόριο 140—ἔχουν γίνῃ σημερα ἀσημтана, λόγω τῆς μικρῆς διαρκείας τῆς ζωῆς τους.

Η ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ
ΘΑ ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΘΗ

Η εικόνα που έχουμε για τις κινήσεις της γήινης ατμόσφαιρας επιτρέπει να προβλέψουμε πώς θα καταμεταβηθ στο προσεχές μέλλον το ύψουλο ραδιενεργό στρόντιο 90. Απὸ τὰ 10.000.000 κιουρί αὐτοῦ τὸ στοιχεῖο, ποὺ ἔχουν παραχθῇ ὡς τῶρα, ἔπessαν περὶ τὰ 3.000.000 κιουρί, ὑπὸ μορφὴ ραδιενεργοῦ τέφρας, στὴν ἄμεση περιοχὴ τῶν ἀγγλοσακερικανικῶν ἐκρήξεων, στὸν Εἰρηνικό.

Ἐνα μέρος τῶν ἔχει ἀπορροφηθῇ

καὶ φθαρῇ. Ἀντιθέτως, οἱ σοβιετικὲς δοκιμές εἶχαν ἐλάχιστη ραδιενεργὸ τέφρα, γιατί ἔγιναν σχεδὸν ὅλες σὲ μεγάλο ὕψος.

Τὰ ὑπολειπόμενα 7.000.000 κιοι-
ρὶ ἀνέθηκαν στὴν στρατοσύνη. Σή-
μερα, μὲ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ
κ. Λ. Ἀλεξάντερ, πρὶ ἀμερικανικοῦ
ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπὸ τὰ 7 αὐ-
τὰ ἑκατομμύρια, τὰ 3.200.000 ἔχουν
πέσει ἥδη στὴ γῆ. Τὰ 2.000.000 ἔ-
πασαν στὸ βόρειο καὶ τὰ 800.000
στὸ νότιο ἡμισφαίριο. Τὰ μεγαλύτε-
ρα μέρη συγκεντρώσεως τοῦ στρον-
τίου παρατηρήθηκε μεταξύ 40 καὶ
50 μοιρῶν βόρειου πλάτους. Τὰ 3.
800.000 κιοιρὶ ραδιενέργειας, ποὺ
βρίσκονται ἀκόμῃ στὴν στρατοσύ-
νη, θὰ πέσουν στὴ γῆ ὥς τὸ 1965.
Ὅταν πέσουν στὴν ἐπιφάνεια τῆς
γῆς, θὰ διαπλάσιάζουν περίπου τὴν
ραδιενέργεια ποὺ προκαλεῖται ἥδη ἀ-
πὸ τὸ ραδιενεργὸ στρόντιο 90...

ΒΛΑΒΕΣ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΟΓΟΝΟΥΣ

Όσο η ριζοενέργεια αυτή μένει στο έδαφος δεν αποτελεί σημαντική προσθήκη στην ήδη υπάρχουσα φυσική ακτινοβολία, στην οποία είναι εκτεθειμένα όλα τα ζωντανά πλάσματα. «Όταν όμως μπαίνει στις διαδιακασίες της ζωής, η επίδρασή της μεγαλώνει λόγω της τάσεως αυτής των στοιχείων να συγκεντρώνονται σε ωριμασμένα μέρη των οργανισμών». Έτσι, όχι μόνο οι Ιστοί, αλλά και τα

ἀναπαραγωγικά κύτταρα υφίστανται ισχυρότερη ακτινοβολία απ' ό,τι θα συνέβαινε έξ αιτίας τής φυσικής μόνο ραδιενεργείας. Αποτέλεσμα τού γεγονότος αυτού θά είναι ή εμφάνιση άσθενειών και θλαδών στούς απογόνους.

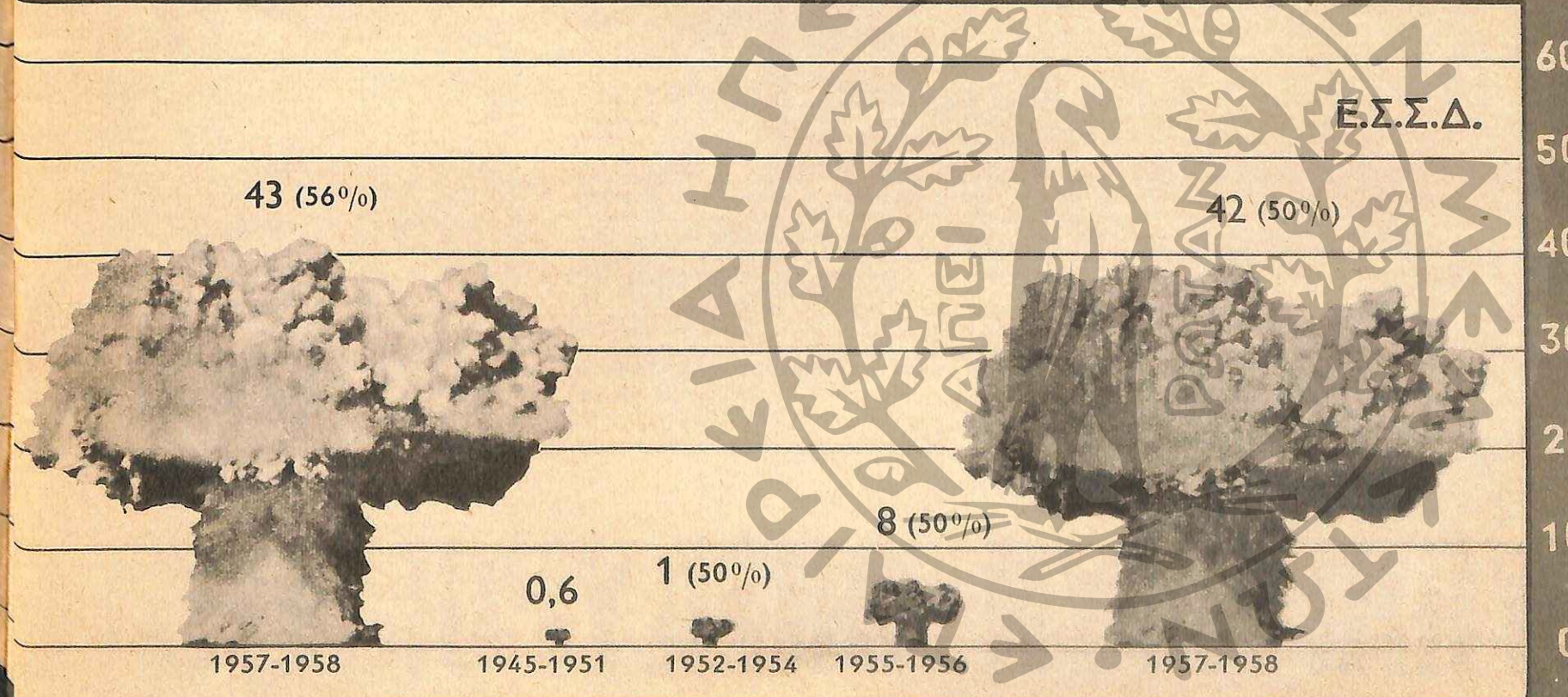
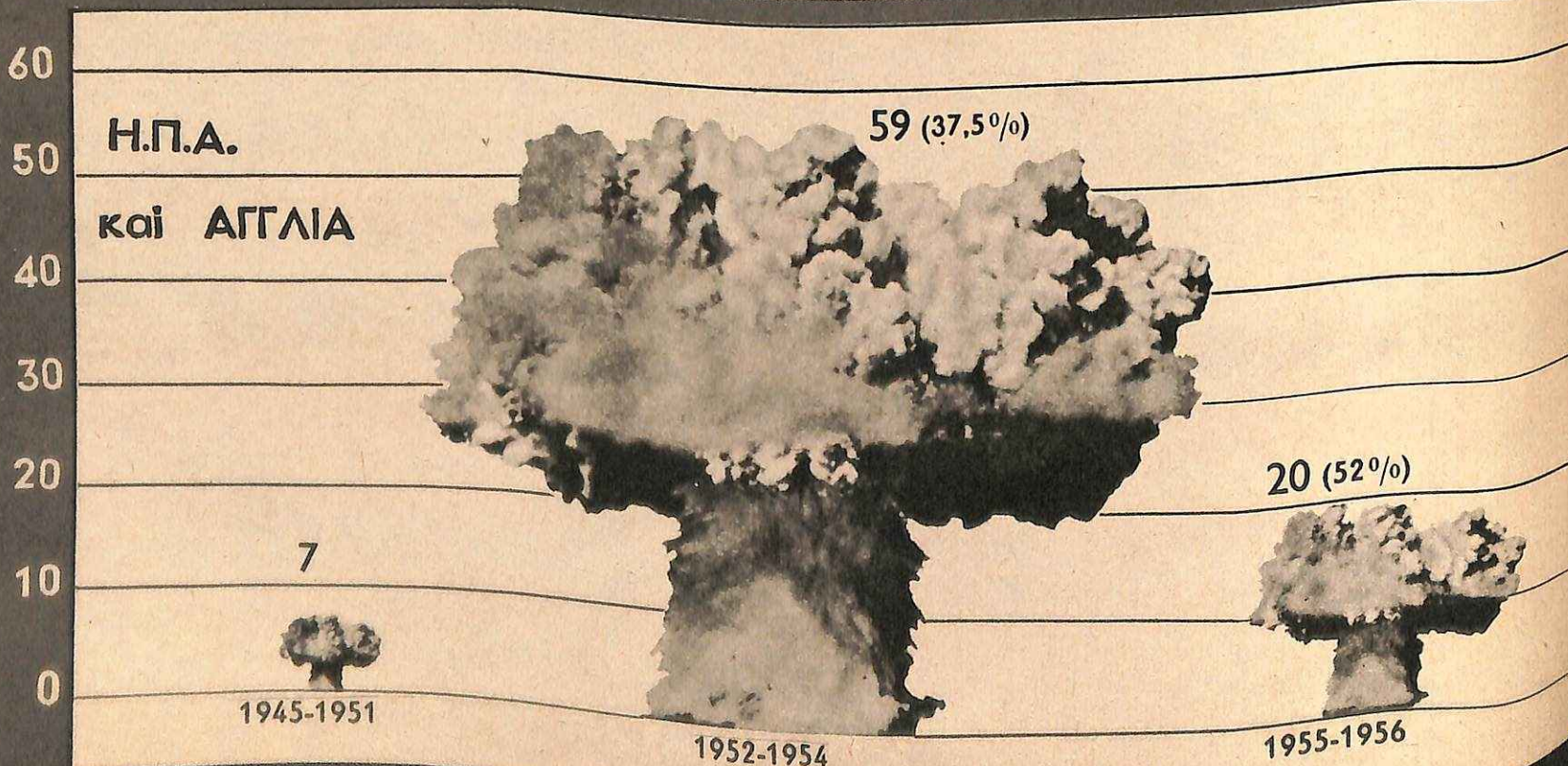
Μερικά από τα ραδιενεργά στοιχεία μπαίνουν στον οργανισμό μέσω της τροφής. Το στρόντιο 90, λ.χ., μπορεί να συγκεντρωθεί σ' ένα φυτό, να φαγωθεί από μια αγελάδα και να έρθει στο τραπέζι μας υπό μορφή γάλακτος ή βουτύρου. Μπορεί επίσης να φαγωθεί από άνθρωπο υπό μορφή φυτού ή δημητριακού.

Η ΕΥΘΥΝΗ
ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΜΑΤΩΝ

Ὡς τώρα ἡ αὐξησις τῆς ραδιενεργείας μὲ τὰ πυρηνικὰ πειράματα δέν

είναι γενικά τόσο μεγάλη, ώστε να δλάψη τούς σημερινούς ανθρώπους. Ἀλλά ἡ συνέχιση τῶν πυρηνικῶν πειραμάτων θά εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα νά φτάσῃ ἡ ἀκτινοβολία στό σημεῖο ἐκεῖνο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀρχίζει νά προκαλῇ ἀνεπανόρθωτες βλάβες.

Καί σήμερα, άλλωστε, τὰ ἀναπαγωγικά κύτταρα μερικών ἀνθρώπων βλέπουνται ἀπὸ τῆς πυρηνικῆς δομικῆς κατὰ τρόπο ποῦ δὲν ἔδω συνέβαινε μὲ τὴ φυσικὴ ἀκτινοβολία. Μὲ ἄλλα λόγια: Κάθε πυρηνικὸ πείραμα ἀποτελεῖ αἰτία γὰ γεννηθεῖν πολλοὶ ἄνθρωποι τῆς προσεχοῦς γενιάς παραμορφωμένοι ἢ ἄρρωστοι! Ποιόσ-τολμα, λοιπόν, ν' ἀναλάβῃ τὴν εὐθύ-νη γιὰ τὴ συνέχιση αὐτῶν τῶν πει-ραμάτων;

Πέντε περίπου τόνοι ραδιενεργού υλικού έχουν μέχρι σήμερα δημιουργηθεί από τις εκρήξεις πυρηνικών όπλων και βρίσκονται σκορπισμένοι πάνω από όλη τη γη. Αυτοί όμως οι πέντε τόνοι αποτελούν μόνο το 1% του συνολικού της ατομικής κίνησης παράγει

παραϊτέρω ραδιενεργά υποπροϊόντα. Στο διάγραμμα εμφανίζεται το μέγεθος των πυρηνικών εκρήξεων, από το 1945 ως σήμερα. (Με τὰ λευκότερα «μανιτάρια» σημειώνονται οί αγγλοαμερικανικές καί με τὰ σκουρότερα οί σοβιετικές πυρηνικές δοκιμές).

Ηταν πρώιμο Πάσχα. Άρχες Ἀπριλίου. Τὰ βουνά σκεπασμένα με χιόνια. Ἡ θάλασσα παγωμένο γαλάζιο κρύσταλλο. Ὁ ἥλιος με «δόντια», ὅπως παριστάνει ἡ λαϊκή φαντασία τὸ ἀστρο τῆς ἡμέρας τὸν χειμῶνα. Μιά παρέα ἀπὸ ξένες τουρίστριες με πολύχρωμα μαγιὸ εἶχε πέσει στὴ θάλασσα. Κολυμπούσαν, ἔπαιζαν, ἔκαναν ἡλιοθεραπεία. Μιά ἀπ' αὐτὲς φώναξε: «Τί θαυμάσια νερά! Εἶναι ὅπως ἡ λίμνη τῆς Γενεύης τὸν Ἰούλιο!...». Κι' ὅλες συμφώνησαν. Μεσογειακὸ θερμὸ κῆπιό ἡ Ἑλλάδα, μπορεῖ καὶ πρέπει ν' ἀναπτύξει τὸν χειμερινὸ τουρισμό της. Νὰ δώσῃ τὴν εὐκαιρία στοὺς ξένους σκιέρ, πὺ ἀνεβαίνουν στὸν Ὀλυμπο, νὰ δουτήξουν, ὥστερα ἀπὸ μιὰ ἱλιγγιώδη κάθοδο ἀνάμεσα ἀπ' τὸ λευκὸ χειμερινὸ τοπίο, στὰ νερά τοῦ Αἰγαίου. Νὰ ἐπιτρέψῃ στοὺς ἐπισκέπτες τῆς Πάρνηθος νὰ χαροῦν, μαζί με τὶς χιονισμένες χαράδρες, καὶ τοὺς γαλάζιους ὄρμους τοῦ Σαρωνικοῦ. Νὰ παίξουν χιονοπόλεμο στὸ βουνὸ καὶ νὰ κάνουν κρόουλ στὴ θάλασσα τὴν ἴδια ἡμέρα. Μ' αὐτὲς τὶς ἐλληνικὲς δυνατότητες, με τὸν χειμερινὸ τουρισμό, θ' ἀσχοληθοῦν οἱ «Εἰκόνες» σὲ προσεχὲς τεῦχος ἐκτάσει. Σ' αὐτὸ τὸ τεῦχος παρουσιάζουν τὰ Καταφύγια τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειδατικοῦ Συνδέσμου στὰ ἐλληνικὰ βουνά, πὺ σὰν ἐπιτεύγματα ἐνὸς ὁμίλου ἰδιωτῶν, —φανατικῶν, βέβαια, στὸ εἶδος τους— δίνουν τὸ μέτρο γιὰ τὸ τί μπορεῖ τὸ ἐπίσημο κράτος νὰ κάνῃ γιὰ ν' ἀξιοποίηση τὸν ἐλληνικὸ χειμῶνα.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΟΥΝΑ

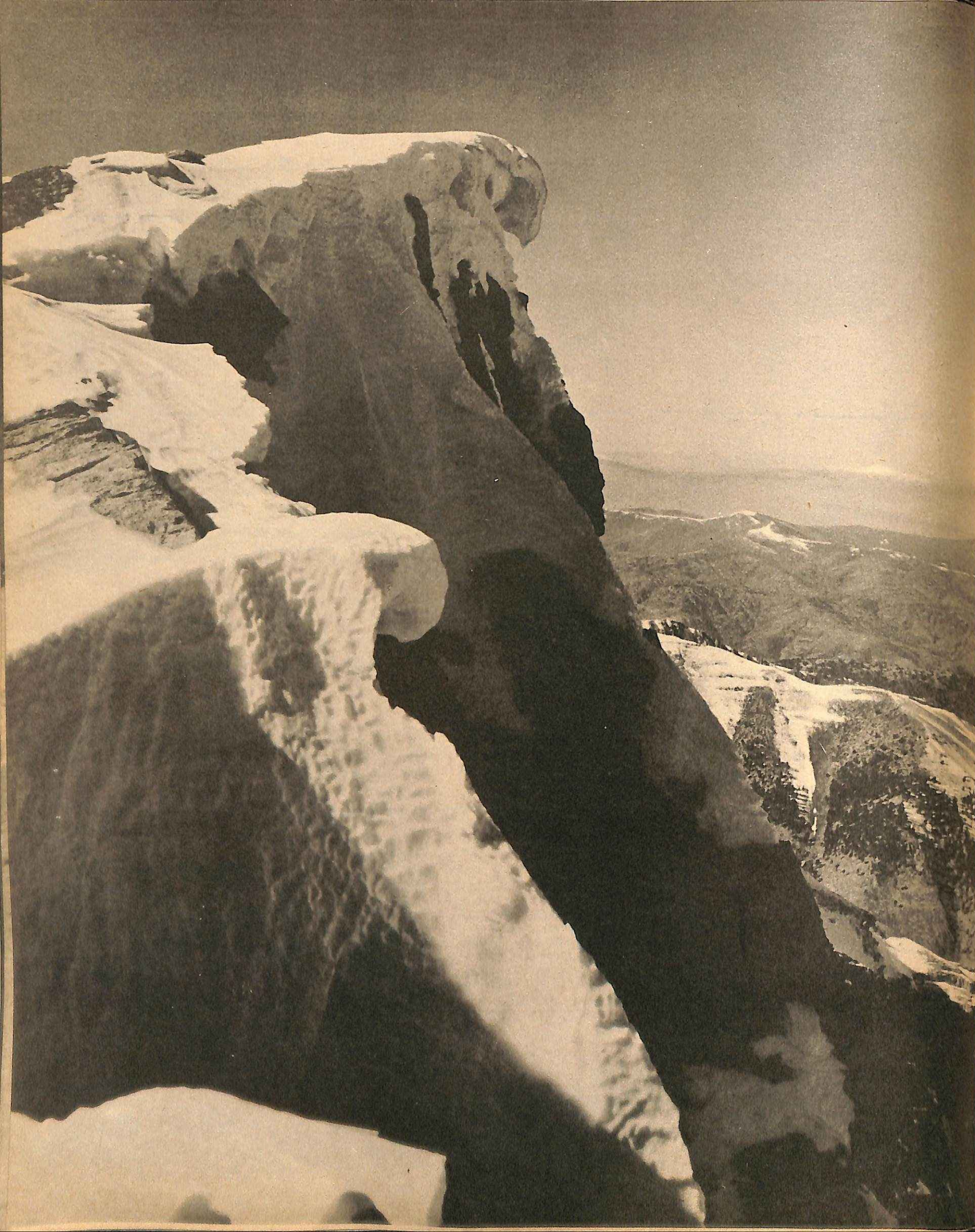
Ο ΟΛΥΜΠΟΣ, τὸ πανάρχαιο ἐνδιαίτημα τῶν ἀθανάτων, διαθέτει σήμερα δυὸ φιλόξενες στέγες γιὰ τοὺς φυσιολάτρεις θνητοὺς. Τὸ Καταφύγιο-ξενὼν δρῖσκεται στὰ 1.900 μ., ἐνῶ στὰ 2.100 μ. εἶναι κτισμένο τὸ Καταφύγιο «Σπήλιος Ἀγαπητός», ἀφιερωμένο στὸν πρῶτο πρόεδρο τοῦ Ὀρειδατικοῦ.

Πυρήνας γιὰ τὴν ἀνάπτυξη χειμερινοῦ τουρισμοῦ — τὰ καταφύγια ὀρειβατῶν

ΑΛΠΙΚΟ τοπίο στὴν καρδιά τῆς Ἀττικῆς, 40 χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ παρὰλια, προσφέρει ἡ κατάφυτη, «ἐλατοδριθὴς» Πάρνηθα. Προνόμιο τοῦ ἐλληνικοῦ χειμῶνα ἡ ταυτόχρονη ἀπόλαυση βουνοῦ καὶ θάλασσας. Ἡ ἀξιοποίηση τῶν δυὸ αὐτῶν στοιχείων πρέπει ν' ἀποτελέσῃ τὸν στόχο μιᾶς γόνιμης τουριστικῆς πολιτικῆς.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ μόνο τὰ πρόσφατα χνάρια πάνω στὸ χιόνι, πὺ ἀφῆσαν στὶς ἐπιβλητικὲς πλαγιὲς τοῦ Τυμφορηστοῦ οἱ πιστοὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὀρειδατικοῦ Συνδέσμου. Τὸ πέρασμά τους χαράχτηκε στὰ ἐλληνικὰ βουνά με φιλόξενα Καταφύγια —μικρὰ ἴσως, ἀλλὰ ἐξαιρετὰ ὑποδείγματα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη καὶ στὴ χώρα μας τοῦ χειμερινοῦ τουρισμοῦ.

ΘΕΛΙΚΑ μεγαλειώδες το θέαμα που
άντικρύζουν οι όρειβάτες από το
«Σκολιό» του Όλύμπου, τη 2η σέ ύ-
ψος κορυφή της Ελλάδος (2.911 μ.)
←■

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΑΝΑΞΙΟΠΟΙΗΤΟΣ Ο ΗΛΙΟΛΟΥΣΤΟΣ ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΤΩΝ ΟΡΕΙΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Φωτ. Δ. Λουκία 5, 'Ηλ. Νικόπουλος 5, Π. Βοκοτόπουλος 1, 'Αν Τσεκούρας 1, Γ. Μωυσιδής 1)

Είναι πολλοί οι «δόρειοι» —και 'Αμερικανοί και Σκανδιναβοί και Κεντρικοευρωπαίοι— που πρόθυμα θα κατεβούν προς τη μεσογειακή θαλάσση, αρκεί να δρουν έναν τόπο ανθρωπινό για να «διαχειμάσουν», για ν' ανταλλάξουν τη σκουριά της ομίχλης με τον άνοξειδωτο ήλιο μας, τα βαρειά παλτά της βορεινής πολιτείας με το φιλόξενο χιόνι των ελληνικών βουνών, τον δῆχα και τὰ κασκόλ με τις άλκυονίδες ημέρες της μεσογειακής παραλίας, που —γι' αυτούς τουλάχιστον— δεν έχουν «δόντια».

Φυσικά, αυτό χρειάζεται να το πούμε, να το διαφημίσουμε και μετά να τηρήσουμε τις τουριστικές μας επαγγελίες.

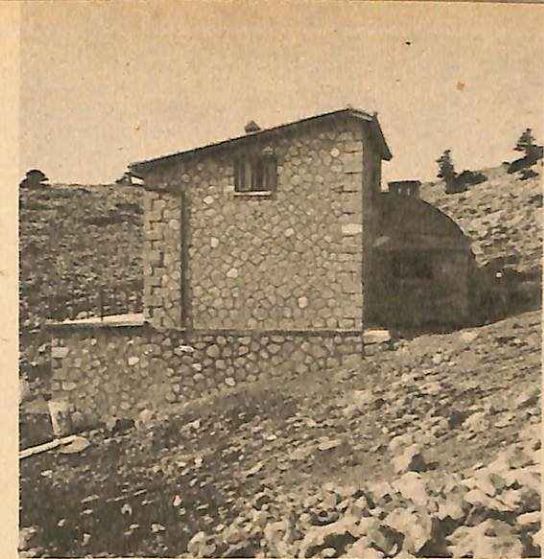
Για την ώρα, όμως, στην Ελλάδα δεν υπάρχει τίποτε που θα μάς επέτρεπε να διαφημίσουμε τον ανοιξιάτικο χειμώνα μας, τον συνδυασμό βουνού και παραλίας, χιονιού και θάλασσας. Αντίθετα, η Γαλλία εισπράττει σήμερα περισσότερο τουριστικό συνάλλαγμα από τον χειμερινό της τουρισμό παρά απ' όλα τ' άλλα πολυφήμιστα θέρετρα και τὰ άλλα ενδιαφέροντα που προσφέρει. 'Επίσης ο Λίβανος, χώρα που βρίσκεται σὲ θέση πολύ νοτιώτερη από την Ελλάδα, έχει γίνει μεγάλο χιονοδρομικό κέντρο, όπου κάθε χειμώνα συγκεντρώνεται μεγάλος αριθμός τουριστών για επίδοση στο σκί. 'Αλλά και στο ακρότατο σημείο του ελληνικού κόσμου, στην Κύπρο, τὰ χειμερινὰ σπόρ έχουν εξελιχθῇ σημαντικά, όπως δείχνουν τὰ χιονοδρομικά κέντρα που υπάρχουν εκεί.

Στην Ελλάδα, αν αφαιρέσει κανείς το μικρό χιονοδρομικό κέντρο που δημιούργησε το 'Εθνικό 'Ιδρυμα στο Σέλι του Βερμίου, δεν υπάρχει για την ώρα τίποτε άλλο —εκτός από τὰ πολυάρθρα ελληνικά βουνά και τὴ θαυμάσια φύση της, που θα μπορούσε να βοηθήσει στην ανάπτυξη του χειμερινού τουρισμού. 'Υπάρχει, δηλαδή, ἡ πρώτη ύλη, ἀλλὰ δὲν υφίστανται τὰ μέσα που τὴν αξιοποιούσαν. Μόλις τώρα —τουλάχιστον για τοὺς ξένους που ἔχουν δικαιολογημένες ἀπαιτήσεις ανέσεων— κτίζεται σὲν Πάρνηθα ἕνα ἀρτίο ξενοδοχείο, που θὰ σταθῇ πολύτιμος συνεργάτης

καὶ ἴσως καὶ ὑπόδειγμα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ χειμερινοῦ μας τουρισμοῦ. 'Ο,τι ἄλλο ὑπάρχει, ὅπως μερικά προπολεμικά ξενοδοχεία, κι αὐτὰ δὲν χι στὸ βουνό κ' ἐκεῖ που πρέπει, ἀλλὰ σὲ ὀρεινὲς πόλεις, εἶναι κατάλληλο μόνο γιὰ περιωρισμένη ἐσωτερικὴ ἀπλὴ τουριστικὴ κίνηση. Στὸ μεταξύ ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ξένων μένει μακριὰ ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ βουνά, μὴ μπορώντας νὰ ἱκανοποιηθῇ τὴν ἐπιθυμία του γιὰ μιὰ ἀνοδο στὸν 'Ολυμπο ἢ στὴν 'Ιδη, ἐνὼ στὸ ἐνεργητικὸ τὼν ἑλληνικῶν προσπαθειῶν γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ ὀρεινοῦ τουρισμοῦ δὲν μένουν παρὰ τὰ Καταφύγια, ποὺ ὁ 'Ελληνικὸς 'Ορειβατικὸς Σύνδεσμος ἔκτισε μὲ πολλὰς προσπάθειες καὶ κόπους στὶς κορυφές καὶ στὶς πλαγιές τῶν βουνῶν μας, σὴν διάρκεια τῶν 30 ἐτῶν τῆς ζωῆς του ὡς σωματείου. Τὸ πρῶγμα, φυσικά, ξεκίνησε ἀπὸ τὴν ὀργανωμένη ἀθληση, ποὺ εἶναι ἡ ὀρειβάσις καὶ ἡ ἀναρρίχηση, καὶ τὶς ἀνάγκες τῆς.

Απὸ τὰ πρῶτα χρόνια του, ὁ 'Ορειβατικὸς ἀρχισε νὰ ἐφοδιάζῃ τὰ ἑλληνικὰ βουνά μὲ τὶς ἐγκαταστάσεις ἐκείνες, οἱ ὁποῖες διευκολύνουν τὶς ἀναβάσεις στὶς πλαγιές καὶ στὶς ἀπόκρημνες κορυφές τους. Γιὰ ἕνα ἔργο, ὅμως, ὅπως εἶναι ἡ κατασκευὴ κτιρίων σὲ ὑψόμετρα 1.500 - 2.000 μέτρων, δὲν μποροῦν νὰ ἐπαρκέσουν οἱ πόροι ἐνὸς σωματείου, ὅσο κι ἂν τὰ μέλη του κατέχονται ἀπὸ δημιουργικὴ διάθεση. 'Εκείνο, ὅμως, ποὺ πέτυχαν, ἦταν νὰ κινήσουν τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ συμπάθεια καὶ ἄλλων ἀτόμων, διαφόρων ὀργανισμῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ κράτους ἀκόμη, ποὺ προσέφεραν τὰ ὑλικά μέσα —ἐκτὸς ἀπὸ τὶς περιωρισμένες δυνατότητες τοῦ 'Ορειβατικοῦ καὶ τῶν μελῶν του— γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ ἔργου.

Ἡ κήρυξη τοῦ πολέμου τοῦ 1940 ὤρῃσε σὲ λειτουργίαν τὰ ἑλληνικὰ βουνά 12 Καταφύγια, ἐνὼ ἄλλα τρία ἦταν ὑπὸ κατασκευὴν καὶ ἄλλα δύο ὑπὸ μελέτην. 'Ετσι, σὲ μιὰ ἐποχὴ ποὺ ὁ τουριστικὸς ἐξοπλισμὸς τῆς χώρας ἦταν ὑποτυπώδης, ἡ ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία εἶχε κατορθώσει νὰ ἐφοδιάσῃ τὰ ἑλληνικὰ βουνά μὲ κτίρια ποὺ, ἂν ὑπῆρχαν σὲ περισσότερα σημεία τῆς χώρας, θὰ περιώριζαν κατὰ πολὺ τὰ μεταπολεμικά προβλήματα τοῦ τουριστικοῦ ἐξοπλισμοῦ μας.

↑ Ο ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ, τὸ ἄγριο καὶ δυσπρόσιτο βουνὸ τῆς Ρούμελης, ποὺ ἐπὶ αἰῶνες ἔθρεψε τὶς δωρικὲς παραδόσεις τῆς κλεφτουριάς, προσκαλεῖ τώρα ἐπισκέπτες στὸ πρόσφατα ἀνακαινισμένο του Καταφύγιο.

ΒΟΥΝΟΠΛΑΓΙΕΣ καὶ βουνοκορφές ἀπαράμιλλης ὁμορφιάς συγκεντρώνουν κάθε χρόνο σημαντικό ἀριθμὸ φυσιολατρῶν, ὅπου ἡ δημιουργικὴ πρωτοβουλία τοῦ 'Ορειβατικοῦ ἔφησε τὴ σφραγίδα τῆς.

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ Ε.Ο.Σ., ἔχει ἐκδηλώσει καὶ ἐμπράκτως τὴν ἀγάπη του γιὰ τὸ εὐγενικὸ ἄθλημα τῆς ὀρειβάσις. 'Απὸ τὸ 1936 —διάδοχος ἀκόμη τότε— ἔχει διατρέξει μὲ σκί τὰ περὶ σισσότερα βουνά τῆς ἑλληνικῆς γῆς.

Τις όμορφιές
των βουνών
άπολαμβάνουν
σήμερα μόνον
οί φανατικοί
— και συχνά
ριψοκίνδυνοι —
φίλοι τους.

ΑΝΑΒΑΣΗ στὸν Ἑλικῶνα. Πάμ-
πολλες συγκινήσεις χαρίζει ἡ ὀ-
ρειβάσῃ, εἶναι ὅμως μιὰ ἑνα-
σχόληση ποὺ προϋποθέτει ὄχι μό-
νο φίλαθλο πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ ἐ-
ξαίρετα φυσικὰ προσόντα. Ἔ-
τσι ὁ ἀριθμὸς τῶν πιστῶν μένει
ἀναγκαστικὰ περιορισμένος. Γιὰ
νὰ γίνῃ τὸ βουνὸ προσιτὸ στοὺς
πολλοὺς - Ἕλληνες καὶ ξένους -
πρέπει νὰ δημιουργηθοῦν ἀνέσεις

←
Η ΚΑΡΔΙΑ τῆς Ροῦμελης, ἡ πε-
ριοχὴ τοῦ Καρπενήσιου, ἂν καὶ
χαρακτηρίζεται σὰν μιὰ ἀπὸ τὶς
ἐπιβλητικώτερες καὶ ὠραιότερες
ὄρεινές περιοχὲς τοῦ κόσμου, πα-
ραμένει ἀγνωστὴ σχεδὸν ἀκόμη
καὶ στοὺς Ἕλληνες, γιατί λεί-
πουν τὰ στοιχειώδη μέσα προ-
σέλαισας, καθὼς καὶ διαμονῆς.

Μετὰ ἀπὸ τὴν κατοχὴ καὶ τὶς ἄλλες
περιπέτειες τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πολ-
λὰ ἀπὸ τὰ Καταφύγια τοῦ Ὀρειβατι-
κοῦ βρέθηκαν τελείως ἢ μερικῶς κατε-
στραμμένα, ἀλλὰ ἡ καλὴ διάθεση καὶ
τὸ ἀθλητικὸ πείσμα, ποὺ διακρίνουν
τοὺς ὀρειβάτες στὴν ἐπιδίωξη τῶν σκο-
πῶν τους, νίκησαν γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ
τὶς ἀντιξοότητες. Σήμερα ὁ Ἑλληνικὸς
Ὀρειβατικὸς Σύνδεσμος ἔχει σὲ λει-
τουργίᾳ 14 Καταφύγια, πολλὰ ἀπὸ τὰ
ὁποῖα εἶναι ὑποδειγματικῆς κατασκευῆς
καὶ μέσων γιὰ τὴ φιλοξενία τῶν ὀρει-
βατῶν.

Γι' αὐτὸ καὶ ἀξίζει νὰ κάνουμε μιὰ
ἀπαρίθμηση, δίνοντας παράλληλα στοι-
χεῖα γιὰ τὴ σημερινή τους κατάσταση.

Καταφύγια τοῦ Ε. Ο. Σ.

1. Ὀλύμπου Α': Βρίσκεται σὲ
ὕψόμετρο 2.100 μ., σὲ ἀπόσταση 7.30
ὠρῶν ἀπὸ τὸν σιδηροδρομικὸ σταθμὸ
τοῦ Λιτόχωρου καὶ 3.30 ὠρῶν ἀπὸ τὶς
κορυφές καὶ φέρει τὸ ὄνομα τοῦ πρῶ-
του προέδρου τοῦ Ε.Ο.Σ. Σπῆλιου Ἀ-
γαπητοῦ. Μετὰ τὶς τελευταῖες ἐπι-
σκευές, μεταρρυθμίσεις κλπ., μπορεῖ
νὰ φιλοξενήσει 55 περίπου άτομα.
2. Ὀλύμπου Β': Εἶναι κτισμένο
σὲ ὕψόμετρο 1.900μ. (θέση Βρυσοῦλες)
καὶ σὲ ἀπόσταση 4 ὠρῶν ἀπὸ τὸ χω-
ριὸ Ὀλυμπίας (Ἐλασσάν). Κατάλλη-
λο νὰ χρησιμοποιηθῇ γιὰ τὶς χειμερινές
ἀναβάσεις στὸν Ὀλυμπο καὶ γιὰ τὸ
σκί. Διαθέτει σήμερα δύο χώρους ὑ-
πνου καὶ διαμονῆς, μὲ δυνατότητα στε-
γάσεως 35 ἀτόμων.
3. Πάρνασσου: Βρίσκεται σὲ
ἀπόσταση 3 περίπου ὠρῶν ἀπὸ τὴ θέ-
ση Καλύβια —πάνω ἀπὸ τὴν Ἀράχω-
βα, στὴ δασικὴ ὁδὸ πρὸς τὴν Ἀγρία-
νη— καὶ διαθέτει εὐρύχωρο προθάλα-
μο, διάφορο θάλαμο ὑπνου, χῶρο δια-
μονῆς, μαγειρεῖο, ἀποθήκη καὶ ὑδατο-
δεξαμενὴ. Μπορεῖ νὰ στεγάσῃ 30 πε-
ρίπου άτομα.
4. Ζήρειας Α': Τὸ τελειότερο
ἑλληνικὸ ὄρεινὸ τουριστικὸ κτίσμα. Σὲ
ἀπόσταση 2.30 ὠρῶν ἀπὸ τὰ Τρίκαλα
Κορινθίας καὶ ὕψόμετρο 1.650 μ., δι-
αθέτει τὶς περισσότερες ἀνέσεις. Με-
γάλου θάλαμο ὑπνου καὶ προθάλαμο,
δύο αἰθουσες διαμονῆς, ἐστιατόριο,
μαγειρεῖο, ἀποθήκη. Φωτίζεται μὲ ἡ-
λεκτροπαραγωγὸ μονάδα καὶ διαθέτει
δύο ὑδατοδεξαμενές. Στεγάζει ἄνετα
55 άτομα.
5. Ζήρειας Β': (Χιονοδρομικὸ
Περίπτερο). Οἱ ἐργασίες ἀνοικοδομή-

σεως ἄρχισαν τὸ περασμένο καλοκαίρι
καὶ συμπληρώθηκαν τὸ φθινόπωρο τοῦ
ἴδιου χρόνου. Μικρὸ, ἀλλὰ ἐξαιρετικὰ
ἀνετο οἶκημα, μπορεῖ νὰ στεγάσῃ 18
ἀτομα καὶ βρίσκεται σὲ ἀπόσταση 30
λεπτῶν ἀπὸ τὸ παλαιὸ Καταφύγιον τῆς
Ζήρειας. Ἀποτελεῖται ἀπὸ προθάλα-
μο, θάλαμο ὑπνου-διαμονῆς, μαγειρεῖο.

6. Χελμού: Μικρὸ Καταφύγιον,
ἀπὸ τὰ πρῶτα ποὺ κατασκευάσθηκαν
στὴ χώρα μας. Βρίσκεται σὲ ὕψόμετρο
2.100 μ. καὶ σὲ ἀπόσταση 5 ὠρῶν ἀ-
πὸ τὰ Καλάβρυτα. Διαθέτει προθάλα-
μο καὶ αἶθουσα διαμονῆς - ὑπνου γιὰ
16 άτομα.

7. Παναχαΐκου Α' καὶ Β':
Τὰ Καταφύγια αὐτὰ ἀνήκουν στὸ τμή-
μα Πατρῶν τοῦ Ε.Ο.Σ. καὶ μποροῦν νὰ
στεγάσουν συνολικὰ περισσότερα ἀπὸ
100 άτομα.

8. Λευκῶν Ὁρέων (Κρήτη):
Ἐξαιρετικὸ οἶκημα, ποὺ κτίσθηκε πρὶν
ἀπὸ δύο χρόνια ἀπὸ τὸ τμήμα Χανίων
τοῦ Ε.Ο.Σ., στὴ θέση Βόλικας τῶν
Λευκῶν Ὁρέων. Ἀπέχει ἀπὸ τὸ χωριὸ
Λάκκοι 2.30 ὥρες καὶ μπορεῖ νὰ στε-
γάσῃ 30 περίπου άτομα. Διαθέτει προ-
θάλαμο καὶ αἶθουσα διαμονῆς - ὑπνου.

9. Κισσάβου: Κτίσμα ἐξαιρε-
τικῆς κατασκευῆς, πάνω στὴν Ὀσσα,
ἀπέναντι ἀπὸ τὸν Ὀλυμπο. Μπορεῖ νὰ
στεγάσῃ 70 άτομα. Ἀνήκει στὸ τμήμα
Λαρίσης τοῦ Ε.Ο.Σ. καὶ διαθέτει προ-
θάλαμο, θάλαμο ὑπνου καὶ διαμονῆς.

10. Μιτσικέλι: Βρίσκεται σὲ ὕ-
ψος 1.400 μ., πάνω ἀπὸ τὴ λίμνη τῶν
Ἰωαννίνων καὶ ἀνήκει στὸν Ε.Ο.Σ. τῆς
πόλεως. Μπορεῖ νὰ στεγάσῃ 35 άτομα
καὶ διαθέτει χώρους διαμονῆς - ὑπνου.

11. Παγγαίου: Καταφύγιον τοῦ
τμήματος Καβάλας τοῦ Ε.Ο.Σ. Βρίσκε-
ται σὲ ὕψόμετρο 1.500 μ. καὶ μπορεῖ
νὰ στεγάσῃ 30 περίπου άτομα.

12. Λοῖ-Λιά: Βρίσκεται πάνω
ἀπὸ τὶς Σέρρες, στὴν ὠραία ὁμώνυμη
τοποθεσίᾳ τῆς περιοχῆς, καὶ ἀνήκει
στὸν Ε.Ο.Σ. τῆς πόλεως. Οἱ ἐργασίες
οἰκοδομήσεως βρίσκονται ἀκόμη ἐν ἐξε-
λίξει. Διαθέτει σήμερα χῶρο διαμονῆς
καὶ ὑπνου καὶ μπορεῖ νὰ στεγάσῃ 25
ἀτομα.

13. Πάρνηθος: Τὸ γνωστὸ με-
γάλον Καταφύγιον τοῦ γειτονικοῦ μὲ τὴν
Ἀθήνα βουνοῦ, ποὺ ἔχει γίνῃ πιά εὐ-
κολα προσιτὸ, μετὰ τὴ διανοίξη τῆς ὁ-
δοῦ μέχρι τῆς κορυφῆς. Μπορεῖ νὰ στε-
γάσῃ 100 άτομα καὶ διαθέτει πολλοὺς
χώρους ὑπνου καὶ διαμονῆς. Ἀνακινί-
σεις ἔχουν τὸν περασμένο χρόνο.

Αὐτὰ εἶναι τὰ Καταφύγια ποὺ διὰ
θέτουσ σήμερα ἡ χώρα μας καὶ ὁ Ἕλλη.

Τὰ κλαδιά τῶν ἐλάτων ἔχουν γείρει κάτω ἀπὸ τὸ βάρος τοῦ ἀσπίλου χιονιστοῦ, πλέκοντας παραμυθένια κοσμήματα, ἐνῶ στὸν μολυβένιο οὐρανὸ στροβιλίζονται οἱ νιφάδες. Στὸ φρύδι τῆς χαράδρας, μιὰ ξεστῆ ἀνθρώπινη ἐστία. Δὲν πρόκειται γιὰ κάποιο τοπίο τοῦ μακρινοῦ βορρᾶ, ἀλλὰ γιὰ τὴν τόσο γειτονικὴ στὴν ἑλληνικὴ πρωτεύουσα Πάρνηθα μὲ τὸ Καταφύγιό της.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΘΗΣΑΥΡΟΙ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΒΟΥΝΑ

νικός Ὁρειβατικός Σύνδεσμος. Μπορεῖ δέβαια νὰ μὴν εἶναι ἀρκετὰ, ἀλλὰ τὸ ὅτι εἶναι δημιουργήματα τῆς ἰδιωτικῆς πρωτοβουλίας καὶ τὸ ὅτι κτίσθηκαν κάτω ἀπὸ ἐξαιρετικὰ ἀντίξοες οἰκοδομικὲς συνθήκες, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ καλὴ θέληση καὶ οἱ θετικὲς προσπάθειες μιᾶς ομάδος ἀτόμων μποροῦν νὰ ἀποδώσουν ἐξαιρετικὰ ἀποτελέσματα.

Τὸ ἐρώτημα εἶναι τώρα τί πρέπει ἀκόμη —καὶ εἶναι πάρα πολλὰ— νὰ γίνη γιὰ νὰ ἀξιοποιηθῇ ὁ χρυσὸς χεῖμῶνας τῆς χώρας μας, ὥστε νὰ πάψῃ ἡ Ἑλλάδα νὰ εἶναι ὁ τόπος τῶν φρεντοδαίτων θερινῶν περιηγητῶν καὶ νὰ μεταβληθῇ σὲ τουριστικὸ κέντρο, ὅπου καὶ τὸν χειμῶνα —τὸν ἑλληνικὸ χειμῶνα— οἱ ξένοι τουρίστες θὰ μποροῦν νὰ χαροῦν ἀνετα τὰ ἑλληνικὰ βουνά, νὰ κάνουν σκί, νὰ σκαρφαλώνουν στὶς πλαγιές τους καὶ μετὰ, ἂν τὸ θελήσουν, νὰ κατακυλῶν, πάλι ἀνετα, πάλι πολιτισμένα καὶ χωρὶς ταλαιπωρίες, ὡς τὴ γαλανὴ θάλασσα, ποῦ γιὰ τὴν ξένη τουριστικὴ πλειοψηφία εἶναι γιὰ κολύμπι καὶ παιχνίδια τοὺς περισσότερους ἀπὸ τοὺς «κρύους» ἑλληνικοὺς μῆνες.

Καὶ τὸ βασικὸ ἐρώτημα εἶναι ἂν τὰ ἑλληνικὰ βουνὰ χρειάζονται καὶ ἄλλα ὄρεινά κτίσματα, ἀφοῦ μάλιστα ὁλοκληρωθῇ καὶ ὅ,τι μένει σήμερα ἡμιτελές. Φυσικά, θὰ πρέπει νὰ ξεχωρίσουμε ἐκεῖνα ποῦ ἐξυπηρετοῦν τὶς χειμερινὲς ἀναβάσεις καὶ χιονοδρομίες καὶ ἐκεῖνα ποῦ θὰ κτισθοῦν σὲ βουνὰ ποῦ προσφέρονται περισσότερο γιὰ τὴν καλοκαιρινὴ περίοδο. Τὸ θέμα μας δὲν

ἐνδιαφέρεται αὐτὴ τὴ στιγμή γιὰ τὴ δεύτερη κατηγορία, τὰ ὁποῖα καλύπτουν ἀνάγκες τῆς χειμερινῆς περιόδου, τὰ πράγματα παρουσιάζονται περισσότερο δύσκολα —ὅπως εἶπε σὲ σχετικὴ διάλεξή του ὁ γεν. γραμματεὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὁρειβατικοῦ Συνδέσμου, ὁ κ. Τζαρτζάνος.

Σ' αὐτὸ τὸ σημεῖο θὰ χρειασθῇ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κράτους καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ κεφαλαίου. Πρέπει, μάλιστα, οἱ ἐπιχειρηματίαι νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι ὑπάρχουν περιθώρια κινήσεως, ἄρα καὶ κέρδους, ἀπὸ τὴν ἐπέκταση τῆς τουριστικῆς περιόδου πέρα ἀπὸ τοὺς θερινούς μῆνες.

Πολλοὶ, ὅχι μόνο ξένοι, ἀλλὰ καὶ ἀρκετοὶ Ἕλληνες, μποροῦν νὰ δεβαιώσουν δσους ριγούν στὴν ἰδέα καὶ δυσπιστοῦν σὲ ὅσα σχετικά λέγονται, ὅτι ὕστερα ἀπὸ μιὰ πολυήμερη παραμονὴ σὲ κάποιο ἑλληνικὸ βουνό, ὅπου χάρηκαν τὸν ἱλιγγο τῆς χιονοδρομίας, χωρὶς νὰ ἔχουν τίποτε νὰ ζηλέψουν ἀπὸ τὶς πλαγιές τῶν Ἀλπεων ἢ ἄλλων βουνῶν, μπόρεσαν, κατεβαίνοντας ἀπὸ ὑψόμετρο 2.000 μ., νὰ ριχτοῦν χωρὶς ἰδιαίτερη προσπάθεια στὰ γαλανὰ νερά τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν. Ἐφ' ὅσον, μάλιστα, αὐτὸ εἶναι δυνατό καὶ σὲ Ἑλληνες ἀκόμη, θὰ εἶναι πολὺ εὐκολώτερο γιὰ τοὺς δορεινοὺς τουρίστες, ποῦ μποροῦν νὰ κατακλύσουν τὴν Ἑλλάδα, ἂν

ΤΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ Α΄ τῆς Ζήρειας, μετὰ τὶς πρόσφατες προσθήκες, ἔγινε τὸ τελειότερο τῆς χώρας. Εἶναι τὸ μόνο ποῦ διαθέτει ἠλεκτρογεννήτρια.

ἀποκτήσῃ ἀνετα κέντρα καὶ μέσα φιλοξενίας. Τὰ χειμερινὰ αὐτὰ κέντρα, ἐξ ἄλλου, δὲν κινδυνεύουν νὰ μείνουν ἀχρησιμοποίητα τὸ καλοκαίρι, γιὰτί, ὅπως γίνεται σὲ πολλὲς χώρες, θὰ χρησιμοποιοῦνται ὡς παραθεριστικοὶ τόποι.

Ἐνα ἀπὸ αὐτὰ τὰ μεγάλα χειμερινὰ τουριστικὰ κέντρα θὰ πρέπει νὰ κτισθῇ —δικαιωματικὰ— στὸν Ὀλυμπο καὶ ἄλλο στὴν Νότια Ἑλλάδα. Ἀκόμη τὸ Σέλι τοῦ Βερμίου, στὴν Βόρεια Ἑλλάδα, καὶ ἡ Ζήρεια στὴν Ἱελοπόννησο μποροῦν νὰ ἐξελιχθοῦν σὲ κέντρα μεγάλης χιονοδρομικῆς κινήσεως. Ἰδίως ἡ Ζήρεια διαθέτει ἤδη γιὰ μιὰ καλὴν ἀρχὴ καὶ τὰ ξενοδοχεῖα τῶν Τρικάλων Κορινθίας, ποῦ βρίσκονται σὲ μικρὴ ἀπόσταση ἀπὸ τὶς χιονοδρομικὲς διαδρομές. Ἐτσι θὰ πάψῃ καὶ ἡ σημερινὴ ἀντιοικονομικὴ λειτουργία τῶν ἐκεῖ ξενοδοχείων, ποῦ προσπα-

θοῦν μὲ τὴν κίνηση τῶν ἐλάχιστων καλοκαιρινῶν μηνῶν νὰ καλύψουν τὰ ἐξοδα λειτουργίας τους ὅλου τοῦ χρόνου.

Ὅπως πιστεύουν ὅλοι ὅσοι γνωρίζουν τὰ ἑλληνικὰ βουνὰ καὶ τὶς χειμερινὲς δυνατότητές τους —καὶ πρώτος ἀπ' ὅλους ὁ λαμπρὸς Ἑλληνικὸς Ὁρειβατικός Σύνδεσμος— μὲ ἓνα λογικὸ πρόγραμμα τουριστικῶν κατασκευῶν θὰ μπορούσαμε, μέσα σὲ λίγα χρόνια, νὰ προσφέρουμε σὲ Ἕλληνες καὶ ξένους τὶς ἐγκαταστάσεις ἐκεῖνες ποῦ θὰ ἐπὶτρέπουν ὅχι μόνον ἀνετη παραμονὴ σὲ πολλὰ ἑλληνικὰ βουνά, ἀλλὰ καὶ θὰ ἐπιβάλλουν τὴν ἐπιθυμία γιὰ μιὰ παρατεταμένη διαμονὴ στὸ ὄρεινὸ χειμερινὸ περιβάλλον. Ἡδῇ, παρὰ τὶς μεγάλες ἐλλείψεις, στὸν Ὀλυμπο ἀνεδαίνουν κάθε χρόνο περισσότεροι ξένοι παρὰ Ἕλληνες ἐκδρομεῖς καὶ ὄρεϊστές. Κι αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ τὸ ἀγνοήσῃ κανεὶς.

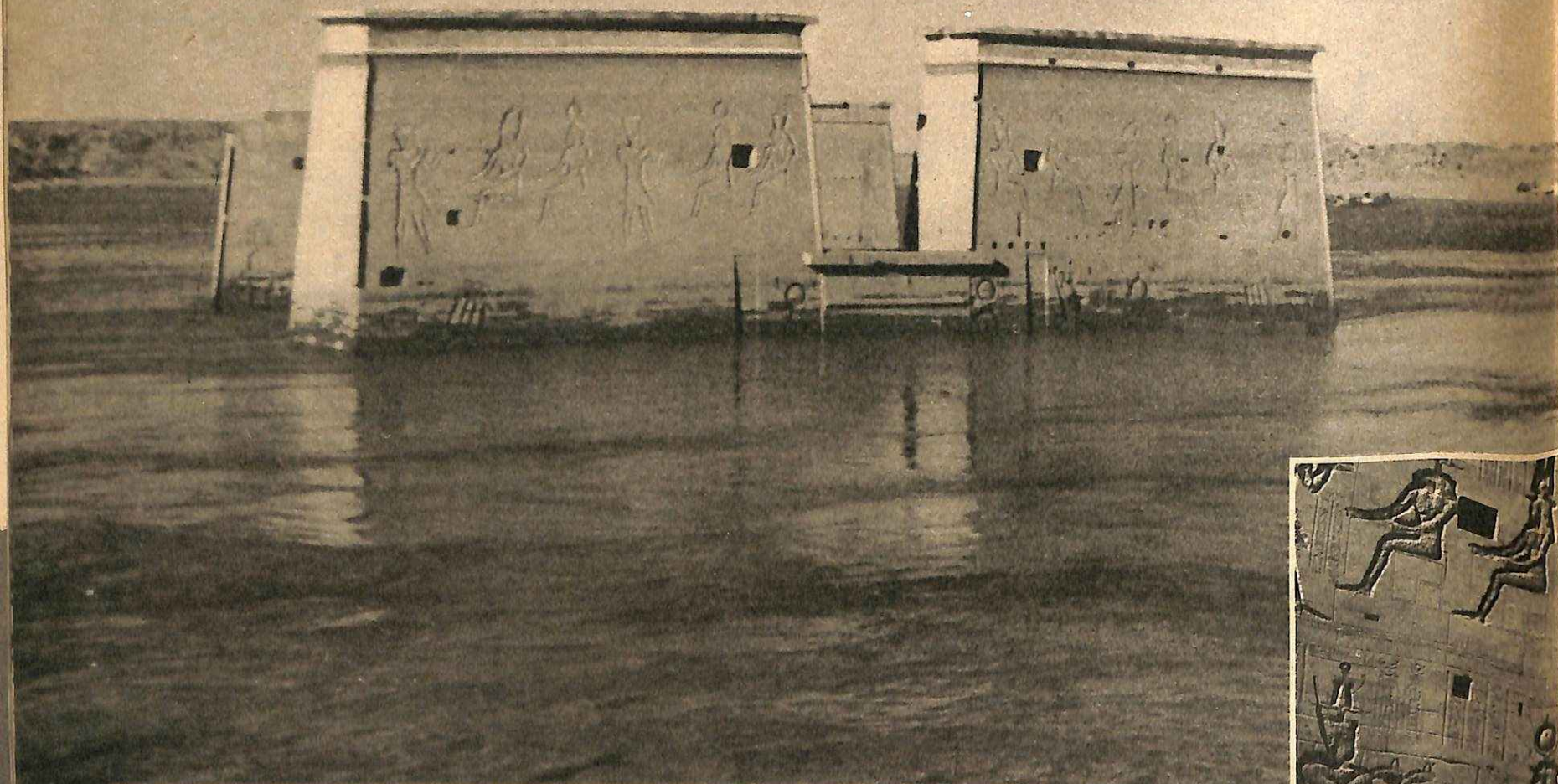
Θ. ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΕ ΚΑΘΕ ΤΟΥΣ ΒΗΜΑ ΟΛΟΕΝΑ ΒΑΘΥΤΕΡΑ ΧΩΝΟΝΤΑΙ ΟΙ ΟΡΕΙΒΑΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΗ ΜΑΓΕΙΑ ΤΟΥ ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟΥ ΟΡΕΙΝΟΥ ΤΟΠΙΟΥ

Ο ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ ΝΕΙΛΟΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΟΥΣ ΦΑΡΑΩ!

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΩΔΕΣ ΤΕΧΝΙΚΟ ΕΡΓΟ :
ΤΟ ΦΡΑΓΜΑ ΤΟΥ ΑΣΟΥΑΝ

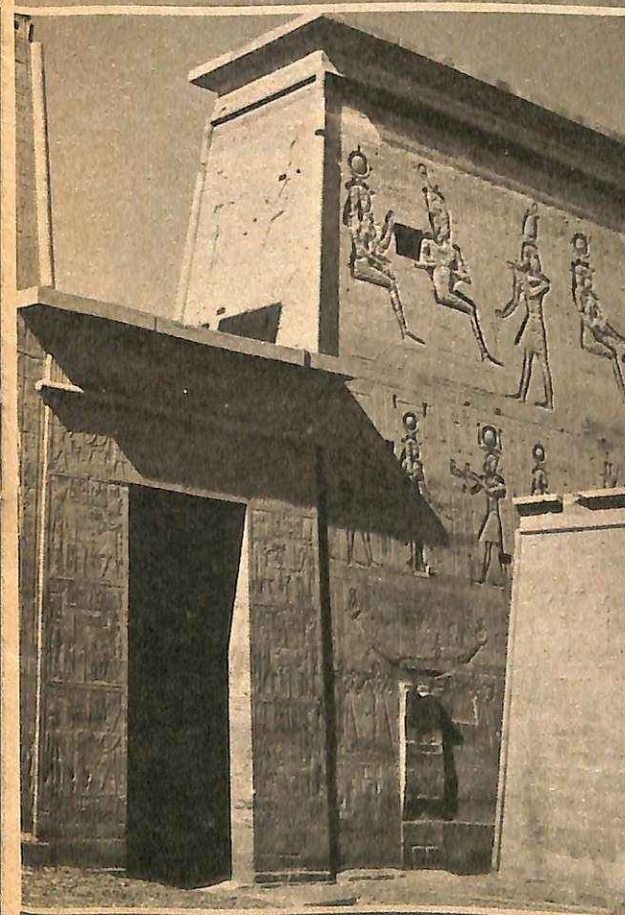

ΣΤΟ ΑΜΠΟΥ ΣΙΜΠΕΛ βρίσκονται τα σπουδαιότερα μνημεία, που κινδυνεύουν να καταποντισθούν από την ανύψωση της στάθμης του Νείλου. Ο ναός της 'Αθώρ ή Μικρός Ναός —όπως, άλλωστε, και ο περιώνυμος Μεγάλος Ναός— λαξεύτηκε σε συμπαγή βράχο, επί Ραμσή Β', τον 13ο αιώνα π.Χ. Έξη κίονες, 3,17 μ., υψώνονται στην είσοδο. Υπάρχουν ακόμη σπουδαιότερες επιγραφές και ανάγλυφα, που ανιστορούν τα κατορθώματα του μεγάλου Φαραώ.

ΤΕΙΣΙΕΡΑ γιγάντια αγάλματα, όλα του Ραμσή Β', είναι παρατεταγμένα στην πρόσοψη του Μεγάλου Ναού. Παράδειγμα της θρησκείας —πάντως μεγαλύτερα από το ανθρώπινο σώμα— που αντιπροσωπεύουν τα μέλη της οικογένειας του Φαραώ, καθώς και διάφορους θεούς.

Η Αίγυπτος θέλει να ζήσει. Χρειάζεται άρδευτικά έργα, χρειάζεται ηλεκτρισμό, πρέπει να προστατεύσει τη λιγοστή γόνιμη γη της από τις καταστροφικές πλημμύρες του Νείλου. Και άκροχωνιάς λίθος στο μεγαλόπνοο πρόγραμμα ανάπτυξης, που ευαγγελίζεται ο πρόεδρος Νάσερ, είναι το μεγάλο φράγμα του 'Ασουάν. Σ' αυτά κανείς δεν έχει αντίρρηση. "Αλλωστε, για τον ίδιο σκοπό άνηγειραν στα 1898 οι 'Αγγλοι το πρώτο φράγμα στην ίδια περιοχή. Το δεύτερο και μεγαλύτερο σχεδιαζόμενο φράγμα αποτελεί ολοκλήρωση του αυτού προγράμματος —της ευημερίας των φελλάχων. 'Αλλά από τη στιγμή που —σύμφωνα με τις προοπτικές— στα 1965 τα νερά του Νείλου θα χαλινάγωγνθούν από το μεγάλο φράγμα, θα φθάσουν ανάμεσα στον πρώτο καταρράκτη του 'Ασουάν και στον καταρράκτη Νταλί, κοντά στην 'Ακάσα του Σουδάν, σε ύψόμετρο 182 μέτρων, σχηματίζοντας έτσι μια τεράστια λίμνη, μήκους 450 χιλιομέτρων (300 χιλιόμετρα στο αίγυπτιακό έδαφος και 150 στο σουδανέζικο) και πλάτους 25 χιλιομέτρων. Η ανύψωση αυτή των κολλοσιαιών δγκων ύδατος κατά 60 μέτρα θα καταποντίσει, για πάντα ίσως, όλα τα θαυμάσια μνημεία της κοιλάδας της Νουβίας. Και την πλευρά τούτη του προβλήματος 'Ασουάν παρουσιάζομε στους αναγνώστες των «Εικόνων».

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΝΑΟΣ του 'Αμπου Σιμπέλ έχει προσοψη 33 μ. και ύψος 38. Ο δρόμος έχει λαξευτή σε βάθος 63 μ. Ο ναός είναι καλυμμένος από υπέροχα ανάγλυφα, που παρουσιάζουν διάφορα επεισόδια από τη ζωή του Ραμσή Β' και ανάμεσα σ' αυτά την περίφημη μάχη του Κανίς.

ΜΙΑ ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΑΣΩΣΗ ΤΩΝ ΘΗΣΑΥΡΩΝ

Ο ΡΑΜΣΗ Β' (1324 - 1258 π.Χ.), Ο ΕΝΔΟΞΟΤΕΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ 13 ΟΜΩΝΥΜΟΥΣ ΦΑΡΑΩ, ΦΕΡΕΙ ΤΟ ΔΙΠΛΟ ΣΤΕΜΜΑ ΤΗΣ ΑΝΩ ΚΑΙ ΚΑΤΩ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

«**Η**Α.Μ. ο βασιλεύς της Σουηδίας Γουσταύος 'Αδόλφος ΣΤ' ηδύκησε να δεχθή την προεδρίαν της επιτροπής η οποία θα κατευθύνει την διεθνή έκστρατείαν δια την σωτηρίαν των μνημείων της Νουβίας και η οποία θα εγκατασταθή επισήμως την 8ην Μαρτίου».

Τό βραχύ αυτό ανακοινωθέν της ΟΥΝΕΣΚΟ, που εξέδόθη πριν από μερικές ημέρες από την έδρα της στο Παρίσι, αποτελεί το επιστέγασμα των δραματικών ενεργειών της αιγυπτιακής κυβέρνησεως και του διεθνούς πολιτιστικού οργανισμού για την σωτηρία των ανεκτιμήτων αρχαιολογικών θησαυρών. Η πρώτη ενέργεια έγινε από μέρος της αιγυπτιακής κυβέρνησεως, που στις 6 'Απριλίου 1959 ζήτησε με έγγραφό της την βοήθεια της ΟΥΝΕΣΚΟ. Την αίτηση επανέλαβε στις 24 'Οκτωβρίου η σουηδική κυβέρνηση. Στο μεταξύ, από τον 'Ιούνιο είχε συγκροτηθή στο Κάιρο ειδική σύσκεψη διεθνών προσωπικοτήτων, που ήταν αρμόδιοι για το θέμα. 'Ανάμεσα τους αρχαιολόγοι, διευθυνταί μουσείων, τεχνικοί, κατασκευασταί φραγμάτων, γεωλόγοι κ.λπ. Ήταν Αίγυπτιοι, Γάλλοι, 'Ιταλοί, 'Αμερικανοί, Γερμανοί και Ρώσοι.

Έπειτα από διάφορες συσκέψεις επεχείρησαν από τις 2 ως τις 9 'Οκτωβρίου μια επιτόπια μελέτη του προβλήματος και έπεσε κέφησαν τα μνημεία που απειλούνται με καταποντισμό, σε μία περιοχή 300 περίπου χιλιομέτρων. Στη διάρκεια του ταξιδιού δεν σταμάτησαν τις συσκέψεις, από τις οποίες η σπουδαιότερη έγινε στο 'Αμπου Σιμπέλ, κάτω από τη σκιά του Μεγάλου Ναού του Ραμσή Β'.

Έπειτα, αναγράφει η έκθεση, κύρια αποστολή των υπευθύνων για την διατήρηση των αρχαίων μνημείων είναι τα καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια για να μείνουν τούτα άθικτα και στην αρχική τους τοποθεσία, οι έμπειρογνώμονες θεωρούν υποχρέωσή τους να δηλώσουν ότι τα σπουδαιότερα έν προκειμένων μνημεία πρέπει να σωθούν in situ. 'Εάν αυτό είναι αδύνατο, συνιστούν να καταβληθή κάθε δυνατή προσπάθεια για να έξευρεθί μία τοποθεσία όμοια με την αρχική, κατά προτίμηση στη Νουβία.

Ειδικότερα, για το σπουδαιότερο συγκρότημα μνημείων, τους Ναούς του 'Αμπου Σιμπέλ, οι ειδικοί έχαρακτήρισαν την εξαφάνισή τους σαν απανόρθωτη απώλεια της πολιτιστικής κληρονομιάς της ανθρωπότητας. Τέσσερις λύσεις προέκριναν για τη σωτηρία τους.

- 1) Να μεταφερθούν τα μνημεία και οι περιβάλλοντες δρόχοι στην κορυφή της κοιλάδος.
- 2) Να κτισθή μπροστά σε κάθε ναό ένα προστατευτικό φράγμα.
- 3) Να κτισθή ένα φράγμα γύρω από τους δύο ναούς.
- 4) Να κτισθή ένα ημικυκλικό φράγμα χορδής 700 μέτρων, που να περιλάβει όλους τους δρόχους που σ' αυτούς είναι λαξευμένοι οι ναοί.

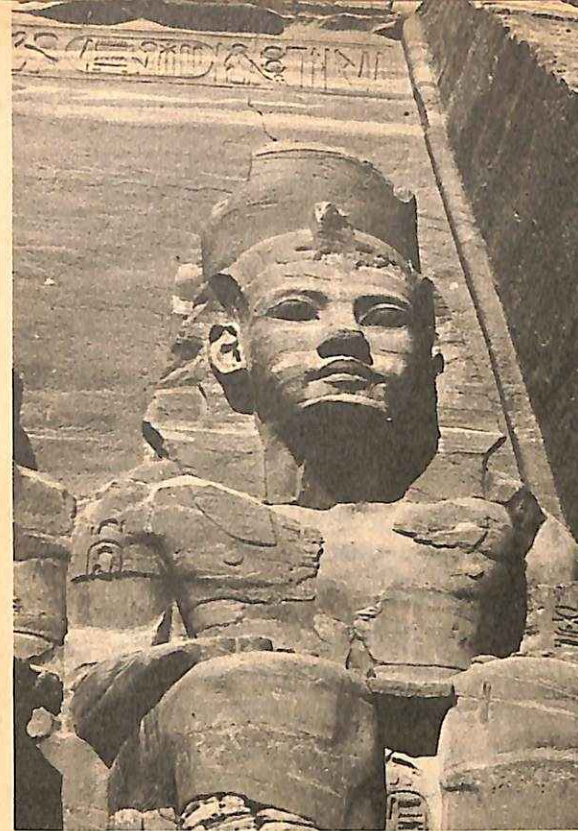
Από τις τέσσερις λύσεις οι έμπειρογνώμονες προτιμούν την τετάρτη, γιατί συμβαδίζει περισσότερο με τις αρχαιολογικές και αισθητικές απαιτήσεις.

Ανάλογες λύσεις έμελετήθησαν και διευτώθησαν για τις υπόλοιπες σημαντικές τοποθεσίες, όπως είναι οι ναοί της νήσου Φίλαι, για τα λαξευτά μνημεία του Μπεϊτ άλ Βαλί, του ναού του Βαντί έξ Σεμπουί, κ.λπ.

Δεύτερο κεφάλαιο του προβλήματος είναι οι αναρίθμητες λαξευτές σε δρόχους επιγραφές και τα εγχάρακτα σχέδια που ανάγονται από τους προϊστορικούς χρόνους μέχρι τον Μεσαίωνα. Γι' αυτά προτείνεται η συγκρότηση πλήρους καταλόγου και η κατάταξή τους κατά σπουδαιότητα, ώστε να αποφασισθί ποιά απ' αυτά πρέπει να μεταφερθούν σε αιγυπτιακά μουσεία.

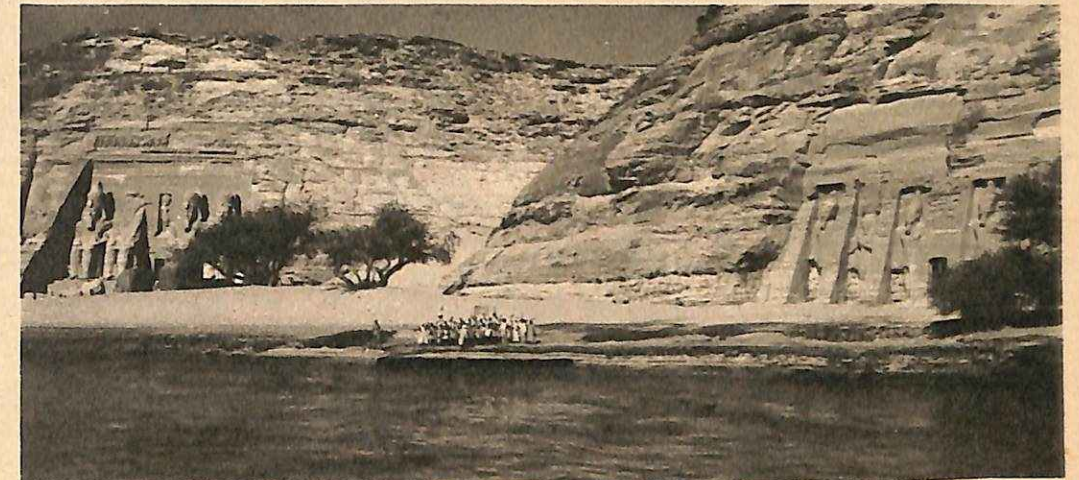
Όπως δέποτε η επιτροπή δεν κατώρθωσε να υποβάλει λεπτομερή ανάλυση των τοπογραφικών, γεωλογικών και τεχνικών προβλημάτων, και γι' αυτό οι κρίσεις της στηρίχθηκαν κυρίως επί αρχαιολογικών και αισθητικών κριτηρίων. 'Ωστόσο, ώρισμένες πασιφανείς δυσχέρειες ανεφέρθησαν και κυρίως εκείνες που ανακύπτουν από την άμωδή σύσταση των δρόχων της Νουβίας. Κατά συνέπεια, ο όγκος των μελετών που πρέπει να επακολουθήσουν είναι τεράστιος και μάλιστα πρέπει να ολοκληρωθή κατεπειγόντως.

Ένας άλλος κίνδυνος που αντιμετωπίζεται, ακόμα και στην περίπτωση που θα αναληφθή η μεταφορά όλων των μνημείων σε άλλες τοποθεσίες, δρίσκεται στο στάδιο της κατεδαφίσεως και ανοικοδομήσεως των. Γι' αυτό κρίνεται αναγκαίο να συγκεντρωθούν από τώρα όσο το δυνατό περισσότερα στοιχεία γύρω απ' αυτά. 'Ηδη από το 1955, η αιγυπτιακή κυβέρνηση ίδρυσε με τη βοήθεια της ΟΥΝΕΣΚΟ ένα Κέντρο, που με ειδικές ομάδες του έχει καταγράψει επιγραφές, έχει φωτογραφήσει, έχει μελετήσει αρχιτεκτονικά και τοπογραφικά πολλά μνημεία. Είναι, όμως, απαραίτητο μέσα στα επόμενα 5 χρόνια να διεκπεραιώση ένα όγκο έργας, που μόνο με τη βοήθεια ξένων αποστολών υπάρχει πιθανότης να ολοκληρωθή. Αναγκαίο είναι ακόμη να έμπλουτισθί ο τεχνικός του έξοπλισμός.

21 ΜΕΤΡΑ ΥΨΟΣ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΓΙΓΑΝΤΙΑ ΑΓΑΛΜΑΤΑ

ΑΙΩΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ: ΛΕΙΠΟΥΝ ΟΙ ΠΟΡΟΙ

Ο ΘΕΟΣ ΝΕΙΛΟΣ, ΧΑΛΙΝΑΓΩΓΗΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΘΡΩΠΟΥΣ, ΑΠΕΙΛΕΙ ΤΩΡΑ ΤΟΥΣ ΝΑΟΥΣ

'Ανάλογο πρόβλημα, σε μικρότερη βέβαια έκταση, αντιμετωπίζει και η κυβέρνηση του Σουδάν, αφού — όπως αναφέραμε — η τεχνητή λίμνη θα καλύψη περιοχή 150 χιλιομέτρων στο έδαφός του. 'Εκατό περίπου τοποθεσίες αρχαιολογικής σημασίας απειλούνται εδώ με καταποντισμό. 'Ανάμεσα στα μνημεία που θα αφανιστούν, τα σπουδαιότερα είναι: Τέσσερις φαραωνικοί ναοί, λαξευτοί τάφοι της 18ης δυναστείας, λαξευτά παρεκκλήσια της πρωτοχριστιανικής περιόδου, δεκατέσσερα κάστρα του 19ου π.Χ. αιώνα, είκοσι χριστιανικές εκκλησίες, μερικές από τις οποίες έχουν και αξιόλογες τοιχογραφίες και, φυσικά, αναρίθμητοι τάφοι, επιγραφές, εγχάρακτα σχέδια κ.λπ.

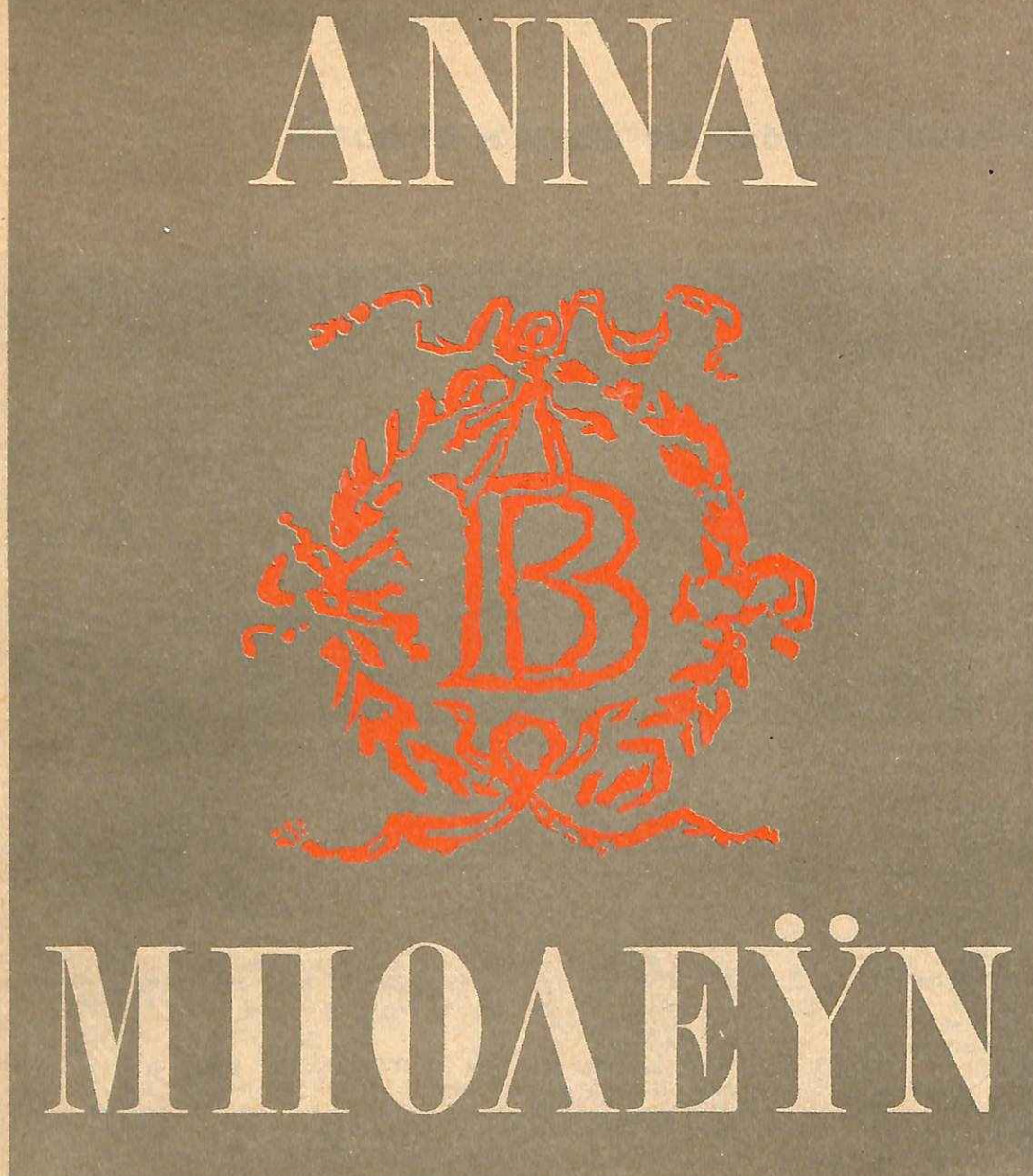
Και η σουδανική κυβέρνηση έθεσπισε ανάλογες με την αιγυπτιακή ευκολίες στην έκκληση που απηύθυνε στους ξένους. Και η περίπτωση αυτή έχει, εκτός της καθαρά πολιτιστικής, και μία πολιτική σημασία. Γιατί ο κίνδυνος της πανάρχαιας κληρονομιάς ένωσε τις δυο χώρες, που μέχρι σήμερα μονάχα έχθρότητα είχαν να επιδείξουν η μία για την άλλη. Για το καλό των μνημείων και του πνεύματος της ιστορικής μνήμης, της συνέχειας και της πανανθρώπινης κοινότητας που εκφράζουν, είτε ο κίνδυνος να ένωσή και άλλες χώρες στην ευγενική αμίλλα της σωτηρίας των.

Και ως προς το θεωρητικό μέρος της, η έκθεση λίγο-πολύ είναι ικανοποιητική και παρουσιάζει ιδανικές λύσεις. 'Εκεί, όμως, που θα συναντήση τις περισσότερες δυσκολίες η υπό την προεδρία του Σουηδού βασιλέως επιτροπή σωτηρίας, είναι η έξεύρεση των κεφαλαίων για την πραγματοποίηση του ευγενικού αυτού σχεδίου. Γιατί, όπως εύκολα το αντιλαμβάνεται και ένας μη ειδικός, τα ποσά που θα χρειασθούν είναι τεράστια, και φυσικά έξω από τις δυνατότητες της αιγυπτιακής κυβερνήσεως. Μόνο για τους ναούς του 'Αμπου Σιμπέλ ένας προκαταρκτικός ύπολογισμός κατέληξε στο ποσό των 30 - 60 εκατομμυρίων δολλαρίων και για τη σωτηρία των μνημείων της νήσου Φίλαι, άλλα 4.000.000 δολάρια χρειάζονται κατ' ελάχιστο.

Τί θα αποδώση η έκκληση της ΟΥΝΕΣΚΟ και της αιγυπτιακής κυβέρνησεως για διεθνή τεχνική, επιστημονική και οικονομική βοήθεια; 'Η τελευταία, μάλιστα, προσφέρει τα μισά από τα εύρηματα που θα φέρουν ένδεχομένως σε φώς οι ανασκαφές σε ξένες αποστολές και παρέχει μεγάλες ευκολίες για τη διενέργεια ανασκαφών και σε άλλες περιοχές που δεν κινδυνεύουν. ■ ■ ■

ΕΞΗ ΚΟΛΟΣΣΟΙ ΤΟΥ ΡΑΜΣΗ Β' ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΣ ΤΟΥ ΝΕΦΕΡΤΑΡΙ, ΠΟΥ ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΘΕΑ ΑΘΩΡ, ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ ΣΤΟΝ ΜΙΚΡΟ ΝΑΟ

Μυθιστορηματική βιογραφία (10)

Ο ισχυρός και ιδιότροπος
μονάρχης της Άγγλίας Έρρίκος
Η' επισκέπτεται, στα 1528,
το σπίτι του φίλου του σέρ
Τόμας Μπόλεϋν. Εκεί
ξεναβλέπει την μικρότερη κόρη
του, την Άννα, κ' αισθάνεται
βίαιο πάθος γι' αυτήν. Η νέα
αποφεύγει να γίνει έρωμένη του,
γιατί σχεδιάζει να γίνει
βασιλίσα της Άγγλίας.
Ο σατανικός καρδινάλιος
Γούλσεϋ, που δέν υποψιάζεται
το σχέδιό της, θέλει να κωρίση
τον βασιλιά απ' την γυναίκα του,
την Αικατερίνη την Άραγωνική,
για να τον παντρέψη με μιὰ
Γαλλίδα πριγκίπισσα,
έξασφαλίζοντας έτσι μιὰ
αγγλογαλλική συμμαχία έναντίον
του Γερμανού αυτοκράτορος.
Μα η Άννα στρέφει τον
βασιλιά έναντίον του Γούλσεϋ
κι' όταν ο καρδινάλιος γυρίζει
στην Άγγλία διαπιστώνει πως ο
Έρρίκος θέλει να κωρίση μόνο
και μόνο για να πάρη την Άννα.

Σ τὸ Βατικανό, ὁ Ρέτζιναλντ Φόξ κι ὁ Στέφεν Γκάρντινερ ἀναγγέλληκαν στὴν εἴσοδο τῆς αἰθούσας ἀκοράσεων τοῦ Πάπα, πού τὴν φρουροῦσαν οἱ ἄνδρες τῆς Ἑλβετικῆς Φρουρᾶς μετὰ τὶς γραφικὲς τοὺς στολές. Ἡ αἰθούσα ἦταν ψηλοτάβανη, φωτισμένη ἀπὸ πυροσβεστήρες στου τοίχους κ' ἦταν διακοσμημένη μεθυσματικὰς ταπεσαριές, πού παρίσταναν ἐπισόδια ἀπ' τὴν Καινὴ Διαθήκη. Ὁ θρόνος τοῦ Πάπα ἦταν τοποθετημένος στὸ βάθος τῆς αἰθούσας, κάτω ἀπὸ ἓνα ἀσπρὸ καὶ χρυσὸ στέγαστρο.

Ὁ Κλήμης Ζ' εἶχε τὴν ὄψη ἑνὸς πολὺ γέροντος ἀνθρώπου. Οἱ ὄμοι του ἦσαν σκυφοὶ καὶ τὰ χέρια του ἦσαν παραμορφωμένα ἀπ' τοὺς ρευματισμούς. Τὰ ἔβγαλε ἀπ' τὰ κατακόκκινα μανίκια του κ' ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ πρὸς τὸ μέρος τῶν δύο Ἀγγλων, ἐνὼ ἐκεῖνοι ὑποκλίνονταν μπροστὰ του κ' ἔσκυβαν νὰ φιλήσουν τὸ δακτυλίδι του. Φαινόταν ἀσθενικὸς καὶ κορσαμένος, ἀλλὰ τὰ σκοτεινὰ μάτια του γυάλιζαν ἀπὸ ἐξυπνάδα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν πολὺ ἰταλικό, μετὰ τὴν γαμψή μύτη καὶ τὸ λαδί του χροῖμα.

—Καλῶς ἦλθατε, κύριοι, καὶ καθήστε, παρακαλῶ. Ἐλπίζω ὅτι κάνατε καλὸ ταξίδι...

Τὸ δέμμα τοῦ Κλήμεντος πήγαινε ἀπ' τὸν ἓνα στὸν ἄλλο καὶ χαμογελοῦσε καλοκάγαθα. Ἦξερε πὼς τὸ ταξίδι τους ἦταν πολὺ γρήγορο καὶ πὼς εἶχαν ἐπισπεύσει τὴν διαδρομὴ τους ὅσο οἱ γαλλικὲς στρατιὲς εἰσχωροῦσαν πρὸς τὴν βασιλεία τῶν αὐτοκρατορικῶν ἐδάφην. Ἦξερε, ἐπίσης, πὼς ἡ ἀδυναμία τοῦ Αὐτοκράτορος θὰ ἦταν εὐνοϊκὴ γιὰ τὸν σκοπὸ πού ἐπιδίωκαν. Τὴν παραμονὴν εἶχε δεχθῇ τὸν αὐτοκρατορικὸ πρέσβη κ' εἶχε ἀκούσει τὴν αἴτησή του νὰ μὴν ὑποκύβῃ στὴν πείση τῶν Ἀγγλων πού ἤθελαν νὰ διώξουν τὴ βασιλίσα αὐτοῦ, τὴν θεία τοῦ Αὐτοκράτορος. Ὁ Πάπας δὲν εἶχε ἀπαντήσει ὁριστικὰ στὸν ἀπεσταλμένο τοῦ Καρόλου, ὅπως δὲν σκόπευε ν' ἀπαντήσει ὁριστικὰ καὶ στοὺς ἀπεσταλμένους τοῦ Ἑρρίκου. Δὲν τολμοῦσε νὰ πάρῃ μιὰν ἀπόφαση πρὸς τὴν μιὰ ἢ τὴν ἄλλη κατεύθυνση πρὶν μάθῃ ποιὰ θάταν ἡ ἔκβαση τοῦ πολέμου.

—Ἐρχόμαστε στὴν Ἀγιότητα Σας γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ γάμου τοῦ βασιλέως μετὰ τὴν Αἰκατερίνη τὴν Ἀραγωνική, ἄρχισε ὁ Γκάρντινερ. (Τοῦ εἶχαν

πεῖ πὼς ἔπρεπε ν' ἀποφύγῃ νὰ δομῶσιν τὴν Αἰκατερίνη βασιλίσα). Μπορῶ νὰ σὰς δώσω αὐτὴ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἐκπροσώπου σας, καρδινάλιου Γούλσεϋ; Ὁ Κλήμης τὸν εὐχαρίστησε κι ἄνοιξε τὸ γράμμα. Ἀκολούθησε μιὰ στιγμή σιωπῆς, καθὼς τὸ διάβαζε, κρατώντας το πολὺ κοντὰ στὰ μάτια του.

Ἡ κατάσταση στὴν Ἀγγλία, ἔγραφε ὁ Γούλσεϋ, ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνη. Ἡ πρόθεση διαζυγίου πού ἐξεδήλωσε ὁ βασιλιάς ἐχρησιμοποιεῖτο ἀπ' τὸ ἀντικληρικὸ κόμμα ὡς μέσο γιὰ νὰ ἐκδιωχθῇ ὁ καρδινάλιος ἀπ' τὴ θέση του καὶ γιὰ νὰ ὑπονομευθῇ ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἐκκλησίας στὸ βασίλειο... Ὁ Κλήμης σούφρωσε τὰ φρύδια.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας ἦταν γνωστὴ γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία της ἀπέναντι στὴ Ρώμη γιὰ ὅλα τὰ ζητήματα. Βρισκόταν στὰ χέρια τῶν καρδινάλιων καὶ τῶν Ἀγγλων ἐπισκόπων. Ἡ φιλία τοῦ βασιλιά καὶ μερικὰ εἰσοδήματα ἦταν τὰ μόνα πού ἐπωφελεῖτο ἡ Ἀγία Ἐδρα. Ὁ Κλήμης ἐξακολούθησε τὴν ἀνάγνωσή του.

Τὰ ἐχθρικά αἰσθήματα ἐναντίον τοῦ Γούλσεϋ εἶχαν πολὺ ἀναπτυχθῇ στὴ χώρα κ' οἱ ἐχθροὶ του εἶχαν ἓναν πανίσχυρο συνήγορο στὴν Αὐλή, στὸ πρόσωπο τῆς γυναίκας πού ὁ βασιλιάς εἶχε ἀποφασίσει νὰ παντρευθῇ. Γιὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας στὴν Ἀγγλία ἦταν οὐσιώδεις νὰ διατηρήσῃ ὁ καρδινάλιος τὴν εὐνοία τοῦ βασιλιά καὶ νὰ παραμείνῃ στὸ ὑπογυϊκὸ τὸν ἀξίωμα. Παρακαλοῦσε, λοιπόν, τὸν Ἀγιο Πατέρα νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψη του ὅλες αὐτὲς τὶς περιστάσεις ὅταν θὰ ἐξέταζε τὴν αἴτηση τοῦ Φόξ καὶ τοῦ Γκάρντινερ.

Μ' ἄλλα λόγια, ὁ Γούλσεϋ θὰ βρισκόταν σὲ θανάσιμο κίνδυνο ἂν δὲν πετύχαινε γιὰ τὸν Ἑρρίκο κι αὐτὴ τὴ γυναίκα ἐκεῖνο πού ἤθελαν. Κι ὅπως ἔλεγε, τὰ συμφέροντα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας θὰ βρισκόνταν ἐπίσης σὲ κίνδυνο, συμπεράνε ὁ Κλήμης, καταλαβαίνοντας τὴν ἀποψη τοῦ καρδινάλιου.

Ἀλλὰ ὁ κίνδυνος πού διέτρεχε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας δὲν ἦταν τίποτα μπροστὰ σ' ἐκεῖνο πού τὴν παραμόνευε στὴν ἡπειρωτικὴ Εὐρώπη. Ἡ Ρώμη, ὅπου χτυποῦσε ἡ καρδιά τῆς χριστιανωσύνης, δὲν ἦταν παρὰ μιὰ πό-

λη χτισμένη σὲ ἑπτὰ λόφους, περικυκλωμένη ἀπ' τὶς ἐθνικιστικὲς θλέψεις τῶν Ἰταλῶν πριγκίπων καὶ τὴν δικτατορικὴ ἐξουσία τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἡ Εὐρώπη κόλαζε ἀπ' τὸν θρησκευτικὸ ἀναθρασμό. Χρόνια τώρα ἡ διάρθρωση τῆς μεσαιωνικῆς κοινωνίας βρισκόταν στὸ δρόμο τῆς μεταμορφώσεως. Ἡ ἐξουσία τῶν μοναρχῶν ὑποκαθιστοῦσε βαθμιαία τὴν ἐξουσία τῶν εὐγενῶν φεουδαρχῶν. Ἡ συγκέντρωση τῆς ἐξουσίας εἶχε δάλει γιὰ πρώτη φορὰ τὴν παπικὴ ἀρχὴ ἀπέναντι σ' ἓναν πρὸ ἐπικίνδυνο ἀντίπαλο —τὴν αἵρεση.

Ὁ Κλήμης διάβαζε ἀκόμη τὴν ἐπιστολὴ, μὰ τὸ μυαλό του δούλευε. Αὐτὸς καὶ ἡ Ἐκκλησία του πλήρωναν τὶς ἁμαρτίες τῶν προκατόχων του παπῶν, τὴν κοσμικότητα καὶ τὴν δεσποτικὴ πολιτικὴ τῶν Βοργιῶν, πού εἶχαν μεταμορφώσει τὴν παπασυνὴ σὲ μιὰ ἐνοπλὴ πολιτικὴ δύναμη. Ἀλλὰ μιὰ φορὰ, στὴ μεσαιωνικὴ ἐποχὴ, ἡ Ἐκκλησία εἶχε ἀπειληθῇ ἀπ' τὴν ἔκλυση τῶν ἠθῶν, κ' ἡ μεγάλῃ στρατιὰ τῶν Φραγκισκανῶν εἶχε διατρέξει τὴν Εὐρώπῃ κηρύττοντας κ' ἐκκαθαρίζοντας τὸν κλῆρο ὡς τοὺς κόλπους τῆς Ρωμαιοῦ Ἐκκλησίας. Τώρα οἱ μεταρρυθμιστὰ τὰ ἔβαζαν ὄχι μόνο μετὰ τὶς ἀνθρώπινες κατασχρήσεις, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὸ ἴδιο τὸ πνευματικὸ δόγμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἦταν περιφρονημένη, σκεπτόταν ὁ Κλήμης, μετὰ τὸ δέμμα καρφωμένο στὴν ὑπογραφή τοῦ Γούλσεϋ, στὸ κάτω μέρος τῆς σελίδος. Ἀκόμη κ' ἐκεῖνοι πού υἱοθετοῦσαν τὰ δόγματα τῆς, δὲν τὴν ἐκτιμοῦσαν καὶ δὲν τῆς ἔδιδαν τὴν προστασία τους, παρὰ μετὰ τοὺς πρὸ ἀμείλιτους ὁδούς...

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας κινδύνευε: Γιὰ νὰ τὴν σώσῃ, δὲν θάκανε καλύτερα ἂν ἄφηνε στὸ βασιλιά τὴν ἐλευθερία του; Ἀλλὰ θὰ ἐξετιθετο στὴν ὁγμή τοῦ καθολικοῦ αυτοκράτορος, πού εἶχε ἤδη ἐπιτρέψει στὰ στρατεύματά του νὰ λεηλατήσουν τὴ Ρώμη...

Ἀπλόωσε τὸ γράμμα καὶ σήκωσε τὰ μάτια πρὸς τὸν Γκάρντινερ. —Εἶμαι ἱκανοποιημένος ἀπ' τὸ γράμμα τοῦ καρδινάλιου, εἶπε. Ἔχω μεγάλῃ ἐκτίμηση γιὰ τὴν κρίση του καὶ σὰς συνιστᾷ καὶ τοὺς δύο σ' ἐμένα...

Ὁ Γκάρντινερ ξερόδηξε: —Ἐρχόμαστε νὰ ἐκθέσωμε στὴν Ἱμετέρα Ἀγιότητα ἓνα λεπτὸ ζήτημα πού ἀσφαλῶς θὰ τὸ ἀναφέρῃ ὁ καρδινάλιος στὴν ἐπιστολὴ του... Εἶμαι ἐπιφορτισμένος νὰ τὸ ἀναπτύξω σ' ὅλες τὶς λεπτομέρειες. Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης, ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, θὰ ἐπιθυμοῦσε, Ἁγίε πάτερ, νὰ καταρτίσετε μιὰ ἐπιτροπὴ ἐξουσιοδοτημένη νὰ ἐξετάσῃ τὸ ἔγκυρον τοῦ γάμου του. Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ὁ βασιλιάς βασανίζεται πολὺ ἀπὸ ὀρισμένες ἀμφιβολίες σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα αὐτό, γιατί ἡ γυναίκα του εἶναι χήρα τοῦ ἀδελφοῦ του κι ὁ θάνατος ὅλων τῶν ἀρσενικῶν του παιδιῶν τὸν ἔχει πείσει πὼς ὁ Θεὸς τὸν τιμωρεῖ ἐπειδὴ ἡ συζυγικὴ του ζωὴ ἀποτελεῖ σκάνδαλο μπροστὰ στὸ Δημιουργὸ καὶ στοὺς ἀνθρώπους...

Αὐτὰ τὰ λόγια ἦσαν καθαρά καὶ ἑσάστερα κ' ἡ ὑπολογισμένη διατύπωσή τους ἔκανε τὸν Πάπα ν' ἀτιληφθῇ ἀμέσως τὴν ἱκανότητα τοῦ ἀνθρώπου πού τὰ εἶχε προφέρει.

Ὁ Κλήμης ἐπιδοκίμασε, κουνώντας τὸ κεφάλι του: —Ἀντιλαμβάνομαι τοὺς δισταγμούς τοῦ βασιλιά ὅσον ἀφορᾷ τὸ γάμο του, καθὼς καὶ τὴν ἐπιθυμία του ν' ἀποκτήσῃ γιού. Αὐτὸ πού μοῦ ζητεῖται εἶναι νὰ ἐπιτρέψω νὰ κριθῇ τὸ ζήτημα δικαστικῶς. Προφανῶς, ἡ κρίση θὰ γίνῃ στὴν Ἀγγλία καὶ μετὰ τὸν καρδινάλιο Γούλσεϋ στὸ δικαστήριο —ἐτσι δὲν εἶναι;

Ὁ Φόξ ἀπάντησε ψυχρὰ: —Εἶναι ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἱμετέρας Ἀγιότητος —συνεπῶς, δὲν ζήτημα τίποτα τὸ ἐξαιρετικόν.

Πρέπει νὰ ὑπάρχουν δύο καρδινάλιοι σ' αὐτὸ τὸ δικαστήριο, εἶπε ὁ Πάπας. Πρέπει νὰ σὰς δηλώσω ὅτι αὐτὴ ἡ ὑπόθεση παρουσιάζει ἰσως δυσκολίες γιὰ μένα καὶ γιὰ τὸν αὐθέντη σας, τὸν βασιλιά τῆς Ἀγγλίας. Ὁ πρεσβευτὴς τοῦ αυτοκράτορος μοῦ ἔκανε ἔντονες παραστάσεις σχετικὰ μετὰ τὸ διαζύγιο τῆς βασιλίσσης Αἰκατερίνης καὶ πρέπει νὰ δεῖξω πλήρη ἀμεροληψία ἀπέναντι καὶ στὰ δύο μέρη.

Ὁ Γκάρντινερ ἀκούησε καὶ τὰ δύο του χέρια στὰ γόνατά του κ' εἶπε μετὰ ζοηρότητα:

—Ἡ ἀμεροληψία μπορεῖ νὰ ὀδηγήσῃ πολὺ μακριά. Ἡ ὑπομονὴ τοῦ βασιλιά ἔχει ἐξαντληθῇ. Ὑποστηρίζῃ ὅτι ἔχει δικαίωμα στὴν εὐγνωμοσύνη τῆς Ἀγιότητος Σας γιὰ τὶς ὑπηρεσίες πού τῆς προσέφερε στὸ παρελθόν καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπισή τῆς Ἀγίας Ἐδρας σὲ μιὰ στιγμή πού ἡ ἐξουσία τῆς ἀπειλεῖτο ἀπ' τὴ Γαλλία.

—Ἀν ἀσπασθῇ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ βασιλιά Ἑρρίκου καὶ τὴν κρίνετε σωστά, θὰ ἔχετε ἐξασφαλίσει συγχρόνως τὴν προστασία τῆς Γαλλίας καὶ τὴ φιλία τῆς Ἀγγλίας, ὅταν τελειώσῃ ὁ πόλεμος, ἐπενέβη ἀμέσως ὁ Φόξ.

Ὁ Κλήμης θυμόταν τὴν τελευταία τους προσφορὰ προστασίας: Μιὰ φρουρὰ ἀπὸ γαλλικὰ καὶ ἀγγλικὰ στρατεύματα, ὅταν εἶχε ἐλευθερωθῇ, μετὰ τὴν κράτησή του ἀπ' τὸν αὐτοκράτορα. Ἐκεῖνη τὴ στιγμή τοὺς εἶχε εὐχαριστήσῃ εὐγενικὰ κ' εἶχε ἀπορρίψει τὴν πρότασιν ν' ἀνταλλάξῃ τὴν μιὰ ὁμάδα δεσμοφυλάκων μετὰ τὴν ἄλλη, προτιμώντας, καθὼς εἶπε, νὰ ἐμπιστευθῇ στὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ καὶ στὸ μικρὸ του στρατό, πού ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἀφωσιωμένους ἄνδρες.

—Δὲν ἀισθάνομαι κανένα φόβο γιὰ τὴν προσωπικὴ μου ἀσφάλεια, εἶπε μετὰ συμβιβαστικὸν τόνο, ἀλλὰ ἔχω εὐθύνες πού ξεπερνοῦν κατὰ πολὺ οἰαδήποτε ἀπὸ τὰ χρεῖά μου ἀπέναντι στοὺς βασιλιάδες τῆς γῆς. Ὅσο γιὰ τὴν ἐπιτροπὴ τοῦ διαζυγίου, πρέπει νὰ παρακαθῇσῃ κ' ἓνας Ἰταλὸς καρδινάλιος μετὰ τὸν καρδινάλιο Γούλσεϋ, γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ἀμεροληψία τῆς ἀποφάσεως.

Ξαναθυβίστηκε στὶς σκέψεις του. Ἦταν ἀλήθεια πὼς ὁ πόλεμος στρεφόταν ἐναντίον τοῦ Καρόλου καὶ τῆς αὐτοκρατορίας. Στὸ μυαλό τοῦ Κλήμεντος ζωγραφίζονταν μιὰ εἰκόνα τοῦ βασιλιά τῆς Γαλλίας, μετὰ τὸ ὑψηλὸ

Γιὰ μιὰν ὁλόκληρη
ὥρα κτένιζε τὰ
μακριά, τὰ θαυμάσια
μαλλιά της.

ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΔΩΡΟ για την Μπάρμπαρα και τόν νεαρό σύζυγό της δεν μπορούσε να γίνει. Μήνας του μέλιτος στο Παρίσι και μάλιστα με προοπτικές ευρωπαϊκής κινηματογραφικής σταδιοδρομίας. "Όποτε το στούντιο είναι κλειστό, οι δυο νεόπαντροι έρωτευμένοι απολαμβάνουν ανέμελοι την παρισινή ατμόσφαιρα.

Η ΠΟΛΗ τών Φώτων μεταμόρφωσε άκαριαά την Μπάρμπαρα. 'Η νεαρή «στάρλετ» της Βαρσοβίας, με τη φυσική και κάπως άτημέλητη όμορφη, μεταβλήθηκε σ' ένα υποδειγματικό παρισινό μαννεκέν

Η ΣΥΝΥΠΑΡΕΞΗ ΣΤΗΝ ΟΘΟΝΗ

Σ το Παρίσι υπάρχουν χιλιάδες στάρλετ, που καταφύγουν σ' όλα τα μέσα, έλπιζοντας να τις προσέξει κανένας παραγωγός. Για τόν παραγωγό Ρούσταγκ, όμως, καμιά δεν ανταπεκρίνεται στην ήρωίδα που ζητούσε για το τελευταίο φιλμ, «Το εκατοστό παράθυρο», που σκηνοθετεί ο Ρομπέρ Μενεγκόζ. Είχε σχεδόν απελπισθεί όταν, μια μέρα, ξεφυλλίζοντας ένα γερμανικό περιοδικό έπεσε στα χέρια του ή φωτογραφία της Πολωνέζας στάρλετ Μπάρμπαρα Κβιάζοβσκα.

Λεπτή, με έντονο σλαδικο τύπο και μεγάλα εκφραστικά μάτια, η Μπάρμπαρα ήταν ακριβώς η πρωταγωνίστρια που ζητούσε. Χωρίς να χάσει καιρό, ο Ρούσταγκ, μετετράπη σε Σέρλοκ Χολμς και άρχισε να την αναζητεί παντού. Από την διεύθυνση του περιοδικού έλαβε το όνομα του πρακτορείου που του είχε προμηθεύσει τη φωτογραφία κι από εκεί τόν έστειλαν στον φωτογράφο, ο οποίος και γνώριζε την διεύθυνση της Μπάρμπαρα.

Η Μπάρμπαρα, που πολλοί την αποκαλούν "Ωντρεύ Χέμπτον της Πολωνίας", όταν έμαθε ότι θα πρωταγωνιστούσε σε γαλλική ταινία, ένθουσιάστηκε. "Εκλείσε άμέσως το συμβόλαιο και έφυγε για το Παρίσι.

Αξίζει να σημειωθεί ότι η Μπάρμπαρα είναι η πρώτη δεντέτα του παραπετάσματος που γυρίζει φιλμ στη Δύση.

—'Από μικρή τ' όνειρό μου ήταν να έπισκεφθώ το Παρίσι, είπε χαμογελώντας στους δημοσιογράφους.

Η πρώτη της δουλειά, μόλις έφθασε στην πρωτεύουσα της γυναικείας κομψότητας, ήταν να τρέξει στα μαγαζιά. Δεν ήξερε τί να πρωτοδιαλέξει. "Έκοψε σε μοντέρνα γραμμή τα μακρυνά μαλλιά της και έμαθε να ντύνεται σαν τέλεια Παριζιάνα. Όταν την ρώτησαν ποια ήταν η μεγαλύτερη επιθυμία της, απάντησε:

—Θα ήθελα να έδωπα τη φωτογραφία μου στο έξωφλλο ενός μεγάλου περιοδικού. Θα τούς καταπλήξω όλους στη Βαρσοβία...

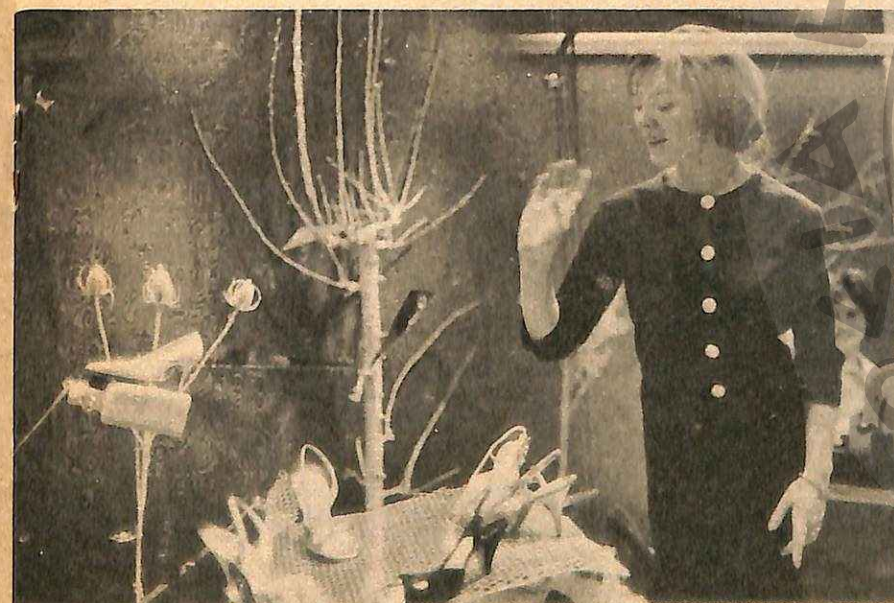

(Φωτ. Dalmas)

ΤΑ ΠΛΟΥΣΙΑ ΧΥΤΑ ΜΑΛΛΙΑ ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΑΝ ΧΩΡΙΣ ΔΙΣΤΑΓΜΟ ΣΤΙΣ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΣ... ΤΥΠΙΚΑ ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΟΣ

«ΠΛΗΡΩΜΕΝΑ ΟΛΑ ΤΑ ΕΞΟΔΑ», ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ. ΚΑΙ ΔΕΝ... ΕΞΕΡΕΙ Η ΜΠΑΡΜΠΑΡΑ ΤΙ ΝΑ ΠΡΩΤΟΔΙΑΛΕΞΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΒΙΤΡΙΝΕΣ

Σ' όλη τήν ύδρόγειο, παντού όπου υπάρχει νόμος, άνδεϊ ένα έπάγγελμα που άποφέρει εις βάρος του συνόλου κέρδη σε δυσδεώρητο ύψος

Ο υπόκοσμος του διεθνούς έγκλήματος παρουσιάζει άφάνταστη ποικιλία. Άλλά άπ' όλες τις μορφές που έκδηλώνεται ή παρανομία, ή πιό πλατειά διαδεδομένη είναι τό λαθρεμπόριο. Σ' αυτό επιδίδονται περισσότεροι κακοποιοί παρά σε όποιαδήποτε άλλη έγκληματική ενέργεια. Και άν θελήσωμε νά μεταφράσωμε σε δολλάρια τόν «κύκλο έργασιών» τους, τότε διαπιστώνουμε ότι καμμία άλλη παρανομία στον κόσμο δέν πλησιάζει τά κέρδη που άποκομίζουν οί λαθρέμποροι. Όπουδήποτε υπάρχει νόμος υπάρχει και λαθρεμπόριο. Δισεκατομμύρια δολλάρια αλλάζουν χέρια τό χρόνο μέσω αυτής τής όδοϋ και υπάρχουν περιπτώσεις που όλόκληρη ή οίκονομία ένδς έθνους κλονίζεται έξ αίτίας τής άπίθανα έφευρετικής αυτής ένασכולήσεως.

ΙΤΑΛΟΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΙ, ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΟΡΩΝ, ΣΕ ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ

ΕΝΕΔΡΑ ΚΑΤΕΣΧΕΣΑΝ 1.000 ΚΙΒΩΤΙΑ ΜΕ ΤΣΙΓΑΡΑ, ΠΟΥ ΜΕΤΑΦΕΡΑΝΕ ΟΙ ΛΑΘΡΕΜΠΟΡΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑ, ΠΕΡΝΩΝΤΑΣ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΛΠΕΙΣ

Λαθρεμπόριο: τό συνηδέστερο έγκλημα του 20^{ου} αιώνος

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΤΕΛΩΝΟΦΥΛΑΚΕΣ πρόλαβαν τους λαθρεμπόρους στ' άνοι- κτά του πελάγους, πριν αφήσουν τό «πράμα» σε κάποιο έρημο άκρογιάλι.

Τό λαθρεμπόριο, σύστημα άρχαιότατο και παγκόσμιο, γεννήθηκε άσφα- λώς τή στιγμή που τά κράτη, ή για νά προστατεύσουν τά συμφέροντά τους ή για νά προφυλάξουν τους λαούς των ή για νά περιφρουρήσουν τό νόμιμο έμπόριο, σκέφθηκαν και άποφάσισαν νά περιορίσουν και νά έμποδίσουν τό παράνομο έμπόριο γενικά και τό έμπόριο ώρισμένων επιδιδάδων προϊόν- των. Οί μορφές του λαθρεμπορίου αλλάζουν άπό χώρα σε χώρα και άπό έ- ποχή σε εποχή, ανάλογα με τις συνθήκες που επικρατούν. Πριν άπό λίγα χρόνια τό λαθρεμπόριο στην Ταγγέρη ήταν πολύ δραστήριο και ξαφνικά λί- γόστηκε. Έάν ο λαθρέμπορος έχη τήν τύχη νά βρη κατάλληλες συνθήκες μπορεί νά σχηματίση τεράστια περιουσία μέσα σε μία μόνο στιγμή.

Τό λαθρεμπόριο είναι κάτι που τραβά κάθε είδους ανθρώπους. Γάλλοι επιχειρηματίες στέλνουν χρυσάφι στην 'Ινδία, 'Ιταλοί χωρικοί μεταφέρουν σκολάτα έπάνω στην πλάτη τους άπό την 'Ελβετία στην 'Ιταλία, Κεϋλα- νοί ναύτες κουβαλούν μοσχόκαρυδα στην 'Ινδία, 'Αμερικανίδες «περνούν» σμαράγδια χωρίς νά πάρουν χαμπάρι οί τελωνειακοί. Όσο οί άρχες έντεί- νουν τόν πόλεμο έναντίον του λαθρεμπορίου, τόσο οί λαθρέμποροι βρίσκουν νέους τρόπους για νά ξεφύγουν και οί δυο αντίπαλοι αλλάζουν συνεχώς τις μεθόδους των, χρησιμοποιούν νέους κώδικες και άσύρματους και δσες μπο- ρούν άπό τις νεώτερες τεχνικές έφευρέσεις.

Τά είδη που έμπορεύεται τό λαθρεμπόριο είναι άπερίοριστα. Ό σύγ-

χρονος λαθρέμπορος μπορεί νά σάς προμηθεύση τά πάντα: Ψάρια των τρο- πικών θαλασσών, ψυγεία, ραδιόφωνα, φάρμακα, γάντια, έμβόλια, αρχαία άγάλματα, χωρίς νά άναφέρουμε τό χρυσάφι, τό άσήμι, τά ρολόγια, τά κο- σμήματα, τά ποτά, τά ναρκωτικά —και γενικώς ό,τι επιθυμείτε.

Οί 'Ινδοί έχουν ιδιαίτερη ύπόληψη στο χρυσάφι και τή γή. Άλλά τό χρυσάφι έχει τό πλεονέκτημα, σχετικά με τή γή, ότι δέν φορολογείται και δέν κινδυνεύει άπό πολέμους και μεταβολές των τιμών. Οί 'Ινδες άγα- πούν πολύ τά κάθε είδους χρυσά κοσμήματα και οί εύπορες κοπέλες θέλουν νά έχουν χρυσάφι άξίας δύο τουλάχιστον χιλιάδων δολλαριών για νά τό προσφέρουν στο γαμπρό ως προίκα. Για όλους αυτούς τους λόγους ύπολο- γίζεται ότι κάθε χρόνο εισάγεται λαθρεμπορικώς στην 'Ινδία χρυσάφι ά- ξίας 360 έκατομμυριών δολλαριών. Τελευταία οί 'Ινδοί λαθρέμποροι χρυσού ύπέστησαν ένα βαρύ πλήγμα. Πακιστανοί βατραχάνθρωποι άνεκάλυψαν σε ύποδρύχια σπηλιά, κοντά στον λιμένα του Καράτσι, χρυσάφι άξίας τριών περίπου έκατομμυριών δολλαριών. 'Η άστυνομία του Πακιστάν άνεκάλυψε άργότερα ότι όλο αυτό τό χρυσάφι δέν ήταν παρά ό «τζιρως» ένός μόνου μήνα.

Ό κυριώτερος λόγος για τόν όποιο τό λαθρεμπόριο του χρυσού άκμά- ζει τόσο πολύ στην 'Ινδία είναι ή άπαγόρευση τής εισαγωγής του, αλλά

στις περισσότερες χώρες τό λαθρεμπόριο στηρίζεται στους ύψηλους είσα- γωγικούς δασμούς. Χαρακτηριστικό είναι ότι ύπολογίζεται ότι στην 'Ισπα- νία, όπου οί εισαγωγικοί δασμοί είναι πολύ ύψηλοί, τά 30-40% των είσα- γωγών γίνονται λαθρεμπορικώς. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς πόσο θαρείες είναι οί συνέπειες για τήν έθνική οίκονομία τής 'Ισπανίας.

Άλλο παράδειγμα είναι ή 'Ιταλία. 'Η μεγάλη φορολογία με την όποία επιβαρύνονται πολλά προϊόντα που αγαπούν οί 'Ιταλοί, κυρίως τά ξένα τσιγάρα, συνέβαλε στην ανάπτυξη τεραστίου λαθρεμπορίου στη Μεσόγειο. Στην 'Ιταλία τά τσιγάρα είναι κρατικό μονοπώλιο και ή φορολογία τους άποδίδει στο κράτος τά 15% των εσόδων του. Τά άμερικανικά και τά έλβε- τικά τσιγάρα, που αγαπούν οί 'Ιταλοί, φορολογούνται βαρύτατα, όπως και ό καφές και ή βενζίνη. Έτσι τό λαθρεμπόριο των ειδών αυτών είναι έξαιρε- τικά επικερδές.

Ό λαθρέμπορος που αγοράζει ένα πακέτο άμερικανικά τσιγάρα με 9 σέντες στο Γιβραλτάρ, τό πωλεί εύκολώτα στην 'Ιταλία 50 σέντες. Μπο- ρείτε νά καταλάβετε έτσι πόσες περιουσίες σχηματίσθηκαν στην 'Ι- ταλία, κατά τήν μεταπολεμική περίοδο μόνο, με τό λαθρεμπόριο των τσι-

ΜΕΧΡΙ τὸ 1957 ἡ Ταγγέρη ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους διαμετακομιστικούς σταθμούς τοῦ διεθνούς λαθρεμπορίου, ποὺ διεξάγονταν ἀπροσχημάστως. Κανείς δὲν ἀγνοοῦσε ὅτι τὰ ἐμπορεύματα αὐτὰ προωρίζονταν γιὰ λαθρεμπόρους. Σήμερα, ἐπειτα ἀπὸ σχετικούς περιορισμούς, τὸ λαθρεμπόριο διενεργεῖται σὲ πολὺ μικρότερη κλίμακα.

γάρων. Τὸ λαθρεμπόριο αὐτὸ γίνεται ἀπὸ τὰ ἰταλοελβετικά σύνορα καθὼς καὶ μὲ πλοῖα, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς πρεσβείες, τὶς ἀμερικανικές στρατιωτικές βάσεις καὶ ἀπὸ αὐτὸ ἀκόμα τὸ Βατικανόν. Ὅταν τὰ λαθραῖα τσιγάρια εἰσάχθουν στὴ χώρα, πουλίσουνται στοὺς δρόμους τῶν πόλεων μάλλον ἀνεμπόδιστα. Ἡ ἀστυνομία καὶ τὰ δικαστήρια φέρονται μὲ ἐπιείκεια στοὺς μικροπωλητὰς αὐτοὺς, ποὺ συνήθως εἶναι παιδάκια, γέροι ἢ φτωχὲς γυναῖκες. Μιὰ σχετική ἐκθεση τῆς ἀστυνομίας ἀποκαλύπτει τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο σκέπτονται οἱ ἀρχές: «Ἄν οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ δὲν ἐκέρδιζαν κάτι ἀπὸ τὸ καθημερινὸ αὐτὸ μικρολαθρεμπόριο, θὰ ἔκαναν ἀσφαλῶς κάτι περισσότερο ἐπικίνδυνον καὶ ἐγκληματικό». Ἡ ἀστυνομία εἶναι ἐπιεικής στοὺς μικρολαθρεμπόρους αὐτοὺς, ἀλλὰ καταδιώκει ἀσυστάτητα τοὺς μεγάλους, τοὺς πραγματικούς λαθρεμπόρους. Χάρη στὴ δραστηριότητα τῆς Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας, τὸ λαθρεμπόριο τῶν τσιγάρων ἐμειώθη κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια μόλις σὲ ἓνα τέταρτο.

Ο ΣΙΩΠΗΛΟΣ ΣΤΟΛΟΣ

Στὴν Ταγγέρη, ποὺ ὅπως εἶναι πασίγνωστο εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα κέντρα λαθρεμπορίου σὲ ὅλοκληρον τὸν κόσμον, εἶναι ἡ ἔδρα τοῦ Σιωπηλοῦ Στόλου, δηλαδὴ τοῦ στόλου τῶν λαθρεμπόρων. Τὸ λαθρεμπόριο ἦταν πρὶν ἀπὸ λίγα ἀκόμη χρόνια τόσο εὐκόλο, τόσο ἀποδοτικό καὶ τόσο ἀκίνδυνον, ποὺ ἐπὶ ἓνα διάστημα ἓνας Ἀγγλος κυβερνοῦσε ἓνα λαθρεμπορικὸ πλοῖο, τὸ πλήρωμα τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖτο ὅλο ἀπὸ γυναῖκες. Κατὰ τὰ πρῶτα μεταπολεμικά χρόνια τὸ λαθρεμπόριο εἶχε προσελκύσει καὶ πολλὰ «εὐυπόληπτα» πρόσωπα, ὅπως ἀπολυθέντας ἀξιωματικούς τοῦ ναυτικοῦ διαφόρων χωρῶν, ποὺ δὲν καταδεχόντουσαν μὲν νὰ κάνουν «κάκωθρον» λαθρεμπόριο, δηλαδὴ ναρκωτικόν, ἀλλὰ δὲν εἶχαν καμμία δυσκολία νὰ ἐπρόκειτο γιὰ λαθρεμπόριο τσιγάρων, ποτὼν ἢ μηχανημάτων. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἤξεραν βέβαια πολὺ καλὰ ὅτι ἡ δουλειὰ ποὺ ἔκαναν ἦταν παράνομη, ἀλλὰ μὲ τὸν πόλεμον ἔχασαν κάπως τὴν ἐνοῖαν τῶν συνόρων. Ὅπως εἶπε ἓνας ἀπ' αὐτούς, ὅταν ὡς χθὲς τοὺς ἐπαραιοσημοφοροῦσαν γιὰ τὴν μετέφεραν λαθραῖα ἀνθρώπους ἢ καὶ εἶδους ὕλικο σὲ ἓνα μέρος καὶ σὲ ἄλλο, ἦταν δύσκολον νὰ πισθεῖν πὺς ἡ λαθραῖα μεταφορὰ τσιγάρων ἦταν μιὰ φοβερὴ καὶ παράνομη πράξη.

Τὰ πράγματα ἔλλαξαν κάπως κατὰ τὸ 1957, ποὺ ἡ Ταγγέρη ἔπαυσε νὰ εἶναι ἐντελὴς «ἐλεῦθερος λιμὴν». Ἡ Ταγγέρη ἔχει τῶρα δασμοὺς καὶ τὸ λαθρεμπόριο προσκορπεῖ σὲ πολλὰς δυσκολίας. Καὶ ἔγινε τοῦτο τὸ πρωτόκουστο: Νὰ εἰσάγονται πράγματα λαθραῖα καὶ σ' αὐτὴ τὴν Ταγγέρη!

Ἀλλὰ ὅσο καὶ ἂν λιγότεψαν τὰ κέρδη, τὸ λαθρεμπόριο εἶναι πάντα μιὰ πολὺ ἀποδοτικὴ ἐπιχείρηση. Τριάντα πλοῖα, 30-65 τόνων, «δουλεύουν» μὲ τὴν Ταγγέρη καὶ τὸ Γιβραλτάρ. Ἄν καὶ ὁ «κύκλος ἐργασιῶν» ἔχει στενεύει, τὰ πλοῖα αὐτὰ μεταφέρουν κάθε χρόνον στίς ἀκτὲς τῆς Ἰσπανίας, τῆς Νότιας Γαλλίας, τῶν Καναρίων, τῆς Ἀλγερίας καὶ τῆς Ἰταλίας κάθε εἶδους προϊόντα, ἀξίας 100 ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Τὸ λαθρεμπό-

ριο τσιγάρων φαίνεται ὅτι ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι τὸ μεγαλύτερο. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ μεγάλεμποροι τσιγάρων στὴν Ταγγέρη καὶ τὸ Γιβραλτάρ δουλεύουν μόνο μὲ τοὺς λαθρεμπόρους.

Σήμερα πολλοὶ μικροὶ λαθρέμποροι, ποὺ δούλευαν γιὰ λογαριασμό τους, ἔχουν ἀντικατασταθῇ ἀπὸ μεγάλες ἐπιχειρήσεις. Τὸ λαθρεμπόριο τῆς Δυτικῆς Μεσογείου διευθύνεται ἀπὸ ἑπτὰ «συνδικάτα», ποὺ νοικιάζουν μικρὰ πλοῖα καὶ προσλαμβάνουν πλήρωμα. Ὁ καπετάνιος τῶν πλοίων αὐτῶν παίρνει 200 δολλάρια τὸ μῆνα, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα, καὶ οἱ ναῦτες 50 δολλάρια. Ὅταν ἐκείνος ποὺ ἐνοίκιασε τὸ πλοῖο του σὲ συνδικάτο εἶναι συγχρόνως καὶ καπετάνιος, παίρνει τὰ 25% ἀπὸ τὰ κέρδη ποὺ θὰ εἰσπράξῃ τὸ συνδικάτο ἀπὸ τὸ «ἐμπόρευμα».

Ὁ τρόπος ποὺ δουλεύουν τὰ συνδικάτα μοιάζει μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο γίνεται τὸ κανονικὸ ἐμπόριο. Τὸ συνδικάτο πληρώνει ἓνα μόνο μέρος τῆς ἀξίας τοῦ φορτίου κάθε πλοίου (ποὺ κατὰ μέσον ὅρον κοστίζει 150.000 δολλάρια) καὶ ἀναζητεῖ «ἐπιχειρηματίες» γιὰ νὰ πληρώσουν τὰ ὑπόλοιπα. Στὸ περίεργο χρηματιστήριο τῶν λαθρεμπόρων τῆς Ταγγέρης —ἓνα μπάρ— ἐκείνοι ποὺ ξέρουν τοὺς πράκτορες τῶν λαθρεμπόρων μπορούν νὰ ἀγοράσουν 20 ὡς 100 κάσες πακέτων μὲ τσιγάρων, πρὸς 45 δολλάρια τὴν κάσα (ποὺ βρίσκονται, φυσικά, σὲ πλοῖο τῶν λαθρεμπόρων). Ἄν εἶναι τυχεροὶ καὶ δὲν συμβῇ καμμία «στραβοτιμονιά» καὶ ἡ ἐπιχείρησή τὴν πᾶν καλά καὶ τὸ ἐμπόρευμα φθάσῃ στὸν προορισμό του, τότε γιὰ κάθε κάσα θὰ εἰσπράξουν 110 δολλάρια. Οἱ κίνδυνοι εἶναι πολλοί, ἀλλὰ καὶ τὰ κέρδη εἶναι μεγάλα. Μὲ ἓνα καλὸ φορτίο, ὁ ἐπιχειρηματίας αὐτὸς κερδίζει, μὲσα σὲ μιὰ ἢ τρεῖς ἑβδομάδες, 75% τῶν χρημάτων ποὺ ἔδωσε.

ΟΛΟΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΜΑΛΤΑ...

Οἱ κίνδυνοι τῶν λαθρεμπόρων τῆς θαλάσσης δὲν εἶναι τόσο μεγάλοι, ὅσο νομίζουμε. Στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα τὰ καταδιωκτικά τοῦ λαθρεμπορίου δὲν μπορούν νὰ βυθίσουν τὰ πλοῖα τῶν λαθρεμπόρων, γιὰτὶ αὐτὸ θὰ ἦταν πειρατεία. Ἡ πλευρὰ αὐτὴ τοῦ Ναυτικοῦ Δικαίου φαίνεται ἀστεία καί, φυσικά, εἶναι πολὺ χρήσιμη γιὰ τοὺς λαθρεμπόρους. Ὁ λαθρέμπορος ποὺ φεύγει ἀπὸ τὸ Γιβραλτάρ μὲ ἓνα φορτίο τσιγάρων φροντίζει νὰ ἔχῃ τὰ χαρτιά του ἐν τάξει. Συνήθως δηλώνει ὅτι πηγαίνει στὴ Μάλτα. Ὑπολογίζεται ὅτι γιὰ νὰ καπνίσουν ὅλα τὰ τσιγάρων, ποὺ ὑποθετικῶς ἐξάγονται στὴ Μάλτα, ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ νησιοῦ αὐτοῦ —ἄνδρες, γυναῖκες καὶ παιδιὰ— θὰ ἔπρεπε νὰ καπνίσουν ἀπὸ 2.000 πακέτα τὴν ἡμέρα. Ἀλλὰ ὅταν τὸ πλοῖο βγῇ ἀπὸ τὰ «χωρικά ὕδατα» —3-12 μίλια, ἀνάλογα μὲ κάθε χώρα— βρίσκεται στὴν ἀνοικτὴ θάλασσα καὶ μπορεῖ νὰ πᾶν ὅπου θέλει. Οἱ ναυτικές ἀστυνομίες ἐνδιαφέρονται μόνο γιὰ τὴν φρούρηση τῶν ἀκτῶν τῆς χώρας των. Τὸ μεγάλο λαθρεμπορικὸ πλοῖο συνήθως μένει μακριὰ ἀπ' αὐτές. Ἐχει δώσει «ραντεβού» μὲ ἓνα μικρὸ καὶ γρήγορο πλοιάριο, ποὺ ἄλλοτε κατορθώνει καὶ ἄλλοτε δὲν κατορθώνει νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὴν προσοχὴ τῆς Οἰκονομικῆς Ἀστυνομίας. Ἀλλὰ τῶρα πιά τὸ μέλλον τοῦ λαθρεμπορίου

στὴ Μεσόγειο δὲν εἶναι τόσο φωτεινόν. Πλὴν τῶν ἄλλων ἐμποδίων, ἡ Ἰταλικὴ Οἰκονομικὴ Ἀστυνομία εἶναι ἐξαιρετικὰ ἐκπαιδευμένη καὶ ἐφωδισμένη. Ὁργανωμένη μισοστρατιωτικὰ, καταδιώκει τοὺς λαθρεμπόρους μὲ αὐτοκίνητα «Ἀλφα-Ρομέο», ποὺ ἀναπτύσσουν ταχύτητα 120 μιλίων τὴν ὥρα, (οἱ σωφὲρ τους εἶναι πραγματικοὶ «ἄσσοι»), μὲ μοτοσυκλῆτες ἀγώνων, μὲ ἀεροπλάνο καὶ μὲ πλοῖα, ποὺ ἀναπτύσσουν ταχύτητα 35 μιλίων τὴν ὥρα. Ἐχει ἐπίσης εἰδικούς ἀποκρυπτογράφους, ποὺ ἀποκρυπτογραφοῦν τὰ μηνύματα ποὺ στέλνουν μὲ ἀσυρμάτους οἱ λαθρέμποροι, καὶ εἶναι ἐφωδισμένη μὲ ραντάρ καὶ ἓνα μικροσκοπικὸ «ἀεροπλανοφόρο», ποὺ μπορεῖ νὰ ἐκτοξεύῃ δύο ἐλικόπτερα. Καί, φυσικά, εἶναι τόσο πολὺ καλὰ ὁπλισμένη, ὥστε διαθέτει καὶ κανόνια. Ἐπίσης διαθέτει καπνογόνα καὶ πολὺ ἰσχυροὺς προβολεῖς, γιὰ νὰ «στραβώσῃ» τοὺς δηγνοὺς τῶν αὐτοκινήτων τῶν λαθρεμπόρων. Ὅλα αὐτὰ χρειάζονται γιὰτὶ καὶ οἱ λαθρέμποροι χρησιμοποιοῦν νέα μέσα καὶ νέες μεθόδους. Π.χ., οἱ λαθρέμποροι τῆς ξηρᾶς χρησιμοποιοῦν αὐτοκίνητα μὲ τόσο γεροὺς προφυλακτήρες, ὥστε σπάνε τὰ ξύλινα δοκάρια τῶν συνοριακῶν δρόμων καὶ περνοῦν εὐκόλα χωρὶς νὰ σταματήσουν. Ἐπίσης χρησιμοποιοῦν καπνογόνα καὶ σπέρνουν στὸ δρόμο κορφιά, ποὺ τρυποῦν τὰ λάστιχα τῶν ἀστυνομικῶν αὐτοκινήτων.

ΤΥΧΟΔΙΩΚΤΕΣ ΤΗΣ ΣΙΕΡΡΑ

Ἄν ἐξαιρέσουμε τὸ μεγάλο πρόβλημα τῶν ναρκωτικῶν, τὸ λαθρεμπόριο στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες εἶναι πολὺ λιγώτερον ὀργανωμένο. Οἱ περισσότεροὶ λαθρέμποροι εἶναι ἐρασιτέχνες. Εἶναι δηλαδὴ ταξιδιώτες ποὺ, ἐπιστρέφοντας στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες, προσπαθοῦν νὰ «περάσουν» κοσμήματα, φωτογραφικὲς μηχανές, ἐλβετικά ρολόγια καὶ ἄλλα ἀνάλογα ἀντικείμενα. Στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες ὑπάρχει ἐπίσης ἓνα ἰδιότυπον λαθρεμπόριο. Πρόκειται γιὰ τοὺς «λαθρεμπόρους τοῦ ἐαυτοῦ τους», δηλαδὴ γιὰ τοὺς μετανάστες ποὺ προσπαθοῦν νὰ μπουν κρυφὰ στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες γιὰ νὰ δουλέψουν. Ἀλλὰ αὐτὸ, φυσικά, δὲν εἶναι λαθρεμπόριο. Ἐτσι οἱ λαθραῖες εἰσαγωγές στίς Ἠνωμένες Πολιτεῖες εἶναι πολὺ λίγες, ἐνὼ πολλὰ ἀμερικανικὰ προϊόντα, ποὺ ἔχουν μεγάλη ζήτηση στὸ ἐξωτερικόν, ἐξάγονται παράνομα.

Τὸ λαθρεμπόριο δὲν εἶναι ἀποκλειστικὸ «προνόμιον» τῶν πολιτισμένων περιοχῶν τοῦ κόσμου. Ἀκμάζει ἐπίσης καὶ στὴ Σιέρρα Λεόνε, μιὰ μικρὴ περσοχὴ ἐκτάσεως 28.000 τετραγωνικῶν μιλίων καὶ μὲ πληθυσμὸ 2 περίπου ἑκατομμυρίων, ποὺ βρίσκεται στὴν ἀκτὴ τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς. Ἡ Σιέρρα Λεόνε, ποὺ εἶναι βρετανικὴ ἀποικία, εἶ-

ναι γεμάτῃ ἀπὸ «μάμπας», ποὺ μὲ τὸ δάγκωμά τους μπορούν νὰ προκαλέσουν τὸν θάνατον τοῦ ἀνθρώπου μέσα σὲ ἓνα τέταρτον τῆς ὥρας, ἀπὸ κόμπρες, τεράστιους πηθικούς, μικροσκοπικοὺς ἐλέφαντες καὶ πύθωνες τόσο δυνατοὺς, ποὺ μπορούν εὐκόλα νὰ ἀναποδογυρίσουν ἓνα αὐτοκίνητο. Τὸ κλίμα τῆς εἶναι ἀποπνικτικὰ ζεστό. Ἀλλὰ ἡ Σιέρρα Λεόνε ἔχει καὶ πολὺ ἐλκυστικό: ἔχει διαμάντια.

Τὰ διαμάντια εἶναι ἓνα εἶδος, ποὺ βρίσκεται σὲ πολὺ λίγες περιοχὲς τοῦ κόσμου. Καὶ ὅπου ὑπάρχουν, εἶναι συγκεντρωμένα σὲ μικρὲς ἐκτάσεις. Ἐπὶ πλέον βρίσκονται σὲ μεγάλα βάθη καί, συνεπῶς, ἡ ἐξόρυξή τους εἶναι πολὺ δύσκολη. Τὰ ἀδαμαντωρυχεῖα φρουροῦνται μὲ μεγάλη προσοχή. Στὴν Ταγκανίκα, τὸ μεγάλο ἀδαμαντωρυχεῖο «Οὐίλλιαμσον» περιβάλλεται ἀπὸ μεγάλα συρματοπλέγματα. Ὅποιοισδήποτε μπῇ στὴν περιοχὴ αὐτὴ χωρὶς ἄδεια πληρώνει πρόστιμον χιλίων λιρῶν. Τὰ μεγάλα ἀδαμαντωρυχεῖα «Ντὴ Μπήμερς», τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, φρουροῦνται μὲ τόση ἐπιμέλεια, ὥστε, ὅποιοισδήποτε βγαίνει ἀπὸ τὴν περιοχὴ τούς, πρέπει προηγουμένως νὰ ἔχῃ ἐξετασθῇ μὲ ἀκτίνες Χ. Τὸ ἀδαμαντωρυχεῖο «Κίμπερλέυ», ποὺ εἶναι καὶ αὐτὸ στὴ Νότιο Ἀφρικῇ, φρουρεῖται ἀπὸ τόσο ἄγρια μαντρόσκυλα, ὥστε, ὅταν τελευταία πέθανε ὁ δασμαστὴς τους, ἡ διεύθυνση ἀναγκάστηκε νὰ τὰ ἀντικαταστήσῃ ὅλα, γιὰτὶ δὲν ἐνοοῦσαν νὰ ὑπακούσουν σὲ κανένα ἄλλον.

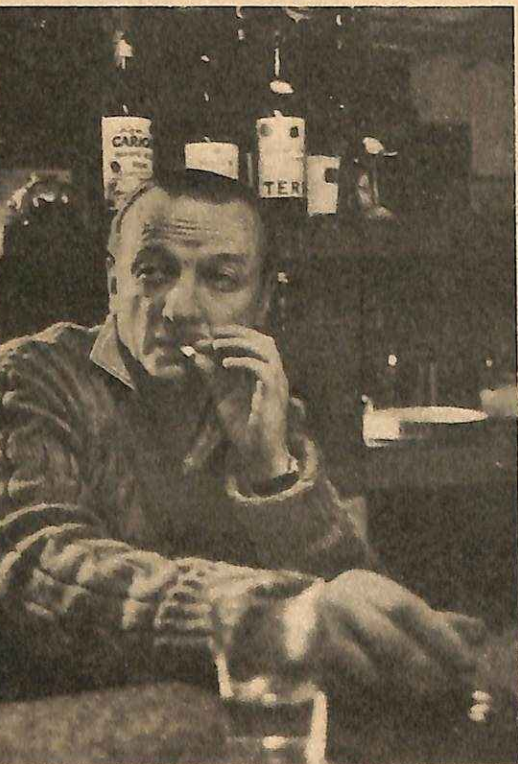
Ὅμως, στὴ Σιέρρα Λεόνε τὰ διαμάντια δὲν εἶναι τόσο δυσεῦρετα. Βρίσκονται λίγο κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τοῦ ἐδάφους καὶ ἔτσι δὲν ὑπάρχει λόγος γιὰ μεγάλα, κουραστικά καὶ δαπανηρὰ σκαψίματα. Τὰ πρῶτα διαμάντια βρέθηκαν στὴ Σιέρρα Λεόνε κατὰ τὸ 1930, ἀλλὰ ἡ ὑπαρξὴ τοῦ μυθώδους αὐτοῦ θησαυροῦ ἄρχισε νὰ γίνεται γνωστὴ μόλις κατὰ τὸ 1950. Ἀκόμα καὶ τότε φαινόταν ἀπίστευτο πὺς μπορούσε πραγματικὰ νὰ ὑπάρχῃ στὸν κόσμον ἓνας τέτοιος τόπος, ποὺ θὰ ἄρκοῦσε νὰ ἀνασκαλέψῃ κανεὶς τὸ χῶμα ἐπὶ λίγες ὥρες μὲ ἓνα φτυαρί ἢ μὲ ἓνα ραβδί γιὰ νὰ γίνῃ ἁμέσως πλούσιος καὶ νὰ λύσῃ διὰ μιᾶς τὸ πρόβλημά τῆς ζωῆς του. Ἀλλὰ πολὺ γρήγορα ἡ Σιέρρα Λεόνε πλημμύρισε ἀπὸ ὀλόκληρο στρατὸ τυχσοδιωκτῶν, ἀνθρώπων ὅλων τῶν ἐθνικοτήτων, τῶν χρωμάτων καὶ τῶν θρησκειῶν, ποὺ ἐσπεύσαν ἀπὸ παντοῦ γιὰ νὰ βροῦν διαμάντια στὴν ἄγρια καὶ ἀφιλόξενη αὐτὴ χώρα. Ὑπολογίζεται ὅτι, κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια, ἔφθασαν στὴ Σιέρρα Λεόνε κατὰ 70-80.000 ἄνθρωποι. Τὸ σκάψιμο συνεχίζεται καὶ μὲρα καὶ οἱ φωτιές ποὺ ἀναδίδουν ζόταν νύχτα καὶ μὲρα καὶ οἱ φωτιές ποὺ ἀναδίδουν οἱ ἀδαμαντωρυχοὶ φώτιζαν τὴν χώρα ὅλη τὴ νύχτα. Ὅλο αὐτὸ τὸ σκάψιμο ἦταν παράνομον, γιὰτὶ

ἡ ἐξόρυξη διαμαντιῶν στὴ Σιέρρα Λεόνε ἦταν μονοπώλιο τῆς ἀγγλικῆς μεταλλευτικῆς ἐταιρείας «Ντὴ Μπήμερς». Ἐτσι οἱ ἀρχές τῆς Σιέρρα Λεόνε ἄρχισαν νὰ ἐξορίζουν τοὺς τυχοδιώκτες. Ἐννοεῖται ὅτι αὐτοὶ καταφέρνουν πάντα νὰ ἐξάγουν κάμποσα διαμάντια καί, φυσικά, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους διαμαντιῶν, ποὺ εἶναι ἐγκατεστημένοι στὴ γειτονικὴ Λιβερία ἢ τὴν Γουινέα, δὲν ρωτᾷ γιὰ τὴν προέλευση τῶν διαμαντιῶν ποὺ ἀγοράζει. Μεγάλες ἐταιρεῖες κοσμημάτων ἔχουν ἀντιπροσώπους στίς χώρες αὐτές καὶ ἀγοράζουν συνεχῶς μεγάλες ποσότητες ἀπὸ τὰ λαθραῖα αὐτὰ διαμάντια. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ἐξήχθησαν λαθρεμπορικῶς ἀπὸ τὴ Σιέρρα Λεόνε διαμάντια ἀξίας 30 περίπου ἑκατομμυρίων δολλαρίων. Πολὺ συχνὰ τὸ λαθρεμπόριο αὐτὸ γίνεται κατὰ ἓνα τρόπο σχεδὸν «μοιραῖον». Πολλὰ διαμάντια βρίσκονται πολὺ εὐκόλα, περίπου ἐστὶν τύχη, καὶ ὁ τυχερὸς, φυσικά, θὰ τὰ πουλήσῃ σὲ ἓναν ἐντόπιον λαθρέμπορον, ποὺ τὰ δαγάζει εὐκολώτατα, συχνὰ κρυμμένα μέσα σὲ χόρτα, στὴ γειτονικὴ Λιβερία.

ΧΟΡΟΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ

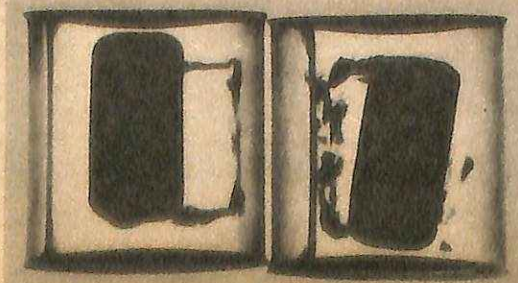
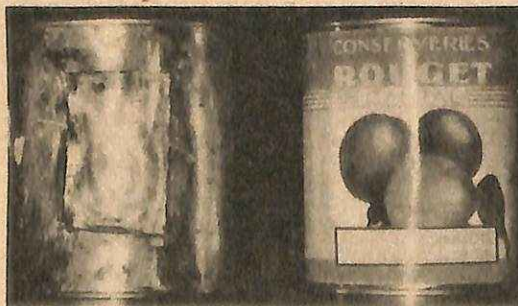
Μιὰ ὀλόκληρη τάξη μεσαζόντων ἔχει σχηματισθῇ στὴ Σιέρρα Λεόνε, οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς ὁποίους εἶναι Λιβανέζοι. Αὐτοὶ εἶναι κανονικοὶ ἔμποροι ποὺ ὑποτίθεται ὅτι πουλοῦν διαμάντια μόνο ἐντὸς τῆς χώρας. Ἀλλὰ στὴν πραγματικότητά εἶναι ἀπὸ τοὺς πιὸ δραστήριους λαθρεμπόρους τῆς περιοχῆς. Καὶ πὺς νὰ μὴν εἶναι; Ἐνας ἰθαγενὴς ποὺ θὰ βρῇ ἓνα διαμάντι 12 καρατίων μπορεῖ νὰ τὸ πουλήσῃ σ' ἓνα Λιβανέζο ἔμπορον ἀντὶ 1.400 δολλαρίων. Ὁ Λιβανέζος αὐτὸς τὸ πουλᾷ σ' ἓναν ἄλλο Λιβανέζο ἀντὶ 50.000 δολλαρίων, ὁ ὁποῖος τὸ πουλᾷ σὲ μιὰ μεγάλη ἐταιρεία διαμαντιῶν ἀντὶ 70.000 δολλαρίων. Ἐτσι πολὺ εὐκόλα σχηματίζονται πολὺ μεγάλες περιουσίες.

Αὐτὴ ἀκριδὼς ἡ εὐκολία εἶναι καὶ τὸ κυριώτερον στήριγμα τοῦ λαθρεμπορίου. Καὶ γι' αὐτὸ ἐπίσης, παρ' ὅλες τὶς μεταβολὰς ποὺ ἔχουν γίνῃ στὸν κόσμον, τὸ λαθρεμπόριο ἐπέζησε. Ἐκτὸς ἀπ' τὸ λαθρεμπόριο τῶν ναρκωτικῶν καὶ τῶν ὀπλῶν, τὸ λαθρεμπόριο τῶν ἄλλων εἰδῶν στηρίζεται στοὺς ὑψηλοὺς δασμούς. Ἀλλ' ἂν διαδοθῇ τὸ νέο σύστημα τῆς μείωσης τῶν δασμῶν, τὸ πλῆγμα γιὰ τὸ λαθρεμπόριο θὰ εἶναι τρομακτικόν. Καὶ αὐτὸ μπορεῖ νὰ κἀνῃ ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ κἀνῃ ἓνας σκληρὸς ἀγώνας πολλῶν αἰῶνων ποὺ κάνουν τὰ κράτη ἐναντίον τοῦ λαθρεμπορίου, χωρὶς ὅμως νὰ καταφέρουν νὰ τὸ συντρίψουν. ■■■

ΑΠΟΜΑΧΟΣ λαθρέμπορος, ὁ Πῶλ Λάντ, ἀφοῦ συνελήφθῃ ἀπὸ τὴν ἰταλικὴ ἀκτοφυλακὴ καὶ ἔμεινε ἓνα χρόνον φυλακὴ, προτίμησε ν' ἀλλάξῃ ἐπάγγελμα. Τώρα εἶναι ἰδιοκτῆτης μπάρ στὴν Ταγγέρη

ΚΟΝΣΕΡΒΑΡΙΣΜΕΝΟΣ... χρυσὸς φθάνει λαθραῖα στὴν Σαϊγκόν. Ἡ ἐτικέτα καλύπτει ἐπιμελῶς τὸ μικρὸ ἄνοιγμα ἀπ' ὅπου τοποθετήθηκε στὸν τενεκὲ τὸ πολυτίμητο περιεχόμενο. Οἱ τελωνοφύλακες τὸ βρῆκαν μὲ τὴ βοήθεια ἀκτίνων Χ.

ΕΝΑΣ φύλακας, στὴ Σιέρρα Λεόνε, ἐρευνᾷ τὰ πόδια ἐνὸς ἐργατῆ (δεξιὰ). Οἱ λαθρέμποροι συνηθίζουν νὰ κρύβουν διαμάντια ἀνάμεσα στὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν. Μὲ ἐλικόπτερον ἐπέδραμε (ἄκρο δεξιὰ) σ' ἓνα σικελικὸ ἀγρόκτημα ἢ ταχυκίνητος συνοριακὴ ἀστυνομία. Καρπὸς τοῦ αἰφνιδισμοῦ: Λαθραῖα τσιγάρων, ἀξίας σαράντα χιλ. δολλαρίων περίπου.

Το παράθυρο ήταν ανοιχτό

ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ:

Φθινόπωρο, σέ μιὰ λουτρόπολη στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ Εὐα Νέιλ, μιὰ ὤραιοτάτη Ἑγγλέζα, μένει ἐκεῖ μετὰ τὸ διαζυγίό της ἀπὸ τὸν Νέντ Ἀτγουντ, ἑπὶ γλεντζεῖ καὶ κυνικό. Ἀκριβῶς ἀπέναντί, στὴ δίπλα τῆς Εὐας κατοικεῖ ἡ οικογένεια Λώους: ὁ σὲρ Μώρις Λώους, ἕνας γέρος ποὺ ἡ μάνα του εἶναι νὰ πλουτίσῃ τὴ συλλογὴ του μὲ κομποτεχνήματα, ἡ γυναίκα του, Ἑλενα, τὰ δυὸ παιδιὰ τους, ἡ Τζάνις καὶ ὁ Τόμπυ, νέος σχολαστικός καὶ παραχαϊδεμένος. Ἡ Εὐα κάνει τὴ γνωριμία τοῦ Τόμπυ. Ἐνα εἰσέξω καὶ ἀναπτύσσεται μεταξὺ τους. Ἀρραβωνιάζονται. Μιά νύχτα, ἡ Εὐα δέχεται ἀπροσδόκητα τὴν ἐπίσκεψή τοῦ Νέντ Ἀτγουντ ποὺ τὴν ἀγαπᾷ ἀκόμη καὶ ἐρχεται νὰ τὴν πείσῃ νὰ μὴν πάρῃ τὸν Τόμπυ. Τὸ παράθυρο τοῦ δωματίου εἶναι ἀνοικτό. Ἀπέναντί, στὸ γραφεῖο του, κάθεται ὁ σὲρ Μώρις καὶ ἐξετάζει μιὰ ταμπάκερα. Ἡ Εὐα τρέμει μὴν ἀντιληφθῇ ὁ γέρος τὴν ἐπίσκεψή τοῦ Νέντ καὶ γίνῃ σκάνδαλο. Ξαφνικά ἀκούγονται τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου. Εἶναι ὁ Τόμπυ, ποὺ τηλεφώνεῖ, μεσ' στὰ θαθεῖα μεσάνυχτα, γιὰ τὴν Εὐα. Ἡ Εὐα δὲν τὸν ἐπιαιρνεῖ ὁ ὕπνος καὶ αἰσθανόνταν τὴν ἀνάγκη ν' ἀκούσῃ τὴ φωνὴ τῆς Εὐας. Μετὰ τὸ τηλεφώνημα, ὁ Νέντ Ἀτγουντ ξαναρχίζει τὴν συζήτησή μὲ τὴν Εὐα. Κάποια στιγμή ρίχνουν μιὰ ματιὰ ἀπ' τὸ παράθυρο στὸ ἀντικρινὸ σπίτι. Βλέπουν ἕνα γαντοφορμεμένο χέρι νὰ κλείνῃ σιγά-σιγά τὴν πόρτα τοῦ γραφείου τοῦ σὲρ Μώρις. Καὶ τὸν σὲρ Μώρις, μεσ' στὰ αἵματα, νεκρό. Πανικόβλητη, ἡ Εὐα ἱκετεύει τὸν Νέντ νὰ φύγῃ. Ἀπ' τὸ κεφαλόσκαλο τὸν σπρώχνει τόσο δυνατὰ ὅσο ἀδελὰ της— ποὺ ὁ Νέντ κατακυλάει τὰ δεκάξι αἵματα πιτσιλιούνται στὴ ρόμπα τῆς Εὐας. Φεύγει, τέλος, καὶ ἡ Εὐα ξαναγυρίζει στὸ δωμάτιό της. Ἡ ἀστυνομία ἀρχίζει τὶς ἀνακρίσεις γιὰ τὴν ἀνακάλυψή τοῦ δολοφόνου τοῦ σὲρ Μώρις. Ὅλες οἱ ἐνδείξεις εἶναι ἐναντίον τῆς Εὐας. Ὁ ἀστυνομικὸς Ζάκ Γκορὸν εἶναι βέβαιος γιὰ τὴν ἐνοχίᾳ της καὶ ἐξηγεῖ τὴν ἀποψή του στὸν Ντέρμωτ Κίνρος, ἕναν Ἑγγλέζο γιαντρὸ, ποὺ περνᾷ τὶς διακοπές του στὴ Νότιο Γαλλία. Ἡ συζήτησις γίνεται σ' ἕνα υπαίθριο κέντρο καὶ ἡ Τζάνις, ἡ κόρη τοῦ σὲρ Μώρις, τὴν ἀκούει ἀθελά της. Τρέχει ἀμέσως στὸ σπίτι της νὰ ζητήσῃ ἐξηγήσεις ἀπὸ τὴν Εὐα. Ὁ ἀστυνομικὸς καὶ ὁ φίλος του τὴν ἀκολουθοῦν. Ἐξω ἀπ' τὸ σπίτι τῆς Εὐας συναντοῦν τὴν ἀδελφὴ τῆς καμριέρας τῆς Ὑδέτ, τὴ δεσποινίδα Πρού. Ἡ σύμπτωση τοὺς φαίνεται περιέργη. Ὁ ἀστυνομικὸς Γκορὸν ἀνακρίνει τὴν Εὐα. Εἶναι βέβαιος γιὰ τὴν ἐνοχίᾳ της. Ὁ Νέντ Ἀτγουντ. Αὐτὸς ὅμως δρίσκειται ἐτοιμοθάνατος στὸ νοσοκομεῖο ἀπὸ ἑγκεφαλικὴ διάσειση μετὰ τὸ πέσιμό του ἀπὸ τὴ σκάλα. Ὁ Ντέρμωτ Κίνρος, ὅμως, πιστεύει στὴν ἀθωότητα τῆς Εὐας καὶ προσπαθεῖ νὰ τὴν ἀπαλλάξῃ ἀπὸ τὴν τρομερὴ κατηγορία.

Ἀστυνομικὸ μυθιστόρημα τοῦ Τζὼν Ντίξον Κάρρ

14

Στριφογύρισε νευρικά τὸ ποτήρι τοῦ κοκταίλ μὲσα στὰ χέρια της.

—Θάθελα νᾶξερα τί γίνεται ἐπὶ τέλους μ' αὐτὴ τὴν ὑπόθεση. Ρώτησα καὶ ξαναρώτησα τὸν κύριο ἀπ' ἐδῶ — ἔδειξε μὲ τὸ κεφάλι τὸν δικηγόρο — καὶ δὲν εἶναι σὲ θέση νὰ μοῦ δώσῃ καμμιά ἐξήγηση. Εἴμαστε ὅλοι τρομερὰ ἐκνευρισμένοι. Ἡ μαμά, ὁ Τόμπυ καὶ ὁ θεῖος Μπέν εἶναι στὸ δημαρχεῖο τώρα.

—Μπᾶ; Ἀλήθεια;
—Ναί. Προσπαθοῦν νὰ δοῦν τὴν Εὐα καὶ δὲν τὸ κατορθώνουν.

Ἡ Τζάνις δίστασε.

—Ἀπ' ὅτι κατάλαβα ἀπ' τὰ λόγια τοῦ Τόμπυ ἔγινε ἕνας καυγᾶς τρικουβερτος χτές. Φαίνεται πὼς ὁ Τόμπυ δὲν ἤξερε τί ἔλεγε (τοῦ συμβαίνει συχνὰ αὐτὸ) καὶ εἶπε στὴν Εὐα πράγματα φοβερά καὶ τρομερά. Εἶναι πολὺ μετανιωμένος. Δὲν τὸν εἶδα ποτὲ τόσο συγχυσμένο, τὸν κακομοιρῆ!... Ἀχ, Θεέ μου, ὅλα πάνε στραβά καὶ ἀνάποδα τὸν τελευταῖο καιρό! Πάντως ὅλοι μας εἴμαστε μὲ τὸ μένος τῆς Εὐας καὶ ἄς νομίζετε ἐσεῖς τὸ ἀντίθετο. Ὅταν ἀκούσαμε πὼς ἡ ἀστυνομία τὴν συνέλαβε, πήγαμε νὰ τρελλαθοῦμε. Δὲν ἔχετε ιδέα πόσο λυπηθήκαμε.

—Χαίρομαι ποὺ τ' ἀκούω.

—Ἀφήστε τὶς εἰρωνεῖες, σᾶς παρακαλῶ. Μοιάζετε... μοιάζετε σὰν δῆμος.
—Εὐχαριστῶ. Ἐλπίζω νὰ κάνω τὸν δῆμο, εἰπε ὁ Ντέρμωτ.

Ἡ Τζάνις τὸν κοίταξε ἀπορημένη.

—Γιὰ νὰ ἐκτελέσετε ποιόν;

—Τὴν τελευταία φορὰ ποὺ μίλησα μὲ τὸν Γκορὸν, εἶπε ὁ Ντέρμωτ ἀγωνώντας τὴν ἐρώτησι, πρὸς τὸ παλινδρόμιο. Τὸ ἔνα ἦταν ν' ἀνακρίνῃ ἐξοχὴ τὸ παλινδρόμιο. Τὸ ἄλλο ἦταν τὸ γενοχόνο δὲν ἔνα ὁρισμένο πρόσωπο, περιγράφοντας τὰ γεγονότα τῆς νύχτας τοῦ ἐγκλήματος, εἶπε ψέματα. Γιατί στὸ καλὸ ὁ κ. Γκορὸν πέταξε τὰ

δύο αὐτὰ χαρτιά στὰ σκουπίδια καὶ προτίμησε νὰ συλλάβῃ τὴν Εὐα, εἶναι καὶ ποὺ ἐγὼ, μὲ τὸ λίγο μυαλό μου, δὲν μπορῶ νὰ τὸ καταλάβω.

—Δὲν ρωτᾶτε τὸν ἴδιο; εἶπε ὁ κ. Σωλομόν δειχνώντας τὴν πόρτα τοῦ φουαγιέ. Τὸν βλέπω νᾶρχεται.

Ὁ κ. Γκορὸν προχωροῦσε πρὸς τὸ μέρος τους κουνώντας νοχελικά τὸ μπαστούνι του.

—Καλησπέρα, φίλε μου, χαίρετὶς τὸν Ντέρμωτ μ' ἕνα τόσο κάπως ἐπιθετικὸ στὴ φωνή του. Γυρίσατε ἀπὸ τὸ Λονδίνο, βλέπω.

—Ναί, γιὰ νὰ βρῶ ἐδῶ μιὰν ὥρα κατὰστασι.

—Λυτοῦμαι, ἀναστένανε ὁ κ. Γκορὸν, ἀλλὰ πρῶτα ἀπ' ὅλα ἡ δικαιοσύνη. Δὲν συμφωνεῖτε; Ἐπιτρέπεται νὰ ρωτήσω γιὰ ποῖο λόγο ἦταν τόσο ἐπιβουλοῦσα ἀνάγκη νὰ τρέξετε στὸ Λονδίνο;

—Πῆγα στὸ Λονδίνο, ἀποκρίθηκε ὁ Ντέρμωτ, γιὰ νὰ βρῶ ἀποδείξεις ἐναντίον τοῦ πραγματικοῦ δολοφόνου τοῦ σὲρ Μώρις Λώους.

—Ἄ, ὅχι δά! εἰρωνεύτηκε ὁ κ. Γκορὸν.

Ὁ Ντέρμωτ στράφηκε στὸν δικηγόρο.

—Εἶναι ἀνάγκη νὰ πῶ δυὸ λόγια στὸν κ. Γκορὸν. Μὴς Λώους, θὰ συγχωρέσετε τὴν ἀρρέπεια μου ἂν σᾶς παρακαλέσω νὰ μ' ἀφήσετε μόνο μὲ τοὺς κυρίους;

Ἡ Τζάνις σηκώθηκε μὲ ὕψος ἀγέροχο.

—Μ' ἄλλα λόγια, θέλετε νὰ σᾶς ἀδειάσω τὴ γωνία;

—Ὅχι, κάθε ἄλλο. Ὁ κ. Σωλομόν θάρρη σὲ λίγο νὰ σᾶς βρῇ καὶ θὰ σᾶς συνοδέψῃ ὡς τὸ δημαρχεῖο ὅπου βρίσκονται οἱ δικοὶ σᾶς.

Ὁ Ντέρμωτ περίμενε ν' ἀπομακρυνθῇ ἡ Τζάνις, ἐπειτα ρώτησε τὸν δικηγόρο.

—Θὰ μπορούσατε, φίλε μου, νὰ διαβιβάσετε ἕνα μήνυμα στὴν Εὐα Νέιλ;

—Δὲν ξέρω ἂν θὰ τὸ πετύχω, πάντως μπορῶ νὰ τὸ ἐπιχειρήσω.

—Ἐν τάξει. Νὰ τῆς πῆτε πὼς μετὰ τὴ συζήτησι ποὺ ἔλαβα τώρα μὲ τὸν κ. Γκορὸν ἐλπίζω νὰ τὴν βγάλω ἀπ' τὴ φυλακὴ μέσα σὲ μιὰ ὥρα, τὸ πολὺ σὲ δυὸ ὥρες. Καὶ γιὰ νὰ γίνουν ὅλα κανονικά, σκοπεύω νὰ παραδώσω στὴν ἀστυνομία τὸν

πραγματικὸ δολοφόνου τοῦ σὲρ Μώρις Λώους, γιὰ νὰ πάρῃ τὴ θέση της στὸ κελλὶ τῆς φυλακῆς.

Ἐγινε μιὰ σιωπὴ.

—Αὐτὰ εἶναι ταχυδακτυλουργίες! ἀναφώνησε ὁ κ. Γκορὸν κουνώντας τὸ μπαστούνι του στὸν ἀέρα. Αὐτὰ εἶναι λόγια! Σᾶς τὸ δηλώνω κατηγορηματικά, δὲν θέλω νᾶχω καμμιά ἀνάμνησι!

Ὁ δικηγόρος ὑποκλίθηκε. Προχώρησε στὸ σαλόνι μὲ θάματα ἀργά. Ὁ Ντέρμωτ καὶ ὁ Γκορὸν τὸν εἶδαν νὰ σηματοῖ καὶ νὰ λήγῃ κατὶ τῆς Τζάνις. Τῆς πρόσφερε τὸ μπράτσο του. Ἐκείνη ἀρνήθηκε νὰ τὸ πάρῃ. Ὡστόσο βῆκε καὶ μὲ τὸν Ντέρμωτ καὶ ἔγιναν ἀφαντοί μεσ' στὸ πλῆθος. Ὁ Ντέρμωτ κάθισε στὸν καναπὲ καὶ ἄνοιξε τὸν χαρτοφύλακά του.

—Καθίστε, παρακαλῶ, κύριε, Γκορὸν.

Ὁ ἀστυνομικὸς πείσματος.

—Ὅχι, δὲν κάθομαι.

—Ἐλάτε τώρα! Ἀφοῦ σᾶς ὑπόσχομαι νὰ σᾶς ἀποδείξω...

—Δὲν μπορείτε ν' ἀποδείξετε τίποτα!

—Γιατὶ νὰ μὴν καθίσετε ἀναπαυτικά νὰ πῆτε καὶ κατὶ;

—Ἄς εἶναι, ὑποχώρησε ὁ κ. Γκορὸν, πάντοτε πολὺ σοβαρός. Θὰ καθίσω γιὰ ἕνα λεπτό καὶ θὰ πῶ κανένα ποτηράκι. Ἀφοῦ ἐπιμένετε, θὰ πάρω ἕνα οὔτινο μὲ σόδα.

Ὁ Ντέρμωτ παράγγειλε τὰ ποτὰ.

—Ἀπορῶ, εἶπε. Ὅσοι ποτὰς Νέιλ, μοῦ εἶναι ἀνεξήγητο, μὰ τὴν ἀλήθεια, πὼς δὲν βουσκώσατε τούτῃ τὴ στιγμή κοντὰ τῆς νὰ τὴν βομβαρδίζετε μ' ἐρωτήσεις;

—Ἐχω δουλειὰ σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο, ἀποκρίθηκε ὁ κ. Γκορὸν χτυπώντας νευρικά τὰ δάχτυλά του στὸ τραπέζι.

—Τὶ δουλειά;

—Εἶχα ἕνα τηλεφώνημα πρὶν ἀπὸ λίγο ἀπ' τὸν γιαντρὸ Μπουτέ. Φαίνεται πὼς ὁ Νέντ Ἀτγουντ εἶναι κάπως καλύτερα. Μπορῶ νὰ τοῦ κῶνω τώρα μερικὲς ἐρωτήσεις, μοῦ εἶπε ὁ γιαντρός...

Βλέποντας τὴν ἔκφραση ἱκανοποίησός τοῦ πρόσωπο τοῦ Ντέρμωτ, κατσούφισσε ξανά.

—Περιήγημα, εἶπε ὁ Ντέρμωτ. Σᾶς δηλώνω λοιπὸν κατηγορηματικά ὅτι ὁ Νέντ Ἀτγουντ θὰ σᾶς πῇ ἀκριβῶς αὐτὸ ποὺ θὰ σᾶς πῶ καὶ ἐγὼ. Αὐτὸ θὰ εἶναι ὁ τελευταῖος κρόκος. Ἄν ὁ Ἀτγουντ ἐπιβεβαιώσῃ τὰ λεγόμενά μου, χωρίς καμμιά παρατόνησι ἐκ μέρους μου, θὰ δεχθῆτε νὰ μ' ἀκούσετε;

—Ν' ἀκούσω τί;

—Μιὰ στιγμή, εἶπε ὁ Ντέρμωτ. Δὲν μοῦ λέτε γιὰτὶ ἀλλάξατε γνώμη τόσο ξαφνικά καὶ συλλάβατε τὴν κυρία Νέιλ;

Ὁ Γκορὸν τοῦ ἐξήγησε, μὲ πολλὰς λεπτομέρειες, τὴν ἀποψή του. Κι ὁ Ντέρμωτ ἀναγκάστηκε νὰ παραδεχθῇ πὼς ὑπῆρχε κάποια λογικὴ στὶς ὑπόνοιες τοῦ ἀστυνομικοῦ καὶ τὴν ἀπόλυτη θεαοότητα τοῦ κ. Βατούρ, τοῦ ἀνακριτῆ, γιὰ τὴν ἐνοχίᾳ τῆς Εὐας.

—Τότε, μουμολοῖσε, ἡ κυρία Νέιλ δὲν σᾶς τὰ εἶπε ὅλα. Δὲν σᾶς εἶπε ἐκεῖνο ποὺ τῆς ἔφευγε, δταν ἦταν ἐξουθενωμένη ἀπ' τὴν ἀπνία καὶ τὴν κοῦραση σήμερὰ τὸ πρωῒ. Δὲν σᾶς εἶπε τὴν μόνη πραγματικὰ σημαντικὴ λεπτομέρεια ποὺ δείχνει κατὰ τρόπο ἀναμφισβήτητο τὴν ἀθωότητά της καὶ τὴν ἐνοχίᾳ κάποιου ἄλλου.

—Κι αὐτὴ ἡ λεπτομέρεια εἶναι;

—Ἀκούστε! εἶπε ὁ Ντέρμωτ ἀνοίγοντας τὸν χαρτοφύλακά του.

Ὅταν ἄρχισε νὰ μιλά, τὸ μεγάλο ρολόγι τοῦ σαλονιοῦ τοῦ ξενοδοχείου ἔδειχνε ἐννιά παρὰ πέντε. Στὶς ἐννιά καὶ πέντε, ὁ κ. Γκορὸν ἔδειξε σημεῖα ταραχῆς. Ὡστόσο, κατὶ μουμολοῖσε σὰ νὰ μὴ συμφωνοῦσε μὲ τὰ λόγια τοῦ φίλου του. Στὶς ἐννιά καὶ τέταρτο ἔβρεσε σὲ θαθεῖα συλλογὴ. Φαινόταν πολὺ ἀνήσυχος.

—Πολὺ ἐνοχλητικὴ, πολὺ δυσάρεστη αὐτὴ ἡ ὑπόθεσι! ἀναστένανε τέλος. Τὴν σιχάθηκα. Ἐκεῖ ποὺ νομίζω πὼς τελείωσε, κατὶ παρουσιάζεται καὶ μοῦ τὰ κάνει ὅλα ἄνω-κάτω.

—Αὐτὸ ποὺ σᾶς εἶπα δὲν ἐξηγεῖ ὅτι φαίνονται ὡς τὴν ἀνεξήγητη;

—Τούτῃ τὴ φορὰ δὲν θὰ σᾶς ἀπαντήσω. Εἰμαι ἐπιφυλακτικός. Πάντως... ναί, πολλὰ πράγματα ἐξηγοῦνται.

—Τότε ἡ ὑπόθεσις κλείνει. Τὸ μόνο ποὺ σᾶς μένει εἶναι νὰ κάνετε μιὰ ἐρώτησι στὸ πρόσωπο ποὺ εἶδε τί ἔγινε. Ρωτήστε τὸν Νέντ Ἀτγουντ. «Ἦταν ἀκριβῶς ἔτσι;». Ἄν σᾶς πῇ ναί, μπορείτε νὰ προχωρήσετε ἀδίστακτα. Καὶ δὲν θάχετε κανένα λόγο νὰ μὲ κατηγορήσετε πὼς ἐγὼ τὸν ἐξανάγκασα νὰ μιλήσῃ.

Ὁ κ. Γκορὸν σηκώθηκε, τελειώνοντας τὸ οὔτινο του.

—Πάμε, εἶπε.

Γιὰ δευτέρη φορὰ ἐκείνη τὴ μέρα ὁ Ντέρμωτ ἐπισκεπτόταν τὸ δωμάτιο 401. Μιὰ μικρὴ λάμπα φώτιζε τὴν κρεβατοκάμαρα. Ὁ Νέντ Ἀτγουντ, μοιλονότι πολὺ χλωμὸς καὶ μὲ μάτια κάπως θολά, ἔμοιαζε νὰ εἶχε συνέθεσι ἐντελῶς. Προσπαθώντας ν' ἀνακαθίσῃ στὸ κρεβάτι, τσακωνότανε μὲ τὴ νοσοκόμα, μιὰ πρόσχαρη καὶ χειροδύναμη κοπέλα, ποὺ ἐπέμενε νὰ τοῦ λήγῃ πὼς ἔπρεπε νὰ μείνῃ ξεπλωμένος.

—Μᾶς συγχωρεῖτε γιὰ τὴν ἐνόχλησι, ἀλλά... ἄρχισε ὁ Ντέρμωτ.

—Ἀκούστε, τὸν ἔκοψε ὁ Νέντ σκύβοντας πίσω ἀπ' τὸ μπράτσο τῆς νοσοκόμας, εἰσασε ὁ γιαντρός; Ἄν ναί, κάντε μου τὴ χάρι νὰ μὲ γλυτώσετε ἀπ' αὐτὴ τὴ γυναίκα. Ἐννοεῖ σώνει καὶ καλὰ νὰ μοῦ κἀνῃ μιὰν ἔνεση.

—Ξαπλώστε, πρόσταξε ἡ νοσοκόμα. Πρέπει νὰ μείνετε ἥσυχος!

—Πὼς μπορῶ νὰ εἶμαι ἥσυχος ὅταν δὲν μοῦ λέτε τί ἔγινε; Δὲν ἔχω καμμιά διάθεσι νὰ καθίσω ἥσυχος. Σᾶς ὑπόσχομαι νὰ κάνω ὅτι θέλετε, νὰ πῶ τὰ πὸ ἀηδιαστικά φράσματα, φτάνει νὰ μοῦ πῆτε πρῶτα τί ἔγινε.

—Ἀφήστε τον, ἀδελφὴ, εἶπε ὁ Ντέρμωτ. Ἡ νοσοκόμα κοίταξε τοὺς δυὸ ἐπισκέπτες καχύποπτα.

—Μπορῶ νὰ ρωτήσω ποῖος εἰσασε ἐσεῖς, κύριε; Καὶ τί γνωτεύετε ἐδῶ;

—Εἰμαι ὁ δρ Κίνρος. Καὶ ὁ κύριος εἶναι ὁ ἀστυνομικὸς ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ὑπόθεσι τῆς δολοφονίας τοῦ σὲρ Μώρις Λώους.

Ἡ ἔκφρασι τοῦ Νέντ Ἀτγουντ ἄλλαξε μονομιάς. Ἀνασαιώντας μὲ δυσκολία, ἀνακάθησε στὸ κρεβάτι καὶ σταύρωσε τὰ χέρια πίσω ἀπ' τὸ στήθος του. Κοίταξε τὶς πνιγμένες του, σὰ νὰ τις ἐβλεπε γιὰ πρώτη φορὰ. Τὸ βλέμμα του πλανήθηκε δόλογορὰ στὸ δωμάτιο.

—Ἀνέβαινα μὲ τὸν ἀνεγκυστήρα, εἶπε τονίζοντας μιὰ-μιὰ τὶς λέξεις, δταν ξαφνικά...

Ἐπιασε τὸ λαγόγγι του.

—Πόσον καιρὸ ἔμεινα ἀναίσθητος;

—Ἐννιά μέρες.

—Ἐννιά μέρες;

—Ἀκριβῶς. Εἶναι ἀλήθεια πὼς σᾶς χτύπησε ἕνα αὐτοκίνητο ἔξω ἀπ' τὸ ξενοδοχεῖο, κύριε Ἀτγουντ;

—Αὐτοκίνητο; Πὼς σᾶς φάνηκε;

—Ἐσεῖς τὸ εἶπατε.

—Ἐγὼ δὲν εἶπα ποτὲ τίποτε τέτιο. Πάντως, δὲ θυμολοῖμαι νὰ μιλῶμαι γι' αὐτοκίνητο...

Ἐμεινε γιὰ ἕνα δευτερόλεπτο σιωπηλός. Ἦταν τρανερὸ πὼς ξαφνικά τὸ θολωμένο μυαλό του εἶχε ξαναβρῇ τὴ διαύγειά του.

—Εἶδα, μουμολοῖσε ἐκφράζοντας τὰ πάντα μὲ μιὰ λέξη.

—Ναί. Θὰ προσπαθήσετε νὰ μείνετε ἥρεμος, κύριε Ἀτγουντ, ἂν σᾶς πῶ πὼς δρίσκειται σὲ πολὺ δύσκολη θέση καὶ χρειάζεται τὴ βοήθειά σας;

—Θέλετε νὰ τὸν σκοτώσετε; ρώτησε ἡ νοσοκόμα.

—Ἄσε μας ἥσυχους ἐσύ! πρόσταξε ὁ Νέντ Ἀτγουντ ἀπότομα. Ἡ Εὐα σὲ δύσκολη θέση; σῶ-τησε τὸν Ντέρμωτ. Τὶ ἐννοεῖτε;

Ὁ ἀστυνομικὸς ἦταν ἐκείνος ποὺ ἀπάντησε.

—Ἡ κυρία Νέιλ εἶναι στὴ φυλακὴ, εἶπε ἀγγλικά. Κατηγορεῖται γιὰ τὸ φόνο τοῦ σὲρ Μώρις Λώους.

Ὁ Νέντ γούρλωσε τὰ μάτια.

—Τὶ εἶναι πάλι αὐτό; Καμμιά φάρσα;

—Ὅχι, τὸν βεβαίωσε ὁ Ντέρμωτ. Ὅλες οἱ ἐνδείξεις εἶναι ἐναντίον της. Καὶ ἡ οικογένεια Λώους δὲν κάνει τίποτα γιὰ νὰ τὴν βοηθήσῃ.

—Φυσικά, δὲν περνοῦναι τίποτ' ἄλλο ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἶπε ὁ Νέντ.

Πέταξε τὶς κουβέρτες καὶ κατέβηκε μὲ κόπο ἀπ' τὸ κρεβάτι. Δὲν κατάφερε ὅμως νὰ σταθῇ στὰ πόδια του ἀπὸ τὴν ἐξάντλησι καὶ στηρίχτηκε μὲ τὸ ἕνα χέρι στὸ κομοδίνο. Τὸ πρόσωπό του ὥστό-σο εἶχε τὴν παλιὰ εἰρωνική του ἔκφρασι. Ἐμοιαζε νὰ διασκεδάζῃ μ' ἕνα ἀστεῖο τρομερὰ ἔξακριδιστικό.

—Τώρα ἀκούστε, εἶπε. Εἰμαι πολὺ ἄρρωστος. Σὺμφωνοι; Ἐ, λοιπόν, μὴ μοῦ χαλάτε χατήρι. Θέλω τὰ ρούχα μου. Γιατὶ τὰ θέλω; Γιὰ νὰ πάω στὴν ἀστυνομία, φυσικά. Ἄν δὲν μοῦ δώσετε τὰ ρούχα μου, σᾶς τὸ λέω καθαρά, θὰ πάω νὰ πηδήξω ἀπ' ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ παράθυρο. Καὶ ἡ Εὐα, ἂν ἦταν ἐδῶ, θὰ μπορούσε νὰ σᾶς πῇ πὼς ὅτι λέω, τὸ κάνω.

—Κύριε Ἀτγουντ, εἶπε ἡ νοσοκόμα, θὰ χτυπήσω τὸ κουδούνι νᾶρθῃ κάποιος νὰ σᾶς θάλλῃ στὸ κρεβάτι καί...
—Κ' ἐγὼ σοῦ λέω, κορίτσι μου, πὼς θὰ πηδήσω ἀπ' τὸ παράθυρο πρὶν προλάβῃ τὸ χροάκι σου ν' ἀγγίξῃ τὸ κουδούνι. Γιὰ τὴν ὥρα, τὸ μόνο ποὺ βλέ-

πω ἐδῶ εἶναι τὸ καπέλλο μου. Θὰ κάνω τὸ σάλτο μ' αὐτὸ τὸ καπέλλο, ἐν ἀνάγκῃ.

Στράφηκε στὸν Ντέρμωτ καὶ στὸν κ. Γκορὸν.

—Δὲν ξέρω τί ἔγινε σ' αὐτὴ τὴν πόλῃ ἀπ' τὴ στιγμή ποὺ ἔχασα τὶς αἰσθήσεις μου. Ἄν θέλετε, μοῦ τὸ λέτε καθὼς θὰ πηγαίνουμε νὰ βροῦμε τὴν Εὐα. Βλέπετε, κύριοι, ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι πολὺ μπλεγμένη. Ἐσεῖς δὲν μπορείτε νὰ τὴν καταλάβετε.

—Νομίζω πὼς καταλαβαίνουμε, παρατήρησε ὁ Ντέρμωτ. Ἡ κυρία Νέιλ μᾶς εἶπε γιὰ τὸ πρόσωπο μὲ τὰ καφεῖ γάντια.

—Βάζω στοίχημα πὼς δὲν σᾶς εἶπε ποῖο ἦταν αὐτὸ τὸ πρόσωπο. Γιατὶ εἰμαι τόσο βέβαιος; Ἀπλοῦστατα, γιὰτὶ ἡ Εὐα δὲν ἔρεε.

—Κ' ἐσεῖς ξέρετε; ρώτησε ὁ κ. Γκορὸν.

—Φυσικά, ἀποκρίθηκε ὁ Νέντ. Θὰ σᾶς εἶπε, ὑποθέτω, πὼς εἶδαμε καὶ οἱ δυὸ ἀπ' τὸ παράθυρο κάποιον μαζὺ μὲ τὸν γέρο. Καὶ πὼς, λίγο ἀργότερα, εἶδαμε ξανά τὸν γέρο σκοτωμένο. Ποιὸς ἦταν ὅμως αὐτ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΤΑΙΝΙΑ

ΣΤΑΧΤΟΠΟΥΤΑ

Το είδωλλο του νεαρού θαύπλουτου Τζ. Ροκφέλερ με τη Νορβηγίδα κοιμαριέρα του, που κατέληξε πριν από μερικούς μήνες σ' έναν εύτυχο γάμο, ενέπνευσε το θέμα της νέας ελληνικής ταινίας «Σταχτοπούτα». Ένας νεαρός πλούσιος έρωτεύεται παράφορα στην Κέρκυρα μια κοιμαριέρα. Άγνοεί όμως πως η κοπέλα που αγαπά έργάζεται στο σπίτι του και εκείνη δεν υποψιάζεται πως ο αγαπημένος της είναι γιός του

κυρίου της. Τα πράγματα περιπλέκονται ακόμη περισσότερο όταν παρουσιάζουν στο νέο την κοπέλα σαν αδελφή του για να φτάσουν τέλος σε μιάν εύτυχισμένη λύση, με την απρόοπτη εμφάνιση της πραγματικής αδελφής.

Τόν ρόλο της μοντέρνας «Σταχτοπούτας» ζωντανεύει η έκλεκτη νέα πρωταγωνίστρια Κάκια Άναλυτή, ενώ τόν ρόλο του πλούσιου νέου κρατά ο Άνδρέας Μπάγκουλης. Δίπλα τους ο Κώστας Κακαβάς ερμηνεύει έναν εξυπνο καρδιοκατακτητή και ο γνωστός κωμικός Γιώργος Δαμασιώτης έναν γραφικό Κερκυραίο αμαξά. Επίσης παίζουν ο Νίκος Ξανθόπουλος, η Κούλα Άγαγιώτου, η Βέτα Προέδρου και χορεύει ο εξαίρετος Γιάννης Φλερύ. Η μουσική της ταινίας, που σκηνοθετήθηκε από τόν Χρήστο Άποστόλου, οφείλεται στον Νίκου Γιάκοβλεφ.

Ο διαλεκτός αυτός συνθέτης έχει γράψει, με στίχους του σεναριογράφου Κώστα Άσημακόπουλου, τέσσερα ωραία όματα τραγούδια, που τ' αποδίδουν σε διάφορες σκηνές η Νανά Μούσχουρη, η Νάντια Κωνσταντοπούλου, τόν Τρίο Γκρέκο κι ο Κώστας Κακαβάς. Δυο μάλιστα από τὰ τραγούδια αυτά, που έχουν τίτλους «Σταχτοπούτα» και «Φύσα Βοριά...», κυκλοφορούν σύντομα σε δίσκους, τραγουδημένα από τόν Άνδρέα Μπάγκουλη και τόν Κώστα Κακαβά.

Η «Σταχτοπούτα» γυρίστηκε σε τοποθεσίες της Κερκύρας, σε βίλλες τού Ψυχικού και στο γκόλφ της Βαρυπόμης από τόν όπερατέρ Άνδρέα Άναστασάτο. ■■■

Η ΝΑΝΑ Μούσχουρη αποδίδει, σε διάφορες σκηνές της ταινίας, μερικά από τὰ τραγούδια τὰ όποια έχει συνθέσει ο Νίκου Γιάκοβλεφ.

ΣΤΗΝ εποχή μας τὰ πριγκιπόπουλα τού παρμυθιού δεν έχουν άλλο και σπαθί, αλλά τραπέζογραμμάτια. Κι αν για τήν περίπτωση επιβάλλεται ένα στέμμα, μπορεί κάλλιστα να είναι από χρυσόχαρτο.

ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΗΤΑΝ ΑΝΟΙΚΤΟ

—Άχ, αυτός ό ένοχλητικός φάρος! μουρμούρισε ό κ. Βωτούρ κουνώντας τó χέρι του.

Έδειξε μιά σειρά καθίσματα στην πλευρά της κάμαρας όπου ή φωτεινή δέσμη δεν έφτανε.

—Καθήστε, παρακαλώ.

Κάθησε κι ό ίδιος πίσω απ' τó γραφείο του, στρίβοντας τήν περιστροφική πολυθρόνα του λοζά για νάχη τούς επισκέπτες απέναντί του.

Ό ανακριτής ήταν ένας κοκκαλιάρος ήλικιωμένος άντρας, με βλέμμα σκληρό. Έτριψε τὰ χέρια του τó ένα με τ' άλλο.

—Θά δοίμε τήν κυρία Νέιλ; ρώτησε ό Τόμπυ.

—Μμ... όχι, αποκρίθηκε ό κ. Βωτούρ. Όχι ακόμα.

—Γιατί όχι;

—Γιατί νομίζω ότι, πρώτα απ' όλα, μου όφείλετε ώρισμένες εξηγήσεις.

Ξανά τó άσπρο δυνατό φώς τού προβολέα ξεχύθηκε απ' τó παράθυρο, πέρασε πάνω απ' τó κεφάλι τού κ. Βωτούρ, άγγιξε τὰ γκρίζα του μαλλιά κ' έσβησε. Κατά τὰ άλλα τίποτα δεν θά μπορούσε νά είναι πιο εύχρηστο από τó άντρο τού κυρίου αυτού με τις θεατρικές κινήσεις. Ένα ρολόγι χτυπούσε ρυθμικά και ή γάτα τού γραφείου ήταν κουλουριασμένη πάνω σ' ένα τραπέζακι.

Όστόσο οι επισκέπτες ένοιωθαν, θάλλες, ένα κύμα θυμού νά ξεσπάει απ' εκεί που καθόταν ό ανακριτής και νά τούς τυλίγει.

—Παίν από λίγο, συνέχισε ό κ. Βωτούρ, με πήρε στο τηλέφωνο ό συνάδελφός μου, ό κ. Γκορόν, από τó ξενοδοχείο «Ντονζόν». Μου μίλησε για κάτι που ανακάλυψε και πού ρίχνει νέο φώς στην υπόθεση. Ό κ. Γκορόν θά δρίσκεται έδώ σε μερικά λεπτά με τόν φίλο του τόν δόκτορα Κίνγκς.

Ό κ. Βωτούρ χτύπησε τήν γροθιά του στο τραπέζι.

—Δέν παραδέχομαι, είπε, πώς διαστήκαμε πολύ. Δέν παραδέχομαι, ακόμα και τώρα, πώς συλλάβαμε κάπως πρόωρα τήν κυρία Νέιλ... Τό νέο όμως αυτό στοιχείο είναι καταπληκτικό. Με έχει συνταράξει. Με υποχρεώνει νά επανέλθω σ' ένα ώρισμένο σημείο, πού μου τó είχε υποδείξει ό δρ Κίνγκς και πού κινδύνευα νά τó ξεχάσω, έπειδή είχα συγκεντρώσει όλη μου τήν προσοχή — όπως ήταν άλλωστε πολύ φυσικό — στην κυρία Νέιλ.

—Τόμπυ, ρώτησε ή «Έλενα πολύ ήρεμα, τι έγινε χτές τή νύχτα;

Γυρίζοντας άπλωσε τó χέρι της προς τόν κ. Βωτούρ. Η Έλενα ήταν ίσως εκείνη τή στιγμή ή πιο ψύχραιμη από τούς Λώους πού έμοιαζαν δλοι σαν νά φοβόντουσαν μιά παγίδα.

—Κύριε Βωτούρ, συνέχισε ή «Έλενα, πρέπει νά σάς πω κάτι. Χτές τή νύχτα ό γιός μου γύρισε πολύ άργά στο σπίτι. Μπήκε έξαλλος...

—Αυτό, τήν έκοψε ό Τόμπυ άγριεμένος, δεν έχει καμιά σχέση με τόν θάνατο τού μπαμπά.

—Ήμουν ακόμα στο πόδι έπειδή δεν μ' έπαιρνε ό ύπνος και τόν ρώτησα αν ήθελε νά πιη ένα φλυτζάνι κακάο. Σχεδόν δεν μου μίλησε. Μου έπε μονάχα λίγα λόγια, έφυγε βροντώντας τήν πόρτα κι ανέβηκε στο δωμάτιό του.

Τό πρόσωπο της Έλενας σκοτεινίαισε.

—Τό μόνο πού μπόρεσα νά καταλάβω από τὰ λίγα λόγια του ήταν ότι είχε τσακωθεί με τήν Βίβα και δεν ήθελε νά τήν ξαναδθ.

Ό κ. Βωτούρ έτριψε τὰ χέρια του τó ένα με τ' άλλο. Ξανά ή άσπρη φωτεινή δέσμη τού προβολέα σάρωσε τó δωμάτιο.

—Α, έκανε ό ανακριτής. Και δεν σάς είπε από πού έρχόταν, κυρία μου;

Η Έλενα τόν κοίταξε με άπορία.

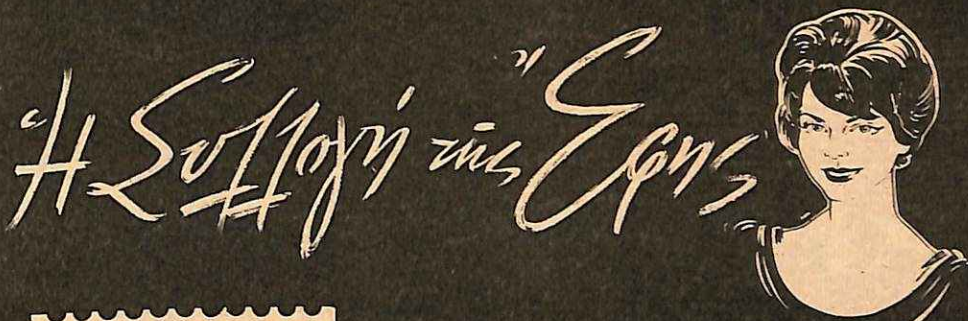
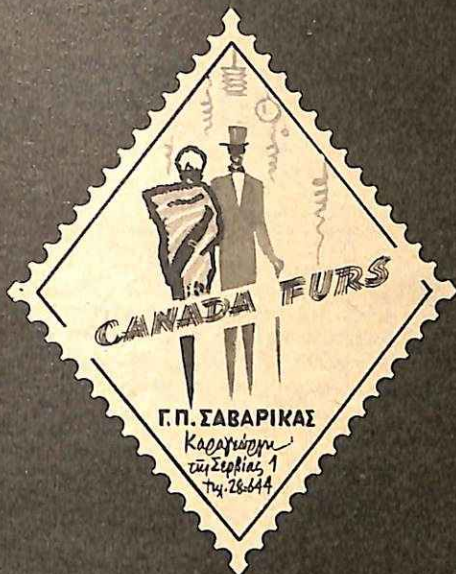
—Όχι. Έπρεπε νά μου τó πη;

—Ερχότανε από τó σπίτι αριθ. 17, τής όδου Λά "Αρπ. Δεν έκανε λόγο γι' αυτό τó σημείο;

Η Έλενα κούνησε άρνητικά τó κεφάλι.

Η Τζάνις κι ό θείος Μπέν παρακολουθούσαν με τó βλέμμα τόν Τόμπυ. Ένας προσεχτικός παρατηρητής θά έβλεπε ίσως ένα μοχθηρό χαμόγελο στα χείλη της Τζάνις, ένα χαμόγελο πού έσβησε άμέσως. Ό θείος Μπέν έξυνε τó μέσα μέρος της άδειας πιάς του μ' ένα σουγιά τó έλαφρό ξύσιμο τού σουγιά πάνω στο ξύλο έμοιαζε νά έννευριζε τρομερά τόν Τόμπυ. Μά ή Έλενα, πού δεν φαινότανε νά προσέχει τίποτα, εξακολουθούσε με τόν ίδιο παρατονώτικο τόνο:

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

'Εδω ΚΙ' 'Εκει

■ **ΟΙ ΑΓΕΛΑΔΕΣ** προτιμούν να τις αρμέγουν με συνοδεία μουσικής. Η σημαντική αυτή διαπίστωση έγινε από τον 'Αμερικανικό Σύνδεσμο Γαλακτοκόμων. Όμως, προσοχή! Προτιμούν τα άργα βόδια και αποστρέφονται το ροκ εντ ρόλλ, το όποιο «ευστά τους δάενεας των».

■ **Ο ΓΝΩΣΤΟΣ** ως «απέλευθερωτής του Μουσσολίνι», άλλοτε αξιωματικός των 'Ες- 'Ες, Όττο Σκρότσεν, δεν έδωσε την άδεια σε μία αμερικανική κινηματογραφική εταιρία να γυρίσει μία ταινία με θέμα αυτό το έπαισόδιο. «Μου προσφέρουν ένα εκατομμύριο δολ. λάρια» είναι πολύ λίγα», είπε.

■ **ΤΟ ΣΟΒΑΡΩΤΑΤΟ** κομμουνιστικό έβδομαδιαίο περιοδικό της Βαρσοβίας «Πολιτικός» αναφέρει την περίπτωση μιας Πολωνέζας που είχε την υπομονή να μετρήσει πόσα σπίρτα περιείχαν 50 διάφορα κουτιά. Διαπίστωσε πως διαφορετικό είχε 40 αντί των 48 κακάθε κουτί. 'Αγανακτισμένη, κατήγγειλε τονικό. 'Αλλες τις εφημερίδες την έγγραψαν ο' όλες τις εφημερίδες την έγγραψαν αυτή έμπιστοσύνης του έρκατάχρησε έναντι του λαού. 'Η γυγοσασσία αυτή — σχολιάζει η «Πολιτικός» — έδειξε ένα σέδασιμό για το χρήμα — σπάνιο σ'όλους Πολωνούς. 'Ενα κουτί σπάρτα δεν στοιχίζει πολλά. Τα μετρητά όμως αίτια έχουν μεγάλες συνέπειες και η περίπτωση είναι αξία συχαριτηρίων».

■ **ΠΟΣΕΣ** μοιρασίες μπορούν να γίνουν στο μπριτζ σε παιχνίδι με 52 χαρτιά; Στην ερώτηση αυτή ο ηλεκτρικός έγκέφαλος της Ούνεσκο απάντησε: 53 644 τετράκις εκατομμύρια...

■ **ΟΙ ΦΙΝΑΝΔΟΙ** φορολογούμενοι πολλά έχουν το δικαίωμα να κάνουν την άγνεύα να φορούν το καπέλλο τους όταν συναλλάσσονται με τους φορολογικούς. Τούτο εδηλώθη έπιστήμως κατά την μπιούσεως έφοριακού της πόλεως Σαδουλίνα ο όποιος παρεπόμενος Σαδουλίνας έφορολογούμενος του άπηνέλεως. Σαδουλίνας έφορολογούμενος του άπηνέλεως έδρασε σ'αυτήν, λέει ο γιατρός και τον βάσει να κοθήση άπέναντι στον πίνακα με τα ψηφία. Τι έλέετε εδώ; — 'Εκεί... Μα μου φαίνεται πως είναι η Κάθριν Χέμπαρντ με την Λολομπρίτζιντα... — Μα όχι, φίλε μου... μοιάζει, αλλά... είναι μόνο το 18.

ΦΛΥΑΡΙΕΣ

■ **Το Τριώδιον** άρχισε... Οι πρώτοι χοροί άντηχούν αυτό το Σαββατοκύριακο. 'Ο χορός του Γαλλοελληνικού Συνδέσμου και των 'Αποφοίτων Κολλεγίου Ψυχικού στην «Μεγάλη Βρετανία», της 'Ενώσεως Τρικολώνων και του Πανελληνίου 'Οδοντιατρικού Συλλόγου στο «Κίνγκ Τζώρτζ», της Μακεδονικής 'Εστίας και των 'Εφοριακών στο «Κίνγκς Πάλλας». Καί έτοιμάζονται πυρετώδεις οι πιό προχωρημένοι άποκρηάτικοι χοροί «μασκέ» με νούμερα και με άττραξιόν...

■ **Της «Μερίμνης»** θα έχη, όπως πέρυσι, και σκέτος και ένα από αυτά, μάς είπαν, θα είναι «Τό συνοικέσιον άνα τους αιώνας». Μόνον εις τό «Μπάλ ντέ τέτ» δεν θα χρειασθί μεγάλη προετοιμασία, έίτε κάποιος. 'Ηδη, με τις νέες κομμοσεις, όλες οι κυρίες μοιάζουν να φορούν περρούκα και να είναι έλαφρώς μετημφισμένες...

■ **Το τελευταίο**... «Χάρπερ Μπαζάρ», τό σπουδαιότατο αυτό περιοδικό Μόδας και Κοινωνικής Ζωής, διαθέτει πολλές σελίδες για την 'Ελλάδα σε μία πολύ ενδιαφέρουσα έμπορικотουριστική τακτοποίησι. Δεν τό είδα ακόμη, αλλά στην 'Αμερική —όπου διενεμήθησαν ούτε λίγο ούτε πολύ 400.000 άνάτυπα του λευκάματος— φαίνεται ότι έκαμε αίσθησι...

■ **Παιδική ιστορία** (σύγχρονη). 'Ενα άγοράκι κάθεται στην πλαγιά του δονουό και θαυμάζει τις πορτοκαλιές άνταύγειες, που φαίνονται στον όρίζοντα. Τό πλησιάζει ένας γέρος κύριος συγκινημένος: «'Ωραίο πράγμα να βλέπης ένα παιδί να θαυμάζει την όμορφιά της φύσεως. 'Ερχεσαι συχνά εδώ την ώρα της δύσεως;» «'Όχι, άπαντά ο μικρός, είναι η πρώτη φορά που τό σχολείο μας πιάνει φωτιά»...

■ **Μικρή ιστορία** (σκωτσέζικη). 'Ενας ταξιδιώτης φθάνει στο τραίνο με μία πελώρια θαλίτσα. 'Ο έλεγκτής του ζητεί να πληρώση ένα πο-

σόν, αλλά ο ταξιδιώτης άρνείται. 'Αρχίζει ο καυγάς, τσακώνονται, πιάνονται στα χέρια και σε μία στιγμή ο έλεγκτής παίρνει την θαλίτσα και την πετά άπ' τό παράθυρο. «Τέρας, φωνάζει τότε ο άλλος, όχι μόνον θέλεις να με κλέψης, αλλά δολοφονείς και τον γυιό μου»...

■ **Νέες έκδόσεις**... Μία γνωστοτάτη στην κοινωνία του Λονδίνου συγγραφέας, η κ. 'Ανν Λάμπτον, ανέλαβε μία τρομακτική ευθύνη: Θα γράψη ένα βιβλίο (τό όποιον θα περάσει πρώτα σε συνέχειες σε ένα από τα μεγαλύτερα αμερικανικά περιοδικά) με τίτλο: «Οι 77 πλέον γοητευτικοί άνδρες του κόσμου». Γιατί 77; 'Αγνωστο. Πάντως είναι ήδη γνωστόν ότι ο 'Αλφ Χάν και ο Νέλσον Ροκφέλλερ είναι μέσα, ενώ ο Ρουμπινόζα και ο Μίλφορντ είναι άπ' έξω. 'Η κ. Λάμπτον θα συναντήσει τον κάθε ένα από τους 77. 'Εχει δηλαδή για τό 1960 ένα διαλεκτό πρόγραμμα ταξιδίων και συνεντεύξεων...

■ **Γενέθλια**... Για τό 70 του χρόνια ο παλαίμαχος σκηνοθέτης 'Αμπελ Γκάνς τελειώνει τό δειρό του: Ταινία «'Αούστερλιτς», θέμα «Ναπολέον» ύπέρ- ύπέρ παραγωγή, που γυρίζεται στην Εύρώπη με περισσότερους ήθοποιούς και κομπάρσους άπ' όσους συγκεντρώνει τις πιό φιλόδοξες στιγμές του τό Χόλλυγουντ. 'Ονόματα: Βιττόριο Ντέ Σίκα, 'Όρσον Ουέλλες, Λώρενς 'Ολιβιέ, Ζάν Μαράι, Ζωρζ Μαρσάλ, Ροσάνο Μπράτι, Μαρτίν Καρόλ, Λέσλυ Καρόν, Λίλη Πάλμερ, 'Ελβιρ Ποπέσκο. Και σταματά εδώ γιατί είναι άλλοι δεκαπέντε, όλοι γνωστοί. Λιγώτερο γνωστός ο Πιέρ Μοντύ, ο όποιος ένσαρκώνει τον Ναπολέοντα...

■ **Σταγόνες σοφίας** (σύγχρονης). «Δεν συμφωνώ διόλου με τον Κλεμανσώ, έγραψε ο δημοσιογράφος Τζαρρύ. Πρέπει να αλλάξουμε την γνωστή του φράσι. 'Η ειρήνη και όχι ο πόλεμος είναι τόσον πολύτιμη, ώστε δεν πρέπει να την έμπιστευώμεθα σε στρατιωτικούς»...

Ζηζ

● —ΕΙΝΑΙ αλήθεια, άγάπη μου, ότι τα περισσότερα είναι κουτά πουλιά; —Ναί, πιστεύω μου...

● **ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ** του Χόλλυγουντ πηγαίνει να έπισκεφθί τον όφθαλμίατρό του γιατί τώρα τελευταία δεν βλέπει διόλου καλά.

—'Ας δούμε πόσο έχει εξασθενήσει η όρασή σας, λέει ο γιατρός και τον βάσει να κοθήση άπέναντι στον πίνακα με τα ψηφία. Τι έλέετε εδώ; —'Εκεί... Μα μου φαίνεται πως είναι η Κάθριν Χέμπαρντ με την Λολομπρίτζιντα...

—Μα όχι, φίλε μου... μοιάζει, αλλά... είναι μόνο το 18.

● Σε μία μεγάλη αίθουσα μία μαμά παρακολουθεί με άγωνία την εξέλιξη καλλιστείων.

'Η κόρη της πέρασε θριαμβευτικά τις πρώτες δοκιμασίες. Δεν της μένει πια παρά να παρουσιασθί με μπικίνι.

Τέλος, φτάνει στην εξέδρα μ' ένα χαριτωμένο μαγιό, άποτελούμενο από δυο κορβέλες (κορβελλάκια, μάλλον) και δρχεται, εις ένδειξη θαυμασμού για την πικάντικη όμορφιά της, τά ένθουσιώδη χειροκροτήματα του κοινού.

—Και να σκέπτομαι, άναστενάζει η μαμά, ότι μόλις πριν από ένα χρόνο δεν την έστελνα στο σχολείο όταν έκανε κρύο!...

● **ΕΝΑΣ** τρελλός μπαίνει σ' έξαλλη κατάσταση στο γραφείο του διευθυντού του ίδρυματος.

—Κύριε διευθυντά, δεν είμαι κατάστασι αυτή! 'Ο καινούργιος που ήρθε προχτές έπιμένει πως είναι γάτος. —Και τί μ' αυτό; Δεν είναι και τόσο σοδαρό.

—'Ετσι λέτε έσείς; 'Εμένα όμως με φωνάζει... καναρίνι!

● **ΔΥΟ** μικροί νέγροι στή μέση της Σαχάρας.

—'Ερχεσαι να παίξουμε; λέει ο ένας.

—Ναί, αλλά τί; —Κρυφτό!

Σταυρόπλεξο

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1. Σ' αυτήν είναι πάντοτε πρωτοπόροι αί «Εί-κόνες».
2. Παρέχει στους στρατιώτας φθηνά ώρισμένα είδη (ξεν.) — Πρόθεση με έκθλιψη.
3. 'Αθηνάϊκος λόφος (γενική) — Θα τό βρήτε όταν τό «όταν» ζητήτε.
4. Γνωστότατος σύγχρονος Ρουμάνος πολιτικός — 'Αρχαιοελληνικών γυναικείων όνομα.
5. Στολίζουν ή άθλιότητα δηλούν... αναλόγως του τόπου — Μουσικός φθόγγος — Οικιακών ζώων άρχαϊστί.
6. Περιοχή της Πελοποννήσου — Τό λέγει... ο πληρώνων τό στοίχημα.
7. Γνωστοτάτη μάρκα αυτοκινήτων — 'Η πύελος (γεν.).
8. Είθε έντός της έννοίας του «έντός»... άγγλιστί — 'Ισχύει διά τά πάντα... άποφθεγματικώς (άρχ.) — Μιά από τις καλύτερες τραγωδίες του Κορνηλίου.
9. Θα έπρεπε... — 'Ανεμογενείς σχηματισμοί από λόφον άμμου.
10. Τέτιοι τύποι έχουν καλήν άνατροφήν (αίτ.).
11. Πρόθεση — 'Η νέα Σελήνη, ένάρθρος.
12. Φθείρει τά μάλλινα — 'Αμαρτία λεγομένη ή... σωχρεμένη — 'Ενδεικτικόν τό τρόπον.

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1. 'Εργατικό κέντρον της πρωτεύουσας άρχικά — 'Υπονοούν και τους κατασκόπους (δημ.).
2. Πρωτεύουσα όλωνόμου Ιταλικού νομού Β.Δ. της Βολωνίας — 'Η κάναβις αυτή δίδει τό χασίς.
3. 'Ιδεατή μορφή, πλάσμα της φαντασίας — Συνοδεύει στή γραφή πολύ ήλικιωμένους στρατιωτικούς.
4. 'Επιστήμη που σώζει πολλά ζωά.
5. Αυτή παίζει τον μεγαλύτερο ρόλο

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1											
2											
3											
4											
5											
6											
7											
8											
9											
10											
11											
12											

εις την έκδίκασιν του έγκλήματος του φόνου (αίτ.). — Τρία σύμφωνα του αλφαβήτου μας που δίδουν, προφερόμενα μαζί, ένα άρχαϊόν ρήμα μας σημαίνουν, προσδίδω ίσχύν.

6. Μιά των διεθνών βοηθητικών γλωσσών — Διανοητικός καθυστερημένος.

7. Γαλλικόν άνδρικόν όνομα — Χείλος στρογγύλων πραγμάτων... αλλά και μυθολογικόν πρόσωπον.

8. Ποδοσφαιρική όμάς Α' κατηγορίας — Του γαλλικού νομού Γκέρ ή πρωτεύουσα.

9. Συμπλεκτικόν της άρχαίας — Τούρκος τύραννος, ως προσηγορικόν ο βασανιστής (γεν.).

10. Σ' αυτό κάνει καλό τό ζουμί της άγκινάρας — 'Αρωματικόν φυτόν (καθαρό).

11. Προφήτης του 'Ισραήλ (αίτ.) — Δεν άνήκει στους πλάγιους συγγενείς (δοτ.).

12. Συμπεραίνει — Μετοχή άνήκουσα εις... συγχυσμένον.

ΖΙΓΚ ΖΑΓΚ

'Ο σκοπός του ένδιαφέροντος και διασκεδαστικού αυτού άτομικού, αλλά και όμαδικού παιχνιδιού, είναι να έπιτύχη κανείς όσο τό δυνατόν μεγαλύτερη βαθμολογία στο σχηματισμό λέξεων.

'Αρχίσετε λοιπόν από οποιαδήποτε γραμμή θέλετε και προχωρήσετε από τό τετράγωνο αυτό σε οποιοδήποτε γειτονικό πάντοτε, τετράγωνο όρίζοντως, καθέτως ή διαγωνίως, προσπαθώντας να διαβάσετε την μεγαλύτερη λέξι που μπορείτε να βρήτε.

Σημειώστε, άπό τη λέξι, που βρήκατε και σθέστε στα τετράγωνα τά γράμματα που μεταχειρισθήκατε. Ψάξτε τώρα για μίαν άλλη λέξι και συνεχίστε έως ότου δεν μπορέται να βρήτε άλλες.

Κ	Η	Σ	Ο	Α	Σ
Α	Χ	Μ	Σ	Ν	Υ
Π	Ο	Ε	Θ	Ε	Κ
Σ	Ρ	Ν	Η	Α	Τ
Κ	Ο	Μ	Λ	Ε	Τ
Ε	Υ	Ε	Α	Σ	Η

ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ Η ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΑ
Για κάθε λέξι των δύο γραμμάτων μετρήσετε 1 βαθμό.

Για κάθε λέξι των 3 γραμμάτων μετρήσετε 3 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 4 γραμμάτων μετρήσετε 5 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 5 γραμμάτων μετρήσετε 7 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 6 γραμμάτων μετρήσετε 9 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 7 γραμμάτων μετρήσετε 11 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 8 γραμμάτων μετρήσετε 13 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 9 γραμμάτων μετρήσετε 15 βαθμούς.

Για κάθε λέξι των 10 γραμμάτων μετρήσετε 17 βαθμούς.

Και ούτω καθ' έξης, προσθέτοντας δύο πάντοτε βαθμούς για κάθε πρόσθετο γράμμα.

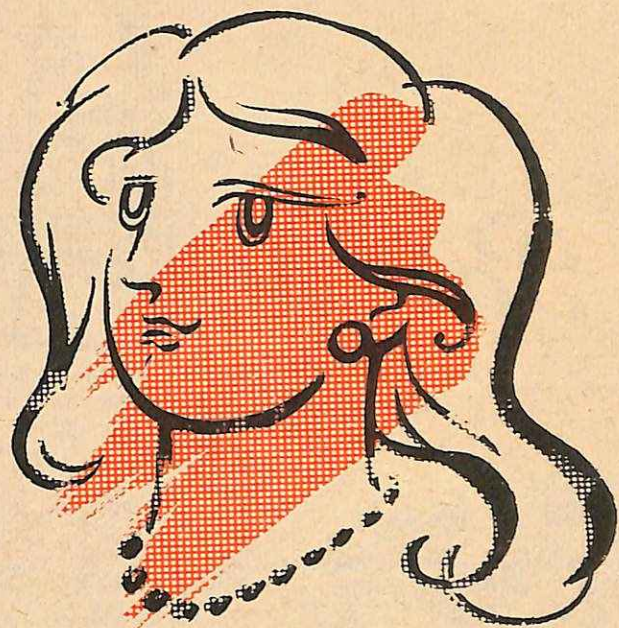
Προσθέστε τώρα τό σύνολο των βαθμών που μπορέσατε να πετύχετε. Βαθμοί από 1-29 βαθμολογούνται με «ΜΕΤΡΙΑ».

Βαθμοί από 30-35 βαθμολογούνται με «ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 36-40 βαθμολογούνται με «ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 41-45 βαθμολογούνται με «ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ».

Βαθμοί από 46 και άνω βαθμολογούνται με «ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ».

Συμπληρώστε την όμορφιά σας με την λεπτομέρεια της Τέχνης.

'Η πούδρα, τό ρούζ, τό κραγιόν και τά άλλα καλλυντικά είναι άπαραίτητα σε κάθε κομψή γυναίκα γιατί και τό πιο όμορφο πρόσωπο χρειάζεται τό θαυματουργό άγγισμα της Τέχνης.

Τά καλλυντικά ποιότητας δίνουν την γοητεία, έπειδή τονίζουν την λεπτομέρεια, που είναι τό μυστικό της όμορφιάς.

Καλοτονιασμένα χείλη, άπλό πουδράρισμα, διακριτικό άρωμα, είναι οι λεπτομέρειες που προκαλούν τον θαυμασμό.

Σήμερα, ή κάθε κομψή γυναίκα ξέρει, πως όλα τά καλλυντικά ποιότητας, έπιστημονικώς παρασκευασμένα, δά τά βρή πάντοτε και σε μεγάλη ποικιλία, στα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ
Π. Α. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΩΝΙΑ ΠΑΤΗΣΙΩΝ - ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ
Ι. Π. ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΑΝΑΡΗ 20 - ΚΟΛΩΝΑΚΙ

ΘΕΛΕΤΕ ΝΑ ΑΠΟΛΑΥΣΕΤΕ

- 1) Τό Πρωινό σας; Συνοδεύετο με μαρμελάδα ZANAE
- 2) Τό Ούζο σας; Συνοδεύετο με ντολμαδάκια ZANAE
- 3) Τό Γεύμα σας; Συμπληρώετο με κομπόστα ZANAE

Palette
Χρωμο-
Σαμπουάν

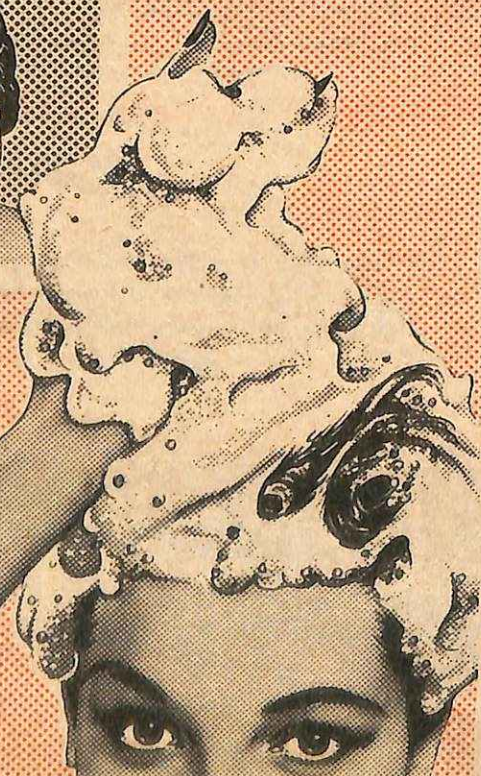
Κάθε λούσιμο με **PALETTE** δίδει και μια ωραία απόχρωση της έκλογής σας. Κάθε απόχρωση δημιουργεί και ένα νέο τύπο.

Καλύπτει επίσης τις γκριζες τρίχες. **Χρωμο-Σαμπουάν PALETTE**

Παλέτ προϊόν του Γερμανικού Οίκου **H. SCHWARZKOPF HAMBURG**

Άποκλ. Αντιπρόσωποι **ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ Α.Ε**
Νίκης 9, Τηλέφ. 25-739

ΤΙ ΛΕΝΕ Τ'ΑΣΤΡΑ

Για την εβδομάδα από 5 έως 11 Φεβρουαρίου 1969

ΚΡΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 Μαρτίου-20 'Απριλίου. Οι αξιώσεις σας έχουν υπερβεί τα όρια του λογικού και σας φέρνουν μπροστά σε αδιέξοδο που δεν είχατε ποτέ φανταστεί. Προσγειωθείτε. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 4.

ΤΑΥΡΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 21 'Απριλίου-21 Μαΐου. Φλουρεύετε χωρίς λόγο σε άτομα που δεν τους είχατε ποτέ καιμιά απολύτως εμπιστοσύνη. Προσέξτε μήπως δρεθίτε μπλεγμένος σχήμα. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 3.

ΔΙΔΥΜΟΙ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Μαΐου - 21 'Ιουνίου. 'Η αβεβαιότητα που διακρίνει κάθε σας πράξη θα σας φέρει κάποια στιγμή αντίμετωπο με μια πραγματική επαγγελματική και οικογενειακή κατάσταση. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 5.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 'Ιουν.-22 'Ιουλίου. Δίνετε πολύ μεγάλη σημασία σε πράγματα που είναι τελείως άσημαντα για την εξέλιξη της δουλειάς σας. Μην παρασύρεστε από λεπτομέρειες. Εύνοϊκή ημέρα: Τετάρτη, αριθ. 8.

ΛΕΩΝ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Ιουλίου - 22 Αύγουστου. Θα έχετε την ευκαιρία να αξιοποιήσετε τις ικανότητές σας χωρίς στην επέμβαση και την βοήθεια ενός πραγματικού σας φίλου. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 1.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Αύγ.-22 Σ'ρίου. Θα φιλονικήσετε με κάποιο πρόσωπο που θεωρούσατε άσημαντο αλλά που στην πραγματικότητα ήταν άτομο με δυνατή προσωπικότητα και πρωτοβουλία. Εύνοϊκή ημέρα: Δευτέρα, αριθ. 4.

ΖΥΓΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Σ'μβρίου - 22 'Οκτωβ. Συγκεντρώστε τις δυνάμεις σας για τη στιγμή της πραγματικής μάχης που, όσο κι αν δεν το φαντάζεστε, δεν είναι πια πολύ μακριά. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 7.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 'Οκτ.-22 Ν'ρίου. 'Η ζηλοτυπία σας σας φέρνει πάντοτε μπροστά σε ατέλειωτα προβλήματα και δημιουργεί μια ατμόσφαιρα νευρικότητας στο περιβάλλον σας. Εύνοϊκή ημέρα: Κυριακή, αριθ. 2.

ΤΟΞΟΤΗΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 23 Ν'ρίου-22 Δ'ρίου. Είναι η κατάλληλη στιγμή να υποχωρήσετε, χωρίς να χάσετε την αίσθηση και τον εγωισμό σας. Έφθασε ο καιρός να παραδεχθείτε την αλήθεια. Εύνοϊκή ημέρα: Τρίτη, αριθ. 9.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 22 Δ'ρίου-19 'Ιαν. Το λάθος σας ήταν ότι εμπιστευθήκατε ολοκληρωτικά τον εαυτό σας και το μέλλον σας σε άτομα που δεν αξίζουν ούτε καν την προσοχή σας. Εύνοϊκή ημέρα: Πέμπτη, αριθ. 6.

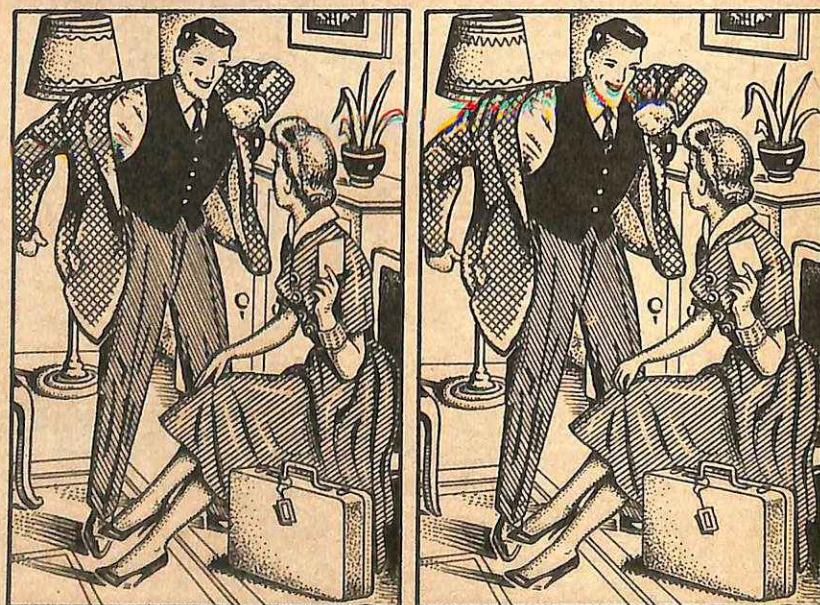

ΥΔΡΟΧΟΟΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 20 'Ιαν.-18 Φ'ρίου. Θα πάρετε ωρισμένες πληροφορίες, που θα αλλάξουν τον τρόπο της ζωής και της εργασίας σας. Προσέξτε πολύ τις αποφάσεις που θα πάρετε. Εύνοϊκή ημέρα: Παρασκευή, αριθ. 9.

ΙΧΘΥΕΣ. Για όσους γεννήθηκαν από 19 Φ'ρίου-20 Μαρτίου. Φανήτε άνθρωπος με ανωτερότητα, για να επιτύχετε αυτό που προσπαθείτε από χρόνια να πραγματοποιήσετε. Συγκεντρωθείτε ολοκληρωτικά στο σκοπό σας. Εύνοϊκή ημέρα: Σάββατο, αριθ. 6.

Ποιές διαφορές

Το δεύτερο σκίτσο διαφέρει από το πρώτο σε 8 σημεία. Μπορείτε να τα βρείτε:

ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ ΣΕΛ. 57

φιλόπρονος και μελετηρός,
ποιητής κ' ήθοποιός ακόμη,
μεγάλωσε υπό την σκέπη
των Ποινικών Κωδίκων.
Λαμπρός δικηγόρος
είχε διάσημους πελάτες
όπως τον 'Αλφ Χαν
και την ωραία Μπεγκούμ.
Γεμάτος τίτλους
και αξιώματα, δεν είχε
τίποτ' άλλο να θελήσει.
Θέλησε έναν μεγάλο
έρωτα —
έρωτα που τον έφερε
κατηγορούμενο,
ράκος ψυχικό και σωματικό,
στο έδωλο:
Σκότωσε πράγματι
από αγάπη;

ΠΙΕΡ ΖΑΚΚΟΥ — ΕΝΑ ΑΠΟ ΤΑ ΔΙΑΠΡΕΠΕΣΤΕΡΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΛΒΕΤΙΑΣ ΣΤΟ ΕΔΩΛΙΟ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΙΕΡ ΖΑΚΚΟΥ

ΕΝΑΣ ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΡΩΤΑΣ — ΕΝΑ ΜΕΓΑΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ; — ΥΠΟ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΝ

Ἡ Μαρία Ζούμπαχ, φτάνοντας στο σπίτι της, θάβει πολλά φώτα ανάμμε-
νη. Ἀνησυχεί. Δισχυίζει γρήγορα τὸν
κῆπο, παρατηρεῖ στὸν φράκτι ἀκουπι-
σμένον ἓνα ποδήλατο, γκριζοῦ μᾶλλον
χρώματος, μπάνει στήν ἐκείσο, προ-
χωρεῖ ὡς τὸ δωμάτιο κ' ἐκεί...

Καὶ ἡ κοινω­νία τῆς Γενε­ύης δέ­χ­τη­κε κατ'ἀπ­λη­κ­τή τὴν κα­θή­λω­ση τοῦ εἰ­δώ­λου τῆς.

A black and white portrait of a woman with a short, dark, wavy bob haircut and bangs. She is looking slightly to the right with a gentle smile. She is wearing a dark, possibly black, top and a multi-strand pearl necklace. The background is a light, textured surface. In the bottom right corner, there is a handwritten signature that appears to be 'R. G. 1946'.

"АЛЕКТОР"

Ἐπαγαυανθῆτε
ἐν ταῖς πορίοις τῆς ἐπιστήμης

- Μετά τα 20 χρόνια σας, τα κύτταρα του δέρματος χάνουν λίγο-λίγο το ύψος τους. Ξηραίνονται κι' αφιάνουν ελεύθερο το έδαφος στις ρυτίδες. Ό χειμώνας επιταχύνει την «αφυδάτωση» και την ξηρότητα της επιδερμίδος.
- Γι' αυτό περιποιηθείτε τακτικά το πρόσωπό σας με Λανολίνη Μελπάν. Χάρης στο ENY-ΔΡΑ-ΜΟΡΙΑ του EXTRAIT PURIFIÉ A LA LANOLINE που περιέχει, ξαναδίνει στο δέρμα τα ΥΓΡΑ και τα τροφονοωτικά συστατικά που έχασε, αποκαθιστά την ισορροπία του και το διατηρεί απαλό, δροσερό, βελούδινο.

Μια πραγμα-
τική εὐλογία
γιὰ τὸ δέρμα.

МЕЛПАН

Ὁχι διὰ ἄνοστα φαγητά

- ✓ ΣΤΟ ΠΙΛΑΦΙ
- ✓ ΣΤΙΣ ΣΟΥΠΕΣ
- ✓ ΣΤΑ ΟΣΠΡΙΑ
- ✓ ΣΤΑ ΖΥΜΑΡΙΚΑ

**KNORR
ΖΩΜΟΣ
ΚΟΤΤΑΣ**
Knorr-Suisse

Ρίξτε 1 κύβο ζωμού κόττας Knorr

Knorr - ΕΛΒΕΤΙΑΣ
ΤΟ ΦΑΓΗΤΟ ΣΑΣ ΧΙΛΙΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΙΟ ΝΟΣΤΙΜΟ

T2/10

ΚΟΙΤΑΞΤΕ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΤΟ Tide ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

Χωρίς να τρίβετε, χωρίς να κοπιάζετε σκληρά, έχετε την πιο πεντακάθαρη, μοσχομυρισμένη μπουγάδα.

Τό ξεχωριστό προτέρημα του TIDE είναι ο καταπληκτικός άφρός του σε κρύο ή ζεστό νερό. Βουνό από πλούσιον άφρο, διαλύει τις σκόνες, τὰ λίπη και κάθε βρωμιά και τὰ παρασέρνει στο ξέβγαλμα.

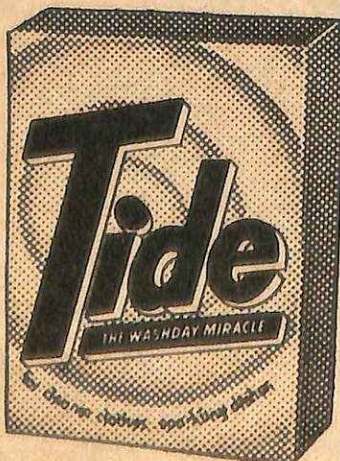
Άγοράστε σήμερα **Tide** για τή μπουγάδα σας

Κάτασπρα ρούχα-Ζωντανεμένα χρώματα και πάντα μαλακά χέρια!

Με τὸ TIDE τὰ ρούχα κρατάνε περισσότερο, γιατί τὰ πλένει χωρίς φθορά.

Λίγο TIDE σὰς δίνει πλούσιο και παχύ άφρο

ΤΟ **Tide** ΠΛΕΝΕΙ ΚΑΘΑΡΩΤΕΡΑ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΠΙΕΡ ΖΑΚΚΟΥ

καιριού του 1956, είδα ότι όλα τὰ πράγματα τελειώνουν. Δεν μπορώ να πω ότι έπαψα ν' αγαπώ τὸν Πιέρ. Κι αυτός πάντα με λάτρευε με τὴν ἴδια δύναμη. "Ήμουν, όμως, 35 ἐτῶν κ' έπρεπε να τακτοποιήσω τὴ ζωή μου. Ο φίλος μου ήταν ἤδη 52. Απεφάσισα να δώσω ένα τέλος. Έφυγα μόνη μου για τις διακοπές. Όταν γύρισα, τὸν Σεπτέμβριο, ὁ Πιέρ ήταν γάλλος. Ζήλευε γιατί πίστευε ότι τὸν εγκατέλειψα πρὸς χάριν τοῦ συναδέλφου μου Άντρέ Ζούμπαχ, με τὸν ὁποῖο όμως μόνο μία κολλή φίλτα με συνέδεε.

» Συνάντησα τὸν Πιέρ Ζακκού τὸν Γενουάριο τοῦ 1957. Δέχθηκα να τὸν δώ γιατί ἀπείλησε ότι θ' αυτοκτονούσε. Πήγα στο ξενοδοχείο πὸ συνήθως συχνάζαμε σὴν εὐτυχισμένη μας ἐποχή. Ήταν νευρικός, ἀνήσυχος. Όταν ἀπέφυγα να τὸν φιλήσω, ἔβγαλε τὸ πιστόλι του. Φοβήθηκα κι ἀρχισα να θοάζω τὰ ρούχα μου. Ο Πιέρ, με μία μηχανή, μὸ πήρε, καθώς γδυνῶνουν, διάφορες φωτογραφίες.

Λίγες ἡμέρες ἀργότερα ὁ Άντρέ λαμβάνει τὸ πρῶτο ἀνώνυμο γράμμα με τις ὑποπτες φωτογραφίες.

Και ἡ Λίντα Μπῶ συνεχίζει τὴ διήγησή της, σὲ ἀνακριτικό γραφείο: «Δὲν ξαναείδα τὸν Πιέρ, πρὶν ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριο τοῦ ἴδιου χρόνου (1957). Μὸ τηλεφώνησε ἄλλη μία φορά κ' ήταν τόσο πολὺ στενοχωρημένος, ὥστε δέσχεκα να θυῶμε τὸ θράδυ, να φάμε μαζί σὴν ὄχθη τῆς λίμνης. Όσο όμως ἡ ὥρα προχωρούσε, ἀπὸ εὐθμος γινῶταν δύσθυμος. Τέλος μ' ἀρπάζε, μὴ-κομε στ' αὐτοκίνητο και ξεκίνησε, λέγοντάς μου: «Θά πάμε σὲ σπίτι τοῦ ἐρωμένου σου». Όταν φθάσαμε σὲ σπίτι τοῦ Άντρέ Ζούμπαχ, ὁ Πιέρ ἀρχισε να κτυπᾷ τὸ κλάξον τοῦ αὐτοκινήτου του. Μὲ κλάματα τὸν ἔπεισα να φύγω. Μέσα σὴ νύκτα, φθάσαμε σὲς δασωμένες ὄχθες τοῦ ποταμοῦ "Ασρ. Ἐκεῖ ὁ φίλος μου ἔβγαλε τὸ πιστόλι του και στήριξε τὴν κάννη σὲ λαιμό μου. Σαν τρελλή πήδησα ἔξω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο. Μά με πρόλαβε ὁ Πιέρ. Κυλιστήκαμε κατάχαμα. Εὐτυχῶς μία κρίση τῆς καρδιάς του (πάθαινε συχνά) τὸν ἄφησε σχεδὸν ἀναίσθητο. Ἀρπάζα τὸ πιστόλι, τὸ πέταξα σὲ ποτάμι κ' ἔτρεξα να κρυφτὸ στους θάμνους. Όταν συνῆλθε μῆκε στ' ἀμάξι και, ὅταν με τὸς προδολεῖς του δὲν μπόρεσε να με ῥῆ, ἔφυγε.

Τὴν ἐπομένη, τηλεφωνικῶς, μὸ ζήτησε συγγνώμη πὸ παραφέρθηκε. Κάνει όμως και κάτι ἀκόμη, τότε, ὁ Πιέρ Ζακκού: Βρίσκει χειρόγραφο τοῦ Άντρέ και τὰ δίδει για γραφολογική ἐξέταση χαροκτήρος. Θέλει να πεισθῇ κ' ἐπιστημονικά ἀν ὁ νέος είναι κατὰ-ληλος για σύζυγος τῆς Λίντας.

Τὸν Δεκέμβριο τοῦ 1957, ὁ Πιέρ Ζακκού, μ' ἕνα μεγάλο φλογερὸ του γράμμα, ζήτησε ἀπὸ τὴν Λίντα Μπῶ να παντρευτὸν.

Αὐτὴ, λίγες ἡμέρες ἀργότερα, ἀπῆν-τησε μ' ἕνα ξηρό: «Όχι».

Κι ὁ Πιέρ παίρνει τόσο πολλὰ ὀπνωτικά χάπια, ὥστε παρὰ λίγο να πεθάνῃ. Όταν συνέρχεται, λέει ότι ἔκανε λάθος σὴ δέση.

Τὸν Μάρτιο τοῦ ἐπομένου ἔτους (1958), μετὰ ἀπὸ πολλές παρακλήσεις τοῦ Πιέρ, ἡ Λίντα τὸν συναντᾷ. Μένει ἐκπληκτικὴ γιατί ὁ Ζακκού μοιάζει γέρος. Είναι ἀδύνατος, ρυτιδωμένος, ἀρρωστος. Τὸν λυπάται... μὴ κι ἀκόμη δὲν τὸν ἀγαπᾷ. Αὐτὸς πάντοτε τὴν λατρεύει.

«Ήταν, λέει ὁ Πιέρ, σὰ να ξαναγνωρίζαμε. Μία νέα ἀγάπη ἀρχίζει».

Τὰ ἴδια πιστεύει κ' ἡ Λίντα. Κι ὅταν ὁ φίλος τῆς τὴν παρακαλῇ να παντρευτὸνε, αὐτὴ ἀπαντᾷ: «Ίσως».

Τρεῖς ἐβδομάδες ἀργότερα ἡ Λίντα τηλεφωνεῖ σὸν Πιέρ:

—Αισθάνομαι ότι δὲν ἔχω τὴ δύναμη ν' ἀρχίσω πάλι ἀπὸ τὴν ἀρχή. Δὲν μπορὸ να σὲ παντρευτῶ.

Κι ὁ Πιέρ —λέει ἡ Λίντα— θύμωσε

πολὺ κ' εἶπε μεταξύ ἄλλων ἀπειλῶν: «Δὲν ξέρεις τί εἶμαι ἱκανὸς να κάνω».

ΠΡΟ ΤΟΥ ΑΝΑΚΡΙΤΟΥ

Δεκαοκτὸ ἡμέρες μετὰ τὸ ἔγκλημα, σὲς 19 Μαῖου 1958, ὁ νέος ἀνακριτῆς κ. Μοριῶ καλεῖ σὲ γραφεῖο του τὸν Πιέρ Ζακκού. Ἡ πρόσκληση ἔγινε μ' ὄλο τὸν ὀφειλόμενο σεβασμὸ σὴν προσωπικότητα ἐνὸς τόσο διακεκριμένου ἀνθρώπου.

Κι ὁ Ζακκού ἐξῶλος μπαίνει σὲ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ κι ἀφοῦ τὸν ἐρί-ζει πὸ τὸλμησε να διανοηθῇ μία ὀποιοδήποτε ἀνάμιξή του σὲ ἔγκλημα ἡθῶν τοῦ λέει:

—Βλέπω ότι ἔκανα πολὺ ἀσχημα πὸ φρόντισα να σὰς κάνουν ἀνακριτῆ!

—Κύριε, ἀπαντᾷ ἀτάραχος ὁ κ. Μοριῶ, ἀν πράγματι ἐσῆς ἐνεργήσατε για τὸν διορισμὸ μου, ἀσφαλῶς πιστεύατε σὴν ἐντιμότητά μου. Ἐπιτρέψατέ μου να συνεχίσω τὸν ἴδιο δρόμο...

Ο Ζακκού μόνον ὡς μάρτυς δέχεται να καταθέσῃ και, σὰν δικηγόρος πὸ είναι —ἀπὸ τὸς πὸ καλούς τῆς Γενεύης—, ὁ ἴδιος ὑπαγορεύει τὴν κατά-θεσή του.

Δηλώνει ότι τὴν νύκτα τῆς 1ης Μαῖου ἔμεινε σὲ σπίτι του και ἐργάσθηκε ὡς πολὺ ἀργά. Τὴν Λίντα Μπῶ τὴν ἀγα-ποῦσε με γνήσιο φλογερὸ πάθος. Στά-θηκε, ἐπὶ ὀκτῶ ἔτη, τὸ πᾶν σὴ ζωῇ του. Τὸ φθινόπωρο τοῦ 1956 δέκοψαν ὀρι-στικά. Ἐκτοτε μόνον πατρικά ἐνδιαφέρ-θηκε για τὴ νέα.

Και, πρὶν κανὸν ὁ ἀνακριτῆς κ. Μοριῶ ἐρώτηση για τις ἀνώνυμες ἐπιστολὲς πὸ ἔλασε ὁ Άντρέ Ζούμπαχ, μόνος του ὁ Πιέρ Ζακκού ὁμολογεῖ ότι αὐτὸς τις ἔ-γραψε. Δὲν τὸ ἔκανε ἀπὸ ζήλεια, ἀλλά σὲ στιγμὴ μελαγχολίας και κρίσεων, ὅ-ταν φοβόταν ἐμῆπως κακοπέσῃ ἡ Λίν-τα, πὸ τὴν πιά τὴν ἀγαποῦσε σὰν πατέρα. Γι' αὐτὸ, ἐξ ἄλλου, ζήτησε να συναντήσῃ τὸν Άντρέ. Ήθελε να μάθῃ τί σκοποῦς εἶχε.

Η ΤΡΙΧΟΒΑΦΗ

Και ὁ Πιέρ Ζακκού, ἐλεύθερος και με τὸ κεφάλι ὑψηλά, πολὺ θυμωμένος πὸ τὸν ὑποπεύθηκα, ἔστω δικαίως, ἀνε-χώρησε ἀπὸ τὸ γραφεῖο τοῦ ἀνακριτοῦ.

Ἀνεχώρησε ἀνενόηλος κι ἀπὸ τὴν Ἑλβετία, για τρία συνέδρια, σὲ Μον-πεν, σὲ Ἀμστερνταμ, σὲ Στοκχόλμη.

Ἐπέστρεψε ἀρχῆς Ἰουνίου (1958) σὲ Γενεύη. Ήταν ἴδιος κι ἀπαράλλα-κτος, ὅπως ὅταν ἔφυγε, με μία μὸν δις-φορά:

Τὰ μαλλιά του ἀπὸ σκού-ρα καστανὰ ἦταν τώρα κατὰξανθα...

Τὸν ἐρώτησαν ἡ γυναίκα του, οἱ φί-λοι του, οἱ ἀστυνομικοί.

—Ένας ἀνόητος κουρεὺς σὲ Στοκ-χόλμη ἔκανε λάθος. Κι ἀντὶ για σσαμ-πούανά πὸ τοῦ ζήτησα μὸ τὰ ἔβαψε ξανθὰ, εἶπε ὁ Ζακκού.

Εν τῷ μεταξύ, ἡ κ. Μοριῶ Ζούμπαχ εἶχε ὀγδὶ ἀπὸ τὸ νοσοκομεῖο. Και, παρὰ τὸν νευρικό τῆς κλονισμό, δέχθηκε να προσπαθήσῃ ν' ἀνακαλύψῃ τὸν ἀγνωστο πὸ τῆς ἐπετέθη.

Μπροστὰ τῆς πέρασε ὁ Ζακκού, μετὰ-ξὺ 6 ἀστυνομικῶν με πολυτελικά.

Ἡ κ. Ζούμπαχ ἔβειξε ἕναν ἀστυνομ-κό... Ἐβειξε και τὸν Ζακκού λέγοντας: «Κι αὐτὸς μοιάζει... μόνο πὸ είναι ξαν-θὰς»!

Δὺ ἀστυνομικοί φεύγουν ἀεροπορι-κῶς ἀπὸ τὴ Γενεύη για τὴ Στοκχόλμη. Σὲ πρῶτο κουρεῖο πὸ μπαίνουν, σ' αὐτὸ τοῦ ξενοδοχείου πὸ ἔμεινε ὁ Ζακ-κού, ἕνας κουρεὺς ἀναγνωρίζει τὴ φω-τογραφία πὸ τοῦ δείχνουν οἱ ἀστυνομι-κοί και ἐνῶρκως καταθέτει ότι ὀχι μὸ-νο δὲν ἔκανε λάθος, ότι ὀχι μόνο ὁ π-λάτης τοῦ ζήτησε να τὸν κάνῃ ξανθο,

Ἀπὸ τὴ μά γενιά ἕως τὴν ἄλῃ

σεντόνια γερὰ
ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ

Π/24

Νο 120 :Γερὸ κατάλευκο ἡ σὲ εὐγενικούς χρωματισμούς.

ΙΡΑΛΑΝΔΑ :Σεντόνι πολυτελείας, στερεὸ, χιονάτο.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ :Λεπτὸ και φίνο σεν-τόνι, μεγάλης ἀντοχῆς.

ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Μὲ ὅ,τι βάζει ὁ νοῦς σὲ θαυβακερὰ ὑφάσματα ἡ

ΠΕΙΡΑΪΚΗ-ΠΑΤΡΑΪΚΗ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΒΑΜΒΑΚΟΣ Α.Ε.

ντύνει, στολίζει, νοιουουρεῖ!

Αὐτὸ τὸ σῆμα ἐγγυᾶται, ὅτι ἀγοράζετε γνήσιον ὑφασμα "ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ - ΠΑΤΡΑΪΚΗΣ,"

"ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,, FAMAR

Bubble Bath

Το λουτρό του 20^{ου} αιώνα!

Είδικό για σάς και για την όμορφή σας, κυρία μου.

Καταργήστε το άγριο σφουγγάρι και το έρεδιστικό σαπούνι. Ξαπλώστε για 10 λεπτά στο λουτρό σας. Αφίστε το BUBBLE BATH να περιποιηθεί το απαλό σας δέρμα.

- Θα το προφυλάξει από αλλεργίες και έρεδισμούς.
- Θα το τονώσει και θα το άρωματίσει ευγενικά.
- Θα το περιβάλει με το προστατευτικό του πέπλο.

Και κατόπιν κάθε εμφάνισί σας θα είναι και μία έπιτυχιά!

BUBBLE BATH - "ΑΦΡΟΛΟΥΤΡΟΝ,, FAMAR
Δέρμα βελούδινο - Μαλλιά μεταξένια - Ζητήστε το σήμερα! Στο Φαρμακείο σας. Σε όλα τα καταστήματα καλλυντικών.

"Όταν έχετε ανάγκη ιδιαίτερας προφυλάξεως
ειδικώς αποτελεσματικής...

Η "CAMELIA,, δα σας εξασφαλίζει:
"Ανεσι, Καθαριότητα, Ασφάλεια.

Είναι πρακτική και οικονομική
Με την ΚΑΜΕΛΙΑ μπορείτε να έρ-
γα-σθήτε, να διασκεδάσετε να έχετε το
αίσθημα της αυτοπεποίθησής σας.
Ζητήσατέ την μόνο με μία λέξη ΚΑΜΕΛΙΑ από το πρώτο Φαρμακείο
ή Κατάστημα γυναικείων ειδών και θα έχετε διακριτικό το γνήσιο
μπλέ κουτί της "CAMELIA,,.

Τιμή κυτίου Δρ. 12.50

Για ταξίδια - έκδρομες ειδική συσκευασία τσάντας

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΖΑΚΚΟΥ

αλλά και ότι αυτός πολύ εύχαριστη-
κε από την επιτυχία της θαφής.

ΕΙΠΑΤΕ ΨΕΜΑΤΑ!..

Ο άνακριτης τονίζει:

—Είπατε δυο ψέματα, χωρίς λόγο:
"Ότι ο κουρέας έκανε λάθος κι ότι δεν
γνωρίζατε την διεύθυνσή του. Γιατί; Κι
ακόμη είπατε ψέματα ότι είχατε δυο πι-
στέλια. Γνωρίζω ότι υπήρχε στην κα-
τοχή σας κ' ένα τρίτο. Πού είναι;

Αλλά ο Πιέρ Ζακκού μόλις μπορεί να
μιλήσει. Τα χάπια που πήρε ήταν υπνω-
τικά και σχεδόν κοιμάται όλη εκείνη
την ημέρα —την πρώτη της συλλήψεώς
του, την πρώτη της σοβαρής άνακρι-
σεώς του.

ΚΑΤΗΓΟΡΕΙΣΑΙ ΟΤΙ...

Μετά από μία λεπτομερέστατη έρευνα
στο σπίτι του Πιέρ Ζακκού, η αστυνο-
μία συνεκέντρωσε πέντε βασικά τεκμή-
ρια της ένοχής του: "Ενα ποδήλατο.
"Ενα σακκάκι γκριζό. "Ενα μαροκινό
έχειριδίο. Την θήκη του μαχαίριου
"Ενα έπαιναφόρι - καπαρντίνα.

Πρέπει να τονισθεί ότι ο-
λα αυτά τα πειστήρια δεν
ήσαν κρυμμένα. Ο Ζακ-
κού, ως ποινολόγος, έ-
γνωριζε καλά την σημα-
σία και την αξία των και
όμως δεν εφρόντισε —
και είχε 40 ημέρες και-
ρό— να τα έξαφανίσει.

Τι όμως εδρέθη στο σπίτι του Ζακ-
κού; Τι έπ' αυτόν διεπίστωσε έργοστη-
ρισκάς η αστυνομία και τι λέει ο κα-
τηγορούμενος;

Εδρέθη ένα ποδήλατο. Ο φωτισμός
του δεν λειτουργούσε καλά, με αποτέ-
λεσμα να τρεπιδέγγουν οι φανοί του.
Στη δεξιά χειρολαβή του τιμονιού και
στη λαβή των ταχυτήτων υπήρχαν ίχνη
αίματος.

(«Προσπαθώντας να το επιδιορθώσω,
λέει ο Ζακκού, τραυματίστηκα. Δικά
μου είναι το αίμα»).

Εδρέθη ένα μακρύ, τοξοειδές μαροκι-
νό έχειριδίο. Με τέτοιου είδους λάμα
—λένε οι ειδικοί— κτυπήθηκε ο Σάμλ
Ζούμπαχ. Το μαχαίρι ήταν σκουριασμέ-
νο, γιατί πρόσφατα το έπλυναν, χωρίς
να το σκουπίσουν καλά. Παρά το πλύ-
σιμο, θρέθηκαν αδιόρατα ίχνη αίματος
στην κόψη του. Στη λαβή μάλιστα, έ-
κει που αψη από το κάτω μέρος της
έγγιζε τα χείλια της θήκης, το μικρο-
σκόπιο ανέκάλυψε ίχνη μορίων συκα-
τιού (κ' είχε ο Ζούμπαχ τραύμα εκεί).

(«Κόπηκα μία ημέρα, λέει ο Ζακκού,
καθώς έκοβα κάτι και, φυσικά, έπλυννα
τη λάμα, πριν την δώσω στη θήκη της»).

Εδρέθη και η θήκη του μαροκινού έ-
χειριδίου, η οποία στο έσωτερικό της
είχε άλλα ίχνη αίματος.

(«Έτσι, λέει ο Ζακκού, αψηρημένος
να έβρα τα ματωμένα λάμα στη θή-
κη, πριν την πλύνω»).

Εδρέθη ένα σακκάκι γκριζό, που εί-
χε στολή στις 12 Μαΐου στο καθαριστή-
ριο κ' είχε επιστραφή. Ήταν του Ζακ-
κού και η έρευνα απέκλυσε ίχνη αι-
ματος.

(«Εσπασε, λέει ο Ζακκού, το τζάμι
του αυτοκινήτου μου, κάποτε, και μάτω-
σα το κοστούμι μου»).

Εδρέθη, ο' ένα δέμα που η κυρία
Ζακκού είχε ετοιμάσει, με παλαιά ρού-
χα, για τον Έρβερδ Σταυρό, ένα παλ-
το - καπαρντίνα. Η έρευνα απέκλυσε
ότι την 5η Μαΐου —δηλαδή τέσσερις ή-
μέρες μετά το έγκλημα— ο Ζακκού ά-
γούρασε ένα καινούριο έπαιναφόρι - κα-
παρντίνα, όμοιο μ' αυτό που εδρέθη στο
δέμα. "Ότι το παλαιό είχε στον γιακά
μία σταγόνα αίματος που, έπειδή τινα-
χθηκε από μακριά, άφησε ένα ειδικό

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΖΑΚΚΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΙΣΤΕ
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΑΕΚΤΑ
ΜΑΛΛΙΑ
ΜΑΛΛΙΝΑ
ΖΑΚΕΤΤΕΣ
ΕΥΘΥΜΙΑΘΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

Soldes
Boutique
Koby
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΥ 16
Ένός βουδ

ΕΚΔΙΔΕΙΣΤΕ
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΠΑΛΑΤΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΜΑΝΤΕΛΑ
Amazona
ΕΡΜΟΥ 48
ΤΗΛ. 21-406

ΣΟΥΤΖΟΥΚΑΚΙΑ
ΡΟΓΚΟΤΗ 3
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Σεφισαλινός έμφανής
ός όλη των Ελλάδας

PATRON
CROQUIS
ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ
ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΟΙΚΕΣΗ
Ligne
ΑΠΟΛΑΒΗ 27
ΠΛ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ
ΑΘΗΝΑΙ * ΤΗΛ. 29-995

ΕΥΘΥΜΙΑΘΗΣ
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ
ΜΑΛΛΙΑ
ΠΑΕΚΤΑ
ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
ΑΘΗΝΑΙ - ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ

ΕΚΔΙΔΕΙΣΤΕ
1-20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΖΑΚΚΟΥ

αποτύπωμα. "Ότι άπ' αυτό έλειπε ένα
άπο τα κάτω κουμπιά, που φαινόταν ό-
τι είχε ξεριζωθεί. Και, τέλος, ότι οι
λίνες της παλαιάς καπαρντίνας, οι κλω-
στές ραφής των κουμπιών και τα άλλα
κουμπιά έμοιαζαν με αυτό το κουμπί
και με τα υπολείμμάτα του, που θρέθη-
καν στον κήπο του σπιτιού των θυμάτων.
(«Τυχαία, σατανικά συμπτώσεις, λέει
ο Ζακκού, δεδομένου ότι το ρούχο αυτό
είναι έτοιμο, της σειράς, όμοιο με πολ-
λά άλλα»).

ΤΟ ΚΟΥΡΕΛΙ

Την 1η παρελθόντος Νοεμβρίου, ένας
γέρος, αδύνατος, άρρωστος, που ύποθα-
σταζόταν από ένα γιατρό κ' ένα νοσυ-
κόμο, έμπαινε στο κακουργιοδικείο της
Γενεύης.

Επρόκειτο για τον άλλοτε ρωμάλιο,
εύθυνη, όλο ζωή Πιέρ Ζακκού.

Παρά την κλονισμένη του ύγεια, έρ-
κε φωνή για να κραυγάσει προς τους δι-
καστάς, προς το άκροατήριο, προς τον
κόσμο όλόκληρο:

«Από 16½ μηνών έδοξε εις ένα άνα-
κριτήν, τον όποιον θεωρώ άνθρωπον ά-
νέντιμον, να μου άποστερήσει συγχρόνως
την έλευθερίαν μου, την τιμήν μου και
το μέσον της εργασίας μου. Άναμένω
ήδη από 16½ μηνών την δυνατότητα να
διαδηλώσω δημοσίως ότι είμαι θύμα
μιάς άποτροπιάς σκευωρίας. Διεμαρτυ-
ρήθην εις την εισαγγελίαν, όπου καλώς
με γνωρίζουν. Διεμαρτυρήθην εις τους
άνακριτάς, όχι μόνον εις τον ίδιον μου.
Ναι, διεμαρτύρομαι διότι είμαι άθώος.
Θά διεμαρτύρωμαι έως την τελευταίαν
ημέραν της ζωής μου».

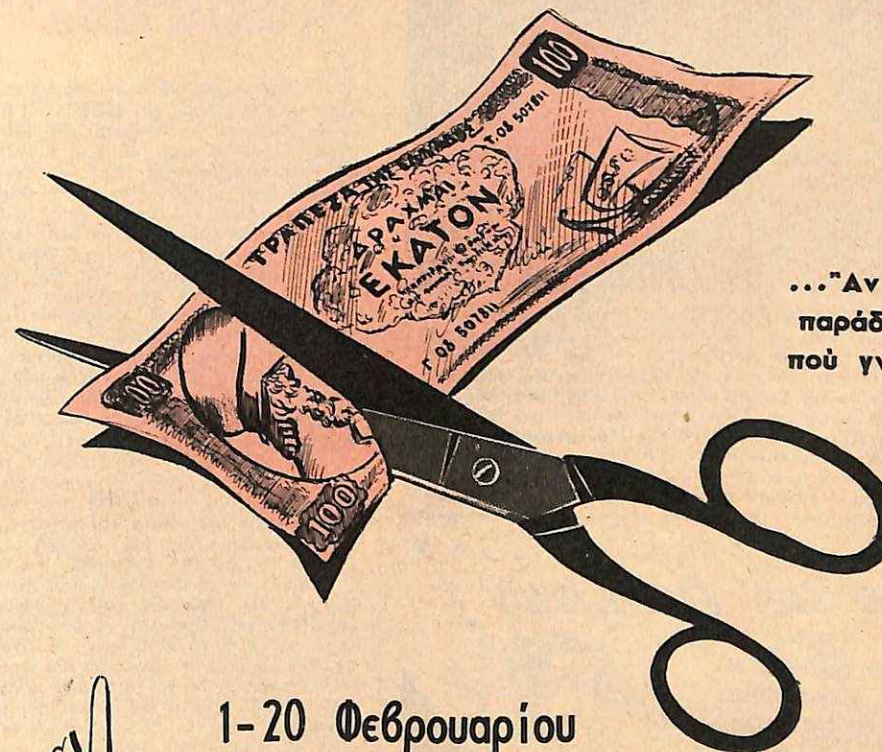
Μολοντί έπέρασαν τόσες ημέρες συ-
νεχών, πολυώρων συνεδριάσεων, τίπο-
τε το άσυνταρακτικό δεν έπαρουσιά-
σθη. "Όλες οι καταθέσεις, είτε είναι
ύπέρ του κατηγορουμένου, είτε είναι
έναντίον του, γίνονται ήρεμα, χωρίς
πάθος, φόβο, προκατάληψη... προς ά-
πελπισίαν των δημοσιογράφων, που δι-
αρκώς ακάτι σπουδαίον περιμένουν.
Ακόμη και η κατάθεση της Λίνας
Μπώ, του κυρίου δηλαδή προσώπου
του δράματος, ούτε περιέριξε τον κα-
τηγορούμενο, εις το έγκλημα που του
καταλογίζει ο εισαγγελεύς, ούτε ό-
μως επέτρεψε στους ένόρκους να σχη-
ματίσουν την αντίληψη —ή έστω την
έντύπωση— ότι ο δικάζόμενος δεν ήτο
δυνατόν να φθάση μέχρι του φόνου.

Οι λοιποί μάρτυρες, δηλαδή η τραυ-
ματισθείσα κ. Ζούμπαχ, που είδε τον
άνθρωπο που της έπετέθη, οι γείτο-
νες, η τηλεφωνήτρια που άκουσε τη
φωνή, και πολλοί άλλοι δεν καταλή-
γουν σε σάφεις δηλώσεις, αλλά άγυ-
ρούνται πίσω από φράσεις όπως π.χ.
«νομίζω», «μάλλον όμοιάζει», «δεν έν-
θυμούμαι καλά» κλπ., αμφοβολίες τις
όποιες ο κατηγορούμενος (που είναι
νομικός) και οι υπερασπιστάι του (οι
καλύτεροι της Έλβετίας και της Γαλ-
λίας), φυσικά, έκμεταλλεύονται εις βά-
ρος της κατηγορούσης άρχης και ό-
πέρ αυτών.

Η άναπαράσταση εις τον τόπον του
δράματος, για το πώς διεπράχθησαν το
έγκλημα και ο τραυματισμός, δεν διε-
φώτισε ούτε τον πρόεδρο και τους
συνέδρους, ούτε τους ένόρκους. Και ό-
μως, εκεί έδόκιζε ο εισαγγελεύς το
μεγαλύτερο ποσοστό των έπιχειρημά-
των του.

Ηδη εξητάσθησαν και τα περίφη-
μα «πειστήρια» του έγκλήματος, όσα
εδρέθησαν επί τόπου η εις το σπίτι και
το γραφείον του κατηγορουμένου. Πώς
όμως οι ένορκοι, άνθρωποι άπλοι μιάς
κοινωνίας έστω τόσο προηγμένης ό-
πως η έλβετική, ήμπορούν, βάσει αυ-
τών, να καταδικάσουν έναν άνθρωπο,
αφού ο ίδιος ο έπιστήμων έρευνήτης
της άστυνομίας δηλώνει ότι «μόνον ό-
λα μαζί τα πειστήρια στηρίζουν την
ένοχήν»; Άρα ένα-ένα χωριστά —
και ο κατηγορούμενος έχει δικαιολογί-
ας δι' αυτά— δεν πείθουν ότι ο Ζακ-
κού διέπραξε τα δυο άδικήματα.

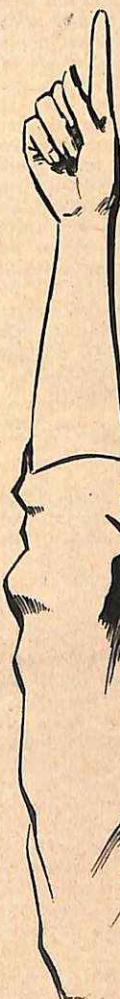
Κερδίζετε
χρήματα...

...Αν ακολουθήσετε το
παράδειγμα των γυναικών
που γνωρίζουν να ντυθούν

1-20 Φεβρουαρίου

Μοναδική εύκαιρία
Το Χειμερινό ξεπούλημα
της πλουσιωτέρας συλλογής
γυναικείων ειδών

Παπαγιάννη

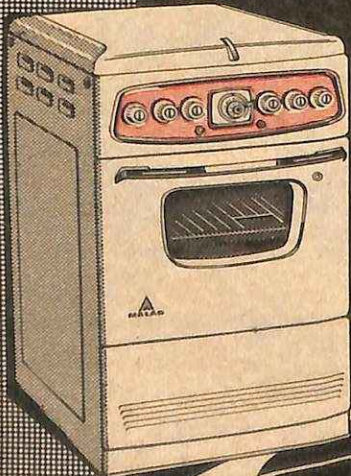
Ερμού 47

ΜΙΑ ΣΚΗΝΗ από τον «Ριχάρδο τον Γ'» του Σαίξπηρ, που παρουσιάζει από την περασμένη Πέμπτη το «Εθνικό Θέατρο», κατά σκηνοθεσίαν και με βασικών πρωταγωνιστή τον 'Αλέξη Μινωτή. Είς την φωτογραφία — που είναι δημιουργία του φακού του γνωστού καλλιτέχνη Έλιτ — εικονίζεται ακριβώς ο διαπρεπής καλλιτέχνης και μαζί η Χριστίνα Καλογερίκου, που υποδύεται εις την σαιξπηρική αυτή τραγωδία την δούκισσα του Γιορκ, την οποίαν, όταν πριν από 20 χρόνια ο «Ριχάρδος» είχε ξανανέει εις το θέατρο της οδού 'Αγίου Κωνσταντίνου, είχε ζωντανέψει η αξέχαστη Σαφώς 'Αλκαίου. 'Ας σημειωθῇ ὅτι ο «Ριχάρδος ο Γ'» δίδεται καθημερινῶς εἰς μίαν παράσταση, παράλληλα δὲ ἡ Κρατική Σκηνή παρουσιάζει μ' ἐπιτυχία καὶ τὰ «Ὁργισμένα νεῖατα» τοῦ 'Όσμπορν.

Ἡ Βασίλισσα τῶν Κουζίνῶν!

- ★ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΥΤΟΜΑΤΗ
- ★ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΛΥΤΕΡΗ

- 3 και 4 εστίων
- Φούρνος μεγάλος φωτιζόμενος θερμοστατικός
- Πυρέξ φούρνου • Γκριλ
- Κούκοματ ειδικό δι' αυτόματον θραυσμόν
- Αυτόματος χρονοδιακόπτης εστίων και φούρνου
- Ειδική έστία ταχείας θερμάνσεως

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

*Αποκλειστικοί
Εισαγωγείς:

ΡΑΔΙΟ ΑΘΗΝΑΙ

ΣΤΑΔΙΟΥ ΔΡΑΓΑΤΣΙΑΝΟΥ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 11

"Γνώμη"

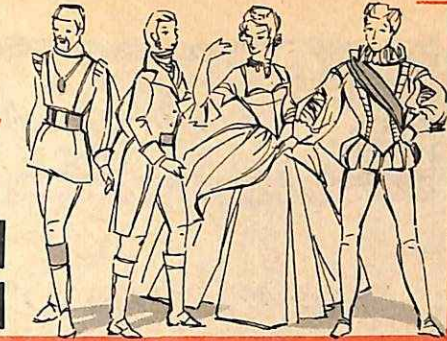

ΚΑΘΕ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

Σειδήσις, κρίσις, Τηροσοφίης καί Σχέδια

Τού κ. ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗ

«ΡΙΧΑΡΔΟΣ Γ'» ΤΟΥ ΣΑΙΞΠΗΡ

Τὸ εἶχα γράψει καὶ πρὶν 20 χρόνια ὅταν, τὸν Νοέμβριον τοῦ 1939, τὸ «Εθνικὸ Θέατρο» πρωτόπειζε τὸν «Ριχάρδον τὸν Γ'» πάλι μετὰ τὸν Μινωτὴ ὡς βασικὸ ἑρμηνευτὴ. Ἐπὶ τέσσαρις περίπου ὥρες οἱ θεαταὶ παρακολουθοῦν τὴν αἱματοβαφὴ καὶ δακρύβρεχτον ἱστορίαν πού συνθέτουν οἱ καταχθόνιες καὶ ἐγκληματικὲς προσπάθειες τοῦ δούκου τοῦ Γκλῶστερ Ριχάρδου γιὰ τὴν κατάρκτηση τοῦ θρόνου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ ἐποχὴ ἀναπαρίσταται ἱκανοποιητικὰ, τὰ κοστούμια τῶν ἱστορικῶν προσώπων εἶναι ἀψογά, πιστὰ καὶ αἰσθητικὰ, τὰ σκηνικά τῶν βρετανικῶν παλατιῶν ἀπλά, ἀλλὰ χαρακτηριστικὰ, καὶ ἡ παράσταση βασικὰ φροντισμένη. Δὲν ὑπάρχει ἐπίσης ἀμφιβολία ὅτι τὸ ἱστορικὸ αὐτὸ δράμα τοῦ Σαίξπηρ, τὸ ἐξαιρετὰ μεταφρασμένον ἀπὸ τὸν ἀξέχαστον Καρθαῖο, δίνει ἐκεῖνον πού εἶχε γράψει κατὰ τὴν πρώτην του παράστασιν οἱ μεταφραστικὲς του. Δηλαδή, τὸ «δράμα τοῦ δυνατοῦ ἀνθρώπου, πού ἡ δυσμορφία του, ἡ συνειδήσις τῆς πνευματικῆς του ὑπεροχῆς καὶ ἡ ἀμετρη φιλοδοξία του, κάνουντας νὰ σωπάσουν μέσα του ἡ ἠθικὴ συνείδησις καὶ ἀγάπη, τὸν ὀδηγοῦν στὸ ἐγκλημα καὶ στὴν καταστροφὴ». Ἐν τούτοις, ὅλα αὐτὰ, καὶ πρὶν 20 χρόνια καὶ τώρα, δὲν ἐστάθην ἱκανὰ νὰ δώσουν πλήρῃ αἰσθητικὴ ἱκανοποίησιν στὸν θεατὴ πού παρακολουθεῖ τὴν παράστασιν. Τὸ κοινόν, ἂν καὶ ὁ Σαίξπηρ εἶχε γίνῃ τὰ τελευταῖα χρόνια ὅχι σπάνια θεατρικὴ τροφή του, δὲν δοκιμάζει πολὺ ζωηρὰ τὴ συγκίνησιν τῆς μεγάλης τέχνης, βλέποντας αὐτὸ τὸ ἔργο. Τὸ ἀφήνουν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀδιάφορο καὶ ψυχρὸ τὰ ἀτέλειωτα παρασκήνια καὶ οἱ πολυδαίδαλες δολοπλοκίαις τῆς παλαιᾶς ἀγγλικῆς Αὔλης, καθὼς καὶ ἡ ἀμέτρητὴ ἀλυσίδα τῶν φοβερῶν ἐγκλημάτων τοῦ ἀσχημου, κουτσοῦ, μοχθηροῦ, ὑποκριτοῦ, φιλοδόξου, ὅσο καὶ γενναίου Ριχάρδου, μέχρις ὅτου κατορθώσῃ ν' ἀποκτήσῃ τὴ βασιλικὴν στέμνιν.

Ἐπιτυχία τοῦ Μινωτῆ

Ἀλλ' ἂν ἡ τραγωδία τοῦ μεγάλου δραματοῦργοῦ ἐξ αἰτίας τῆς ἐιδικῆς ἱστορικῆς ὕφης τῆς ἔχῃ ἀπὸ ἀπόψεως σκηνοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτὸ τὸ μειονέκτημα, ἔδωκε ἐν τούτοις πάλιν τὴν εὐκαιρίαν στὸν Ἀλέξη Μινωτὴ νὰ ἐμφανίσῃ μιὰ ἐξαιρετὴν δημιουργίαν. Παρουσιάζει καὶ πάλιν ἀνάγλυφον τὸν ἀσχημον καὶ ἀδίκημον ἀπὸ τῆ φύσιν Ριχάρδου, τόσο στὴ μορφή, ὅσο καὶ στὴν ὅλην του ἐκφράσιν καὶ κίνησιν. Ὑπογράμμισε μὲ ἀπόλυτη ἀνεσχὴ καὶ τέχνη τὶς ποικίλες μεταπτώσεις καὶ τὶς διαφορὰς πτυχὲς τοῦ ὑποκριτικοῦ, φιλοδόξου καὶ ἐγκληματικοῦ χαρακτήρος τοῦ ἰδιότυπου ἥρωος καὶ ἐξωγράφισε μὲ παραστατικὴ ἐνέργειαν καὶ πολλὴν δύναμιν τὴν προποίησιν του, τὴν φαινομενικὴ γλυκύτητα, τὴν ἐσωτερικὴ σκληρότητα, τὴν βαθεὶα ἀλαζονείαν καὶ τὴν ἀμέτρητὴν φιλοδοξίαν του. Ἐσθμείωσε, δηλαδή, συνολικὰ ἰδιαιτέρην ἐπιτυχίαν. Ὅπως εἶχε συμβῇ καὶ στὰ 1939. Καὶ ἡ δημιουργία του αὐτὴ εἶναι — τὸ ξαναλέω — τὸ κυριώτερον στοιχεῖον ἐνδιαφέροντος πού παρουσιάζει ἡ ἀναβίωσις τῆς σαιξπηρικῆς τραγωδίας στὴ σκηνὴ τοῦ θεάτρου τῆς οδού Ἀγίου Κωνσταντίνου. Γιατὶ κατὰ τὰ ἄλλα ἡ παράστασις δὲν εἶναι σ' ὅλα τὰ σημεία τῆς ἐκείνου πού ἔπρεπε νὰ εἶναι.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν ἡθοποιῶν

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, στὸ κεφάλαιον τῆς ἑρμηνείας θ' ἀναφέρω ἀπὸ τοὺς ἐπιτυχόντας πρῶτα-πρῶτα τὸν Στέλιο Βόκοβιτς, πού ἔδωσε ἀδρά καὶ χαρακτηριστικὰ τὸν δούκα τὸν Μπάκιγχαμ. Ἐπίσης τὸν Νίκο Τζόγια, πού ἐπαίει στὸ σωστὸ τόνον, καθὼς καὶ τὸν Δημήτρην Παπαμιχαῖλ, πού ἦταν αὐτὸ ἀκριβῶς πού ἀποζητᾷ ὁ ρόλος. Ἰκανοποιητικὸς ἦταν ἐπίσης ὁ Τάκης Γαλανός, σ' ἕνα μέρος σύντομο, ἀλλὰ μ' ὑποκριτικὸς ἀξιώσεις. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Νίκος Παπακωνσταντίνου. Ἀπὸ τοὺς ὑπολοίπους ἀρρενας ἐκτελεστάς ὅλλοι εἶχαν μόνον ὀρισμένους καλὲς στιγμὰς καὶ ὅλλοι δὲν κατάρβωσαν νὰ φθάσουν ἢ καὶ νὰ πλησιάσουν τὸ δημιουργικὸν ἐπίπεδον. Ἀπὸ τὶς γυναῖκες ξεχώρισαν ἡ Κάκια Παναγιώτου καὶ ἡ Νέλλη Ἀγγελίδου. Ἡ πρώτη ἀπέδωσε πιστικὰ καὶ ἱκανοποιητικὰ τὴν βασίλισσαν Ἐλισάβετ καὶ ἡ δεύτερη ζωντανέψε μὲ δημιουργικὴν ἐπίσης ἀπόδοσιν τὴν λαίδην Ἄννα. Ἡ Ἐλένη Ζαφειρίου φαίνεται ὅτι εἶχε ἀτυχίαν μὲ τὸ μέρος τῆς Μαργαρίτας. Στὴν παράστασιν τοῦ 1939 ἐκλήθη τὴν τελευταίαν στιγμὴ ν' ἀντικαταστήσῃ τὴν Κατίνα Παξινού, πού εἶχε ἑαφνικὰ ἀρροστήσει. Κ' ἦταν, πῶς εἶπα, ἐπόμενον τότε νὰ μὴν καταφέρῃ ν' ἀποδώσῃ. Ἀλλὰ καὶ τώρα, μὲ περισσύτερον προπαρασκευῇ, δὲν ἐπέτυχεν πάλιν νὰ εἶναι αὐτὸ πού ζητᾷ ὁ ὁμολογούμενος, ὅμως, συντριπτικῶν ἀξιώσεων ρόλος τῆς Μαργαρίτας, ἑνας ρόλος πού, ὅταν στὰ 1925 ὁ «Ριχάρδος ο Γ'» εἶχε παιχθῇ ἀπὸ τὸν Μῆστο Μυράτ, τὸν εἶχε ὑποδύσῃ ἡ Μαρίκα Κοτοπούλιν. Ἐπίσης, περιέργως, δὲν ἦταν σὺν δημιουργικὸ ὕψος πού ἔξερμεν ἡ Χριστίνα Καλογερίκου. Ἐπιδηλητικὴ σὰν παρουσία, δὲν ἐπέτυχε ἐν τούτοις νὰ κἀν πάντα αἰσθητὴ τὴ σημαντικὴ ὑπόστασις πού εἶχε στὴ δράσιν τοῦ ἔργου ἡ γριὰ δούκισσα τοῦ Γιορκ. Τέλος, ὅλα τὰ μικρὰ παιδιὰ πού παίρνουν μέρος στὴν παράστασιν —καὶ εἶναι πέντε, προσεάρχοντες τοῦ ταλαντούχου Γιαννάκη Καλαντζοπούλου—ἀνήκουν στὸ ἐνεργητικὸν τῆς παραστάσεως.

Ἡ «Εὐρυδίκη» τοῦ Ἀνοῦϊ

Πικρὸ ἔργο ἡ «Εὐρυδίκη» τοῦ Ἀνοῦϊ, πού παρουσιάζει τὸ «Θέατρο Τέχνης». Πικρὸ σὰν ὅλες, ὅλλωστε, τὶς σκηνικὲς δημιουργίαι τοῦ Γάλλου δραματοῦργοῦ. Ἀλλ' ἡ πίκρα καὶ ἡ ζωφρότητα, μὲ τὴν ὁποία βλέπει τὴ ζωὴ, τὶς ἀθλιότητες καὶ τὶς ἀσχημίας τῆς, ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὸ ἔργο στιγμὰς οἱ ὁποῖες διαπνέονται ἀπὸ λυρικὴ διάθεσις περισσύτερον ἀπ' ὅση συναντοῦμε σ' ἄλλες σκηνικὲς πραγματοποιήσεις του. Ἡ «Εὐρυδίκη» ἔχει ἀσφαλῶς ἐντονώτερον καὶ πικρὸν τὸν ποιητικὸν τόνον του καὶ ἕνα ἰδιόμορφον ρομαντισμόν, πού ἀναμειγνύεται μὲσα στὸ γεμάτον ἀρνησὶν καὶ ἡττοπείαν

ΚΑΙ «ΕΥΡΥΔΙΚΗ» ΤΟΥ ΑΝΟΥΪ

«πιστεύω» του γιὰ τὴ ζωὴ. Αὐτὰ ὅλα διαφαίνονται καὶ αἰωροῦνται στὴν ἀτμόσφαιρα ἀκόμη καὶ στὶς στιγμὰς πού σαρκάζει ἡ ἐλέγχει καυστικὰ τὶς θλιβερὲς παραχωρήσεις πού κάνουν οἱ ἥρωες του, φθάνοντας τελικὰ στὸ συμπέρασμα πὼς ὁ θάνατος εἶναι ἡ λύτρωσις ἀπὸ τὴν τῶση πίκρα πού δίνει ἡ σμηρινὴ ζωὴ. Φυσικὰ, μ' αὐτὰ τὰ δεδομένα, ἡ ἱστορία τοῦ Ὀρφέα καὶ τῆς Εὐρυδίκης δὲν μεταφέρεται ἀπλῶς σὲ σύγχρονα καλούπια. Ὑπηρετεῖ παράλληλα καὶ διαφορετικὴ ἀντίληψη.

Ἡ ὑπόθεσις τοῦ ἔργου

Ἡ Εὐρυδίκη εἶναι ἡθοποιὸς σὲ κάποιο «μπολούκι», πού δίνει παραστάσεις σ' ἐπαρχικὰ θεατράκια. Εἶναι ἐρωμένη τοῦ ἐπιχειρηματία, ἔχει καὶ ἕνα ἄλλο νεαρὸ ἐραστὴ καὶ γενικὰ τὴν συντροφείν ἕνα ἐρώμικο παρελθόν καὶ τὴν περιβάλλει ἕνα ταπεινὸ καὶ χυδαῖο ἐπαγγελματικὸ καὶ οἰκογενειακὸ πλαίσιο. Σαφινὰ, λοιπόν, ἕνα δράδον, σὲ κάποιο σιδηροδρομικὸ σταθμόν, ὅπου βρίσκειταί περαστικὸς ὁ «θίσιος» τῆς, συναντᾷ τὸν Ὀρφέα. Ἐκεῖνος εἶναι ἕνας φτωχὸς πλανόδιος μουσικὸς, πού παίζει ἀκκορντεόν σὲ ἐπαρχιακὰ καφενεῖα, συντροφειμένον ἀπὸ τὸν πατέρα του. Μόλις οἱ δύο νέοι γνωρίζονται, ἀγαπιούνται ἀμέσως. Κεραινοδόλα. Ἀλλὰ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εὐτυχία τους δὲν διαρκούν. Ὑπάρχει τὸ παρελθόν τῆς καὶ ὑπάρχει τὸ περιβάλλον τους. Τὰ δύο μαζί ὑπονομεύουν τὴν ἐνωσὴ τους καὶ, ὅταν ἐκείνη, κυνηγημένη ἀπὸ τὸν θιασάρχην-ἐραστὴ τῆς, ἐπιχειρῇ νὰ φύγῃ μακριὰ ἀπὸ τὸν ἀνθρωπὸ πού ἀγάπησε ἔτσι παράφορα, σκοτώνεται σ' ἕνα αὐτοκτονικὸν δυστύχημα. Ὁ θάνατος, πού ἐμφανίζεται στὸ ἔργο προσωποποιημένος ἀπὸ κάποιον κύριο Ἀνρῦ, ξεναφένει τὸ ἴδιον δράδον κοντὰ στὸν Ὀρφέα τῆς σκοτωμένης Εὐρυδίκης, μὲ τὸν ὅρον νὰ μὴ γυρίσῃ νὰ τὴν δῇ ὡς τὴν αὐγὴν, προπαγανδίζοντας συγχρόνως τὴν ἀρνησὴ τῆς ζωῆς σὰν λύτρωσις ἀπὸ τὴν ζωφρότητα καὶ τὴν χυδαῖότητα τῆς. Καὶ τὸν πείθει. Ὁ Ὀρφέας, μὲ τὸ δράμα τοῦ βρώμικου παρελθόντος καὶ τὸ φόβον ἐνὸς οἰκτροῦ μέλλοντος, προτιμᾷ νὰ ξαναστῇ τὴν ἀγαπημένην του στὸ βασίλειον τοῦ σκότους, ἀκολουθώντας τὴν καὶ αὐτὸν ἐκεῖ... Ἔτσι, τελικὰ, ἀντίθετα μὲ τὸν ἀρχαῖον μῦθον, ὁ Ἀνοῦϊ, μὲ μιὰ ἀτέλειωτὴ πίκρα γιὰ τὴν ζωὴ, τὴν ἀπαρτίζει καὶ μὲ ποιητικὴ ἀπελπισίαν καταδικάζει, μὲ ἔντονον, ὅσο καὶ ζωφρὸν σαρκασμόν, τὶς θλιβερότητες καὶ τὶς ἀσχημίας τῆς. Ἐπάνω σ' αὐτὸν τὸν καμβὰ καὶ μ' αὐτὴ τὴν ἀντίληψιν γραμμένη ἡ «Εὐρυδίκη» του, προσελκύει. Εἶναι ἕνα ἔργο πού καὶ αὐτὸς ἀκόμη πού διαφωνεῖ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, μὲ τὴν ἀπόψιν τοῦ Γάλλου δραματοῦργοῦ, τὸ βλέπει συνολικὰ μ' ἐνδιαφέρον. Πρόκειται γιὰ μιὰ σκηνικὴν δημιουργίαν ποιότητος, πού σὲ παίρνει μὲ τὸ μέρος τῆς, μ' ὅλες τὶς τυχόν γενικὲς ἢ ἐιδικὲς ἐπιφυλάξεις γιὰ τὸ θέμα καὶ τὴν ἐκμετάλλευσήν του.

Ἡ ἐμφάνισις τοῦ Κοῦν

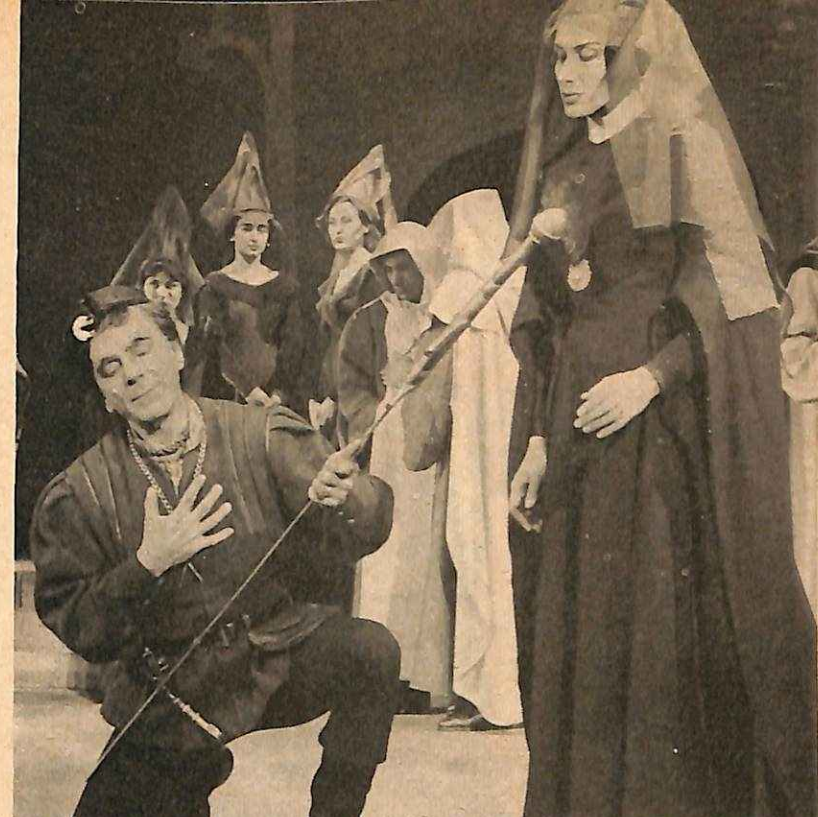
Ὁ Κάρολος Κοῦν ἐσκηνοθέτησε τὴν «Εὐρυδίκη» μὲ ξεχωριστὴν στοργὴ καὶ δημιουργικὴν ἐπιμέλειαν. Πρῶτα-πρῶτα παίζει ὁ ἴδιος τὸν κύριον Ἀνρῦ, πού προσωποποιεῖ τὸν Θάνατον, καὶ τὸν ἐμ-

φανίζει λιτὰ, διακριτικὰ, χαρακτηριστικὰ. Παράλληλα ἔχει μοντάρει στοργικὰ τὴν ὅλην παράστασιν, πού στὸ συνολὸ τῆς ἱκανοποιεῖ. Ὑπάρχουν, εἶναι ἀλήθεια, ἕνα-δύο πράγματα πού ἀποζητοῦν κάτι τὸ καλύτερον. Εἰδικώτερα ὑπάρχουν ἐπιφυλάξεις γιὰ τὸν νεὸν καλλιτέχνην πού ὑποδύεται τὸν Ὀρφέα. Πρόκειται γιὰ τὸν Γιάννη Φέρτη. Πιστοποιεῖ πάλιν τὸ ταλάντον του, ἀλλ' ἔχει ἐδῶ κάτι τὸ ψυχρὸν, τὸ ἀνέκφραστο, κάτι πού δὲν παίρνει τὸν θεατὴ μὲ τὸ μέρος του. Ἀντίθετα, ἡ Μαρίνα Λυμπεροπούλου, στὸν ρόλον τῆς Εὐρυδίκης, εἶναι σχεδὸν ὅτι πρέπει καὶ συνολικὰ ἱκανοποιεῖ. Ἐλάχιστα τὰ ψευδία τῆς καὶ ἐκδήλῃ ἡ ἀνοδὸς τῆς. Στὸ σωστὸ τόνον ὁ Γιῶργος Λαζάνης ἱκανοποιεῖ πολὺ. Τὸ ἴδιον καὶ ὁ Κώστας Μπάκας. Γραφικὴ κ' ἐνδιαφέρουσα ἡ Μαρία Μαρμαρινού, μὲ ὅχι ἀπολύτως συμβαδίζοντα παρτενάρ τὸν Γιῶργον Κωνσταντίνου. Ὁ Νίκος Κούρος ὑποδύεται καλὰ τὸν καμαριέρην. Ὁ Θεόδωρος Κατσαδράμης, ἡ Ἐλένη Σαγιάνου, ὁ Θάνας Κανέλλης καὶ ὁ Χρῆστος Δοξαράς δὲν ἔχουν περιθώρια ἰδιαιτέρης δράσεως. Θὰ προσθέσω ἀκόμη ὅτι τὴν ὅλη καλὴ ποιότητα τῆς φροντισμένης αὐτῆς παραστάσεως τοῦ Θεάτρου Τέχνης συμπληρώνουν ἡ λιτὴ, ἀλλ' ἐνδιαφέρουσα ἐργασία τοῦ Γιάννη Μόραλη καὶ ἡ χαρακτηριστικὴ καὶ ἀξιόλογη μουσικὴ τοῦ Μάνου Χατζιδάκι.

Σχέδια τοῦ καλοκαιριοῦ

Ὑστερα ἀπὸ τὰ δύο αὐτὰ νέα ἔργα, ἔχουμε τώρα τὴν «Δίκη τῶν πιθήκων», ὅπως τελικὰ τιτλοφορήθηκε ἡ ἀμερικανικὴ σκηνικὴ δημιουργία «Κληρονομήσατε τὸν ἄνεμον». Τὸ ἔργο αὐτό, πού ἀφῆκε ἐποχὴν στὴν Νέα Ὑόρκη, μὲ τὸν Πῶλ Μιούνι στὸν κεντρικὸν ρόλον, τὸ ἀνεβάσει ἐδῶ ὁ Μάνος Κατράκης. Στὸν βασικὸν γυναικεῖον ρόλον ἡ Εἰρήνη Παπὰ, πού τὸ εἶχε ἰδῇ ὅταν ἦταν στὸν Ἀμερικανικὸν πού ἀπὸ τότε ἦταν θιασώτης του. Σκηνοθέτης ὁ Μουζενίδης καὶ σκηνογράφος ὁ Βακαλό. Ἡ «Δίκη τῶν πιθήκων» ἀνεβαίνει σὺν θεάτρῳ τοῦ Μίμη Φωτόπουλου, ὁ ὁποῖος θὰ πρέπει αὐτὴ τὴ στιγμὴ νὰ παίζῃ στὴν Ἀλεξάνδρεια, μὲ τὴν προσπητικὴν νὰ ἐμφανισθῇ κατόπιν στὴν Κύπρον καὶ στὴν Κωνσταντινούπολιν. Στὴν Κύπρον —σμειώνω μ' αὐτὴ τὴν εὐκαιρίαν— ὅπου ὡς τώρα ἔχουν ἐμφανισθῇ διαδοχικὰ ἡ Ἀντιγόνη Βαλάκου, ὁ Ντίνας Ἡλιόπουλος, ὁ Κατράκης, ὁ Χατζίσκος καὶ ἡ Νικηφοράκη, γίνεται λόγος ὅτι θὰ πᾶν ἐν τῇ τῇ χειμερινῇ σαίζῳ καὶ ἄλλα ἀθηναῖκα συγκροτήματα. Ἀκόμη, φυσικὰ, τὰ πράγματα εἶναι στὸ στάδιον τῶν σκέψεων καὶ τῶν σχεδίων καὶ δὲν ἔρε κανεῖ τελικὰ τί ἀκριβῶς θὰ γίνῃ. Ἐν πάσῃ περιπτώσει φημιλογεῖται ὅτι ἐνδεχεται νὰ δοθοῦν στὴν ἑλληνικὴν μεγαλόφωνον παραστάσει Λογοθετίδην, παραστάσεις Χόρν, παραστάσεις Χατζηχρήστου. Ὅπως ποικίλες διαδόσεις κυκλοφοροῦν γύρω ἀπὸ τὰ ὑπαίθρια θεάτρα τοῦ Πελοπονήσου. Ἀρεῶς, ἐκτός δηλαδὴ τοῦ «Μετροπόλιταν», πού ἀπέκτησε μουσικὸν συγκρότημα. Συνδυασμοὶ διάφοροι εἶναι στὰ «σκαιὰ», συνεργασίαι δημοφιλῶν πρωταγωνιστῶν ἐπιδιώκονται κ' ἕνα σωρὸν σχέδια συζητοῦνται. Ἀλλὰ, τοιαύτα ὅσα ὡς τὴν ὅρα πού γράφονται αὐτὲς οἱ γραμμὲς, τίποτε δὲν εἶναι ἀκόμη θετικό.

ΑΧ. ΜΑΜΑΚΗΣ

ΜΙΑ ΑΛΛΗ σκηνὴ ἀπὸ τὸ νέο ἔργο τοῦ «Εθνικοῦ Θεάτρου», δηλαδὴ, τὸν «Ριχάρδον τὸν Γ'», τοῦ Σαίξπηρ. Εἰκονίζονται: ὁ βασικός ἑρμηνευτὴς καὶ σκηνοθέτης τοῦ ἔργου, ὁ Ἀλέξης Μινωτῆς, καὶ μαζί ἡ Νέλλη Ἀγγελίδου, ἡ ὁποία ὑποδύεται τὴν λαίδην Ἄννα. Τὸν ρόλον αὐτὸν πού ἀποδίδει τώρα ἡ Νέλλη Ἀγγελίδου εἶχε παίξει στὰ 1939 ἡ Βάσω Μανωλίδου. Στὴν τωρινὴ ἀναβίωσιν τῆς τραγωδίας, ἐκτός ἀπὸ τὸν Ἀλέξη Μινωτὴ, πού ζωντανέψει ἐξαιρετὰ τὸν κεντρικὸν ἥρωα, μετέχουν οἱ κυρίες Χριστίνα Καλογερίκου, Κάκια Παναγιώτου, Ἐλένη Ζαφειρίου, Νέλλη Ἀγγελίδου καὶ οἱ κύριοι Στέλιος Βόκοβιτς, Λυκοῦργος Καλλέργης, Γιάννης Ἀποστολίδης, Νίκος Τζόγιας, Τάκης Γαλανός, Δημήτρης Παπαμιχαῖλ, Νίκος Παπακωνσταντίνου, Γιαννοῦλης, Λειβαδίτης καὶ ἄλλα στελέχη τοῦ Ἐθνικοῦ.

ΜΗ ΣΑΣ ΦΟΒΙΖΟΥΝ ΟΙ ΛΕΥΚΕΣ ΤΡΙΧΕΣ

Κάθε κυρία μπορεί νὰ ἐπαναφέρῃ τὰ μαλλιά τῆς στὸ φυσικὸν τους χρῶμα μὲ τὸ καταπληκτικὸν **Λαμπουὰν REFLETS.**

GARNIER

Ὁ μαῖτρ τῆς διεθνούς κομμωτικῆς τέχνης, ὁ διάσημος ALEXANDRE κατὰ τὴν ἐπίδειξιν εἰς τὸ KING'S PALACE, κατέπληξε τὴν κοσμικὴν Ἀθήναν μὲ τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ΣΑΜΠΟΥΑΝ REFLETS.

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἐπιτυχίαν αὐτὴν, ὁ ΟΙΚΟΣ ΓΚΑΡΝΙΕ, εἰς τὴν ἐπιθυμίαν του νὰ γίνῃ κτῆμα καθεῖ ΚΥΡΙΑΣ τὸ ΣΑΜΠΟΥΑΝ REFLETS, προσκαλεῖ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς Ἑταιρίας ΥΠΑΤΙΑΣ 1β (Πλατεῖα Μητροπόλεως) τὰς ἐνδιαφερομένας, ὅπου Γάλλοι εἰσὶκοὶ «DEMONSTRATEURS» τεχνικοὶ τῆς Ἑταιρίας GARNIER Παρισίων,

ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ

θὰ εὐρίσκωνται εἰς τὴν διάθεσίν των διὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν, ἀπὸ τῆς 28ης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 15ης Φεβρουαρίου.

Κλείσατε τὸ ραντεβού σας ἀπὸ τὶς 9 τὸ πρωὶ μέχρι τὶς 7 τὸ βράδυ καθημερινῶς στὸ τηλ. 33.232

Είναι τόσο
υπερήφανοι...

...γιατί διάλεξαν τη νέα ηλεκτρική σκούπα

ΦΙΛΙΠΣ

πού σχεδιάστηκε
για να εξυπηρε-
τήσει το σημερινό
μοντέρνο σπίτι.
Είναι εύκολη στη
χρήση, ελαφρά και συνοδεύεται από
διάφορα εξαρτήματα κατάλληλα για
κάθε περίπτωση.

ΔΡΧ. 1350

ΟΙΚΙΑΚΑΙ ΣΥΣΚΕΥΑΙ ΦΙΛΙΠΣ
το όνειρο κάθε νοικοκυράς

ΦΙΛΙΠΣ

ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ ΤΗΣ 7^{ΗΣ} ΤΕΧΝΗΣ

ΟΙ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ ΤΗΣ ΕΔΕΜ

ΤΖΑΙΗΜΣ ΝΤΗΝ

Είναι ένα κοινωνικό αριστούργημα σκηνοθετημένο από τον μεγάλο σκηνοθέτη Ήλια Καζάν και βασίζεται, όπως είναι γνωστό, πάνω σ' ένα διώνυμο έργο του μεγάλου συγγραφέα Τζων Στάινμπεκ. Το φιλμ είναι έγχρωμο και Σινεμασκόπ. Δίπλα στον αξέχαστο Τζαίημς Ντήν πρωταγωνιστούν η Τζούλι Χάρρις, ο Ράιμον Μάσσεϋ καθώς κι ο περίφημος Μπέριλ "Αϊνς με την Τζό Βαν Φλάιτ.

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΤΩΝ ΤΕΣΣΑΡΩΝ ΓΙΓΑΝΤΩΝ

Θέλλα χειροκροτημάτων προεκάλεσε η ταινία αυτή κατά την προβολή της στο Φεστιβάλ της Βενετίας όπου προβλήθηκε εκτός συναγωνισμού. Με χιούμορ, φαντασία κι άφθαστη τεχνική τελειότητα ο μαίτρ του μυστηρίου, "Άλφρεντ Χίτσκοκ, παρουσίασε ένα αριστούργημα ανώτερο από κάθε προηγούμενο.

Για την νέα του αυτή έγχρωμη και Σινεμασκόπ δημιουργία, που χαρακτηρίστηκε ένα αληθινό θαύμα, ο "Άλφρεντ Χίτσκοκ διάλεξε τους καλύτερους έρμηνευτές: Τον Κάρι Γκράντ, τον Τζαίημς Μέησον και την Εύα Μαρί Σαίντ, που συμβάλλουν αφάνταστα στη δημιουργία μιας ατμοσφαιρικής μυστηρίου κι αγωνίας που συναρπάζει.

Μα αν το νέο αυτό αριστούργημα του Χίτσκοκ ένθυσσε τους κριτικούς όλου του κόσμου, καταπλήσσει και το παγκόσμιο κοινό.

Γ' αυτό και καταρρίπτει κάθε ρεκόρ όπου κι αν προβληθεί, όπως δείχνει και η φωτοτυπία που παραθέτουμε.

Θα προβληθεί στους κινηματογράφους «Παλλάς», «Ορφεύς», «Ράδιο Σίτυ» και «Ανεσίς».

(Ανακοινώσεις)

LE RECORD DU MONDE BATTU!

aus les records battus dans le plus grand cinéma du monde, le RADIO CITY MUSIC-HALL de New-York.

Le film MGM « LA MORT AUX ROUSES », interprété par Cary Grant, Eva Marie Saint et James Mason, est resté en salle de spectacle pendant 125 semaines consécutives. Le film qui a battu le record du monde... 6200 places... dans les 27 ans de son existence. Au cours des quatre premières semaines, le film a été vu par 127.593 personnes, soit 464.000 spectateurs. Et l'œuvre a été vue par 1.000.000 de personnes.

TO ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΝ ΡΕΚΟΡ ΚΑΤΕΡΙΦΘΗ

Κάθε προηγούμενο ρεκόρ ταινίας καταρρίφθηκε από την ταινία « LA MORT AUX ROUSES ».

Η ταινία αυτή είναι 4.121η της Μ.Ο.Μ. που προβλήθηκε στο RADIO CITY με συνολικό αριθμό 555.000.000 και με δηλωθέν έσοδο άνω των 50.000.000.

Στη σκία των τεσσάρων γιγάντων.

Η ΝΕΑ "ΕΚΛΟΓΗ"
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ

Κάθε σελίδα
μία προσφορά

- Ποιότητα
- Ποικιλία
- Ενδιαφέρον
- Πρωτοτυπία

Ώραία και Έλκυετική...

...χάρης στην καλή περιποίηση του δέρματος με την υπέροχη Λοσιόν προσώπου **ΣΕΡΚ**.

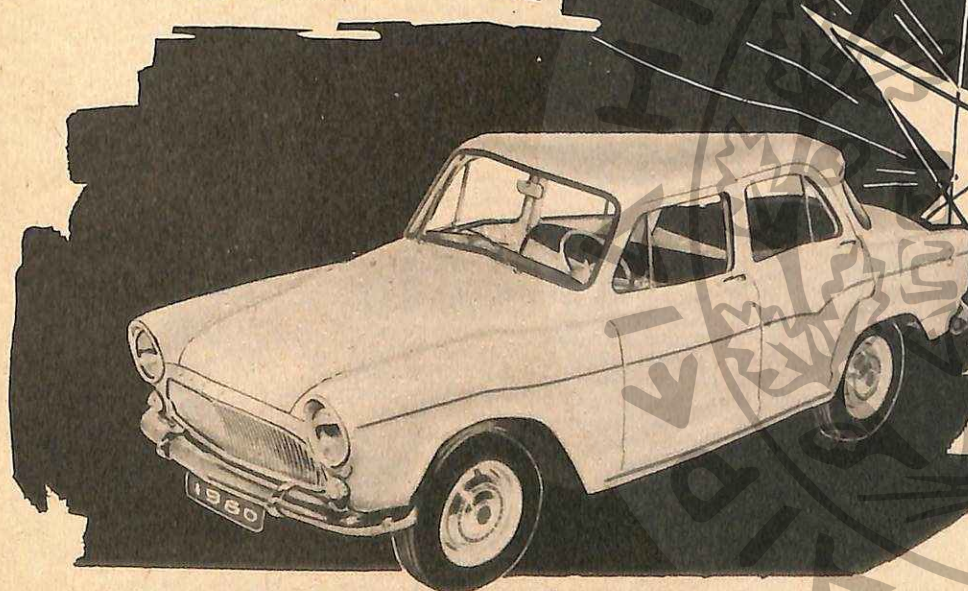
- Αφαιρεί τελείως τη σκόνη και το σμίγμα από τους πόρους.
- Εξαλείφει τα μπιμπίκια.
- Ξανανιώνει την επιδερμίδα.

**Scherk
Face
Lotion**

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΚΡΙΩΤΗ Α.Ε.
ΑΘΗΝΑΙ, ΝΙΚΗΣ 9, ΤΗΛ. 25-739

ETOILE *Ενομήξιστος* **1960**
Jimca

Το καταπληκτικό άμαξι με την σωρεία των πλεονεκτημάτων στην άπιστευτη τιμή των Δρχ. 67.000 και με είσοφο μόνον 15.000 εκτίθεται από σήμερα για να το έκτιμήση και ο Έλλην αυτοκινητιστής.

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ - ΠΛΟΥΣΙΑ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ

ΤΡΑΚΤΕΛΛΑΣ Α.Ε. ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΥΓΓΡΟΥ 73 - Τηλ. 91.169 - 92.948

Η Άριστη ολή γόρα των δαυμάλων

Πρόσχαρο, πρωτότυπο, συγκλονιστικό έφθασε από το Παρίσι το πρώτο ανοιξιάτικο μήνυμα. Πριν καλά-καλά φανερώσουν τα μυστικά τους οι ράπτες της γαλλικής πρωτεύουσας, ο μεγαλύτερος κομμωτής των Παρισίων Άλεξάντρ απέκαλυψε τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της κομμωτικής τέχνης για το 1960. Μαλλιά απλά, σχεδόν χωρίς κατσάρωμα, που άλλοτε θυμίζουν τη μόδα του 1925 κι άλλοτε ξεχωρίζουν για την αφέλεια και την προσωπικότητά τους. Έκείνο όμως που πραγματικά δίνει τον τόνο της μόδας στο χτένισμα είναι οι αποχρώσεις των μαλλιών, που παρουσιάζει ο σίκος Γκαρνιέ με την συνεργασία του Άλεξάντρ. Γιατί ο χρωματισμός είναι κάτι που έρχεται σαν συμπλήρωμα της απλότητας του χτένισματος. Είναι, λοιπόν, απαραίτητος για κάθε γυναίκα. Και δεν χρειάζεται να καταφεύγετε πάντοτε στις βαφές Γκαρνιέ. Το μεγάλο αυτό παρισινό στίτι προσφέρει, για πρώτη φορά, μία σειρά από θαυμάσια Reflets Moelle Color Garnier, που περιέχουν μυστικό στην τρίχα και δεν προσδίδουν μόνο στην τρίχα μία ξεχωριστή στιλπνότητα και υγεία, αλλά καλύπτουν και τις άσπρες τρίχες. Τα καινούργια αυτά ρεφλέ του σίκου Γκαρνιέ έχουν το διακριτικό γνώρισμα πως περιλαμβάνουν μία μοντέρνα σειρά αποχρώσεων που λανσάρεται για το 1960 ο Άλεξάντρ, ο κομμωτής των βασιλισσών της Ευρώπης και των ώριωτερών γυναικών του κόσμου. Όταν είχε έλθει στην Αθήνα, σαν προσκεκλημένος της Γκαρνιέ, ο μεγάλος αυτός δημιουργός είχε σαν βοηθό του, και των ρεφλέ, έναν από τους πιο ξεχωριστούς τεχνικούς της Garnier, τον κ. Περώ, ο οποίος μας εναρμότισε, κάθε Έλληνίδα να βρή τον Φεβρουάριό της. Από τις άρχες, λοιπόν, ένα τηλεφωνικό ραντεβού (αριθ. τηλεφώνου 33-232), στα έρναστήρια της Γκαρνιέ, στην οδό Υπατίας 16, πλατεία Μητροπόλεως. Τώρα που βρίσκεσαστε στο καρναβάλι γιορτής στην ομορφιά σας, αν θέλετε και σεις τον κ. Περώ, που θα διαλέξει για σας, ανάμεσα στα ρεφλέ της Γκαρνιέ, το χρώμα που σας πηγαίνει ή την ίδια απόχρωση των μαλλιών σας, ή όποια θα δώτε μόνο ένα άγγιγμα χιόνιαντας στο γυναικείο τους. Χωρίς κομμωτιστικό επίθετο, ο παλαιός οίκος Γκαρνιέ προσφέρει δώρο κ. Περώ, αλλά και επιπλέον την εφομολογία των ρεφλέ, που θα μωτάρει της πατρίδας μας. Έπωφελήθηκε, λοιπόν, και σεις απ' τη μοναδική αυτή ευκαιρία που σας παρέχει δωρεάν η μεγάλη αυτή γαλλική φίρμα.

Φεβρουάριος: Απόκριες... Πάρτυ... Δεξιώσεις... Χοροί. Το φανταχτερό βραδινό ντύσιμο απαιτείται τώρα και πιο έντονο μακιγιάρισμα. Το λιγύλεπτο πουδράρισμα και το ελαφρύ κραγιόνι στα χείλη δεν ταιριάζουν με τα λαμπερά κοσμήματα, τα τούλια, τις οργάντζες, τα μπροκάρ και τα λαμέ. Κάθε γυναίκα θα προσέξει, φυσικά, περισσότερο το τόνισμα των χαρακτηριστικών της. Και το δαρύ αυτό μακιγιάρισμα, όπως είναι επόμενο, θα ταλαιπωρήσει το δέρμα. Γιατί το παχύ στρώμα του μέικ-άπ και της πούδρας θα εμποδίσει την φυσική έκκριση των αδένων. Αποτέλεσμα: Χαλάρωση των ιστών, βαθιά αλλοιώματα, μαύρα στίγματα. Κοιμηθιά φορά δεν φαίνονται άμεσα, αλλά λίγους καιρό αργότερα θα αντικρύσετε στο πρόσωπό σας τα ίχνη π' το πέρασμα του αποκριάτικου μακιγιάρισματος. Πρέπει, λοιπόν, απαραίτητως, από τώρα να ελευθερώσετε τους πόρους, χρησιμοποιώντας πολύ περισσότερες φορές την ημέρα το γαλακτώμα Mousse Φυλλίς, αν το δέρμα σας είναι ξηρό ή φυσιολογικό, και το Perle Φυλλίς, αν είναι λιπαρό. Πριν μακιγιάρητε, άλλωστε, μπορείτε να μεταχειρισθείτε σαν βάση την Neige Φυλλίς, που θα εμποδίσει τις ξένες ουσίες να εισχωρήσουν στους πόρους του δέρματος.

Φανταχτερό και ενοιαστικό ή άμφοτερο του καρναβαλιού, μάς ανοίγει κιόλας τις πύλες μιας χαρούμενης, ξελογιάστρας εποχής. Και το αποκριάτικο ξεφάντωμα θα βρή κάθε Αθηναία έτοιμη να γράψει την έφευγνη άφιξη της μάσκας, του χορού και της σεμπαντίνας, σε μία μικρή ή μεγάλη συντροφιά από φίλους. Δεν νομίζω πως θα μείνει γυναίκα που να μην πάει κάπου, αυτές τις αποκριάτικες βραδιές. Σε μία χοροσπερίδα, σε μία συγκέντρωση, σε μία ταβέρνα. Τα πολύχρωμα, όμως, φώτα του καρναβαλιού θα δώσουν ένα άνοστο άγγιγμα, ιδιαίτερα στο κόκκινο χρώμα των χειλιών. Γι' αυτό, η περιφήμη παρισινή δημιουργός καλλυντικών, η Έλσα Σκιαπαρέλλι, είχε την έμπνευση να παρουσιάσει για τις απόκριες του 1960 δυο υπέροχα κραγιόνια. Το «Νακρέ ρόζ σκούρο No 76» και το «Νακρέ ρόζ σκούρο No 86». Είναι δυο υπέροχες δημιουργίες που φωτίζουν με χρυσές και ασημένιες ανταύγειες τα χείλη και τους δίνουν μια πρωτότυπη ομορφιά και προσωπικότητα στις χορευτικές συγκεντρώσεις. Είναι ένα κραγιόνι που δημιουργήθηκε ειδικά για χορευτική βραδιά. Είναι ένα κραγιόνι που θα φορέσει κάθε Αθηναία, δίνοντας στο μακιγιάρισμά της ένα έρτα-στικό τόνο, γεμάτο μυστικότητα και γοητεία.

Οταν δεν πρόκειται να πάει κανείς σε μία επίσημη συγκέντρωση δεν ξέρετε πραγματικά τι να φορέσει. Μία απλή φιλική βραδυά ή μία μικρή ταβέρνα δεν θέλουν, όμως, και τώρα τις αποκριές, πολύ επιδεικτικό ντύσιμο. Μέσα στην ξένοιαστη Πλακιώτικη ατμόσφαιρα ή στο πρόχειρο πάρτυ, κάτι που όχι μόνο δεν ταιριάζουν, αλλά πολλές φορές ίσως και να γελοιοποιούν. Ένα κομψό και καλόγουστο ντύσιμο είναι, οτι χρειάζεται σ' αυτές τις περιπτώσεις. Αν έχετε μία μαύρη ή σκούρα φούστα, μπορείτε να δολευθείτε με ένα χαρά με ελάχιστο χρώμα, χωρίς να έσθε υποχρεωμένες να ράψετε ένα καινούργιο μάλλινο ή ζέρσευ φόρεμα. Τα καταστήματα Τρικώλα, της οδού Έρμου 6 στην Αθήνα και της οδού Μητροπόλεως 51 (γυναικ. Κ. Γ. Ντήλ) στην Θεσσαλονίκη, σας προσφέρουν το πιο φθινό και σικάτο ντύσιμο της πρόχειρης αυτής αποκριάτικης συγκέντρωσης. Μία θαυμάσια συλλογή από μπλούζες βραδινές ολόμαλλες, με μανίκια τρουά-κάρ και πρωτότυπα γαυρισμάτα, που δε στοιχίζουν παρά μόνο 140 δραχμές. Έτσι, με την απλή σας φούστα και την εμορφή αυτή μπλουζίτσα σε χρώμα ανοιχτό, έντονο ή σκούρο, μπορείτε, με το συμπλήρωμα ενός κολλιέ ή μίας καρφίτσας, ν' αποκηρύξετε ωθηναία ένα χαριτωμένο σύνολο για τις βραδιές της αποκριάς.

Μία δόλτα στα μαγαζιά ήταν πάντοτε κάτι, που απαιτούσε πολύωρο περπάτημα από τη μία άκρη της Αθήνας στην άλλη. Έπρεπε να πάει κανείς σ' ένα ειδικό μαγαζί για ν' αγοράσει μια τσάντα, σ' ένα άλλο για να βρή ένα νυκτικό, και σε κάποιο τρίτο για να ψωνίσει μία μπλούζα. Το πρακτικό, όμως, πνεύμα της εποχής μας δεν μας αφήνει πια τόσο διάβασμο χρόνο για τέτοιες... κουραστικές ψαχνωγίες. Ο ρυθμός της ζωής, οι υποχρεώσεις, η εργασία, μας απορροφούν αρκετά για να μην έχουμε πια για χάσιμο όλον αυτόν τον πολύτιμο καιρό. Και θαρρεί κανείς πως βρέθηκε ο από «μηχανής» Θεός, για να συγκεντρώσει μέσα σ' ένα μόνο μαγαζί τα χίλια-δυο πράγματα που χρειάζεται μια σύγχρονη γυναίκα. Ένα έτοιμο φόρεμα, μία εμορφή δερμάτινη ζακέτα, μία κομψή τσάντα, ένα θαυμάσια εργαμένο νυκτικό. Ένα στράπλες σουτιέν με μεγάλο νεκρό στην πλάτη για βραδινές τουαλέτες. Ένα ζευγάρι γάντια, ένα μαντήλι, μία πλούζα, σας περιμένουν στις προθήκες του καταστήματος Παπαγιάννη στην οδό Έρμου 47. Αλλά αυτές τις μέρες σας δίνεται επί πλέον και μία μοναδική ευκαιρία: Να πάρετε κάθε τι που σας χρειάζεται για

το καρναβάλι και την άνοιξη σε πάρα πολύ φθηνές τιμές. Το ξεπουλήμα, Παπαγιάννη σας προσφέρει τις ωραιότερες δημιουργίες της εφετεινής παρισινής μόδας με τόσο μειωμένα τιμολόγια, ώστε να μπορείτε να πραγματοποιήσετε κάθε σας επιθυμία. Είναι ένα ξεπουλήμα μιας πραγματικά καλόγουστης συλλογής, που δεν έχει μόνο την πρακτικότητα της μικρής τιμής, αλλά ξεχωρίζει και για την έρσιμδευτική συνύπαρξη της φαντασίας, του χρώματος και της κομψότητας.

Είναι περίεργο πως μπορεί να αλλάξει σχεδόν μία φυσιογνωμία με την σωστή χρησιμοποίηση ώριμων αποχρώσεων του μέικ-άπ. Η Λία Γαλάνη στο έργοστη-ρι της της οδού Κανάρη 4, παρουσιάζει ένα πρακτικά τελειοποιημένο μακιγιάρ, που με τα έξυπνα τρέκ μέικ-άπ καλύπτει ώριμες ατέλειες του προσώπου και δίνει μία αληθινά ξεχωριστή σαγήνη στη φυσιογνωμία. Η Λία Γαλάνη, που έχει ειδικευθεί σε κάθε τύπο μακιγιάρ στο Παρίσι, παρουσιάζει επίσης ώριμες εμπνεύσεις της για τους μεγάλους βραδινούς χορούς του καρναβαλιού, σε μακιγιάρ που γίνονται πάντοτε από ευρωπαϊκά καλλυντικά.

Κάποτε ρωτήσανε την Μπριζίτ Μαρνιτό τι ήταν εκείνο που έδωσε μεγαλύτερη χαρά στη ζωή της. Και η «ωραιότερη μαμά του 1960», όπως την αποκαλούν οι Γάλλοι δημοσιογράφοι, εξωμολόγησε ότι η πιο ευτυχισμένη της στιγμή ήταν όταν απέκτησε το πρώτο της γουναρικό. Στην ίδια άσφαλως κατάσταση βρίσκεται κάθε γυναίκα στο αντίκρισμα της λαμπερής ομορφιάς μιας γούνας. Και δικαίως λένε πως το φύλο μας σαγηνεύεται πραγματικά μόνον από δυο πράγματα: Από ένα άραιο κόσμημα και από μία γοητευτική γούνα. Από την πιο εμορφή μέχρι την πιο πλούσια γυναίκα, από την πιο φτωχή, όλες ενθουσιάζονται στο αντίκρισμα του πανακριβού αυτού τριχώματος. Παλαιότερα λένε ακόμα πιο πολύ τις αλεπούδες. Στην εποχή μας, τα πρωτεία κρατάει για χρόνια το βιζόν. Λένε πως στην Αμερική δεν υπάρχει ούτε μία γυναίκα που να έχει εισόδημα μεγαλύτερο από 400 δολάρια το μήνα και να μην έχει στη γκαρνταρόμπα της ένα βιζόν παναφόρι. Στον Νέο Κόσμο, βέβαια, το γουναρικό αυτό είναι κάπως φθηνότερο από την πατρίδα μας. Αλλά κ' έδω, τα τελευταία χρόνια, κάθε γυναίκα έχει αποκτήσει, ανάλογα με τα οικονομικά της, μία έτολ, μία κάπα, μία ζακέτα ή και ένα παναφόρι από βιζόν. Το μικρό αυτό ζωάκι του βορρά δίνει, με το λαμπερό τρίχωμά του, την μεγα-

λύτερη χαρά που μπορεί να νοιώσει μια γυναίκα. Στη Νέα Υόρκη, στο Λονδίνο, στο Παρίσι, στην Αθήνα, καμιά όμορφη μας δεν έμεινε ασυγκίνητη στο άπαλό άγγιγμα της γούνας του νεκράτου αυτού μικρού ζώου. Κ' ένα από τα πιο φημισμένα μαγαζιά στη Νέα Υόρκη, στη Γερμανία, στο Κάιρο κ' έδω, είναι τα καταστήματα Σιστοβάρη, που προσέθεσαν στη γοητεία του βιζόν την σφαγίδα μιας καλόγουστης και εμπνευσμένης δημιουργίας. Δεν περιορίστηκαν στην άστραφτερη ομορφιά της γούνας, αλλά της έδωσαν μία τέττα επεξεργασία, που να πλησιάζει πια την ευκαμψία ενός υφάσματος και να μεταβάλλεται σε επιτεύξεις ώτ κουτύν. Και τώρα, που είμαστε πια στην καρδιά του καρναβαλιού, το κατάστημα Σιστοβάρη, της οδού Έρμου 4, παρουσιάζει μία απόθεση της βραδινής γούνας από έτολ και κάπες βιζόν, σε όλες τις αποχρώσεις, και αλεπούδες ολόλευκες της Σισθρίας, που ταιριάζουν τόσο πολύ με τις έξυμες χορευτικές τουαλέτες. Μία ατέλειωτη σειρά από πρωτότυπες έτολ ξελογιάζει τις γυναίκες που αντικρύζουν τον υπέροχο αυτό συνδυασμό ποιότητας, δημιουργίας και αποχρώσεων.

Ολο το γούστο και τη φινέτσα του Παρισιού έχουν συγκεντρώσει οι ξεχωριστές δημιουργίες του αθηναϊκού καταστήματος «Αμαζών», στην οδό Έρμου 48. Και τώρα, που μέχρι το τέλος Φεβρουαρίου έχει εκπιάσεις, το κρυστάλλινο αυτό μαγαζί προσφέρει μία εμπνευσμένη συλλογή από θαυμάσιες βραδινές φούστες και φορέματα, που θα σας βοηθήσουν να ντυθείτε κομψά με ελάχιστο χρώμα. Οτι κι αν διαλέξετε, όσο δύσκολο κι αν είναι το προσωπικό σας γούστο, θα βρήτε στη μικρή αυτή γωνιά της πρωτεύουσας τις πιο ξεχωριστές και φιγούρατες δημιουργίες του Παρισιού.

Μία σωστή συμβουλή, λέει μια ινδική παροιμία, είναι ένας πραγματικός θησαυρός. Και οι σοφοί της έξωτικής αυτής χώρας δεν έχουν άδικο. Υπάρχουν άνθρωποι που άλλαξαν κυριολεκτικά τον τρόπο της ζωής τους από την μεσολάβηση ενός φίλου, που με την πείρα και την ικανότητά του τους συμβούλευσε σωστά. Και η γυναίκα, ιδίως στα πρώτα της βήματα, έχει απόλυτη ανάγκη συμβουλών. Όχι μόνον στον συναισθηματικό ή τον επαγγελματικό τομέα. Αλλά και σε κάτι άλλο, που συνήθως την φέρνει μπροστά σ' ένα μεγάλο δίλημμα: Στην έλλογη του τρόπου του μακιγιάρισματος. Άραγε θα μου πηγαίνει το κραγιόνι αυτό; Διερωτώνται σήμερα τα 80% των γυναικών. Αυτή η κρέμα

είναι κατάλληλη για το δέρμα μου; Μήπως πρέπει ν' αλλάξω την απόχρωση της πούδρας; Και τόσα άλλα έρωτηματικά, που ορθώνονται μπροστά στην κάθε σύγχρονη γυναίκα. Και ποιόν να ρωτήσει; Τη φίλη της; Πολλές φορές δεν ξέρει ούτε εκείνη ή, και το χειρότερο, την συμβουλεύει να μεταχειρισθεί τα καλλυντικά που ταιριάζουν στο δικό της δέρμα. Αλλά ο περίφημος παρισινός οίκος Λακάμ, που στην Αθήνα αντιπροσωπεύεται στην οδό Βουλής 21, δίνει σήμερα σε κάθε Αθηναία την ευκαιρία να συμβουλευθεί, έντελώς δωρεάν, για τον τύπο του δέρματός της και τα καλλυντικά που της ταιριάζουν.

Το δέρμα κάθε γυναίκας, μου έλεγε σε μία κουβεντούλα μας η καλή μας φίλη κ' έλεκτη αισθητικός κ. Λίλυ, στο ίδιότυπο της της οδού Αμερικής 15, διαφέρει άκομ κι όταν πρόκειται για την ίδια ποιότητα. Δυο γυναίκες, δηλαδή, μπορεί να έχουν λιπαρό δέρμα, αλλά να διαφέρουν σε ώριμμένα σημεία. Γι' αυτό δεν πρέπει να ακολουθούμε άνευθουνες συμβουλές, γιατί μπορεί να μίας φέρουν στη δύσκολη θέση μίας μερικής ή ολικής καταστροφής της επιδερμίδας. Προσέξτε, λοιπόν, τα καλλυντικά που χρησιμοποιείτε, για να μη μετανοήσετε αργότερα.

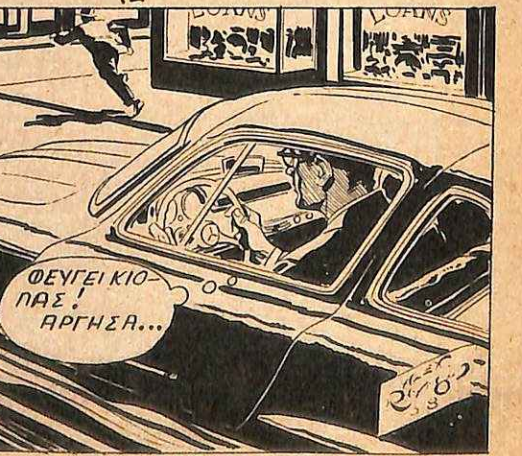
Και το Παρίσι προστάζει: Τώρα τις απόκριες πρέπει να φορέσετε κάτι ξεχωριστό. Ένα λαμέ ή ένα μπροκάρ είναι εκείνα που λανσάρουν ο Ντιόρ, η Σανέλ, ο Μπαλενισιαγκά. Το άγγιγμα της ανατολίτικης λαμπρότητας, που έχει δώσει μία μυστικοπαθή γοητεία στη μόδα του 1960, λατρεύει τα άσιατικά αυτά υφάσματα, που έχουν δλη την έξωτική ομορφιά μιας παραμυθένιας νύχτας. Τα χρυσασιά λαμέ και τα έντονα σε χρωματισμό μπροκάρ χαρίζουν μία άρχοντική φινέτσα στη γυναικεία σιλουέτα. Αλλά έχουν και την πρακτική τους πλευρά. Είναι τέτοιος ο τύπος του υφάσματος, ώστε να μη χρειάζονται πολλοί πτυχές για ένα βραδινό φόρεμα. Το μπροκάρ και το λαμέ έχουν μόνο τους δλη την ομορφιά και την λαμπρότητα, που στα άλλα υφάσματα προσφέρουν τα πολύπλοκα μοντέλα... Αλλάστε υπάρχει και κάποια λεπτομέρεια που δεν πρέπει να την ξεχνάμε. Το κατάστημα Άγγελόπουλος, της οδού Έρμου 10, που διαθέτει την πιο καλόγουστη συλλογή από λαμέ και μπροκάρ της Αθήνας, θα έχει μέχρι τις 20 Φεβρουαρίου εκπιάσεις. Έτσι μπορείτε ν' αγοράσετε το βραδινό σας φόρεμα για το καρναβάλι με πολύ λιγότερα χρήματα, διαλέγοντάς το ανάμεσα στις πιο υπέροχες επιτεύξεις του Παρισιού.

Πρόσωπο
ΔΡΟΣΕΡΟ ΝΕΑΝΙΚΟ ΒΕΛΟΥΔΙΝΟ
ME ΛΑΔΙ ΧΕΛΩΝΑΣ
Dr. N. Walk
Εξοφανίζει τις ρυτίδες, ξαναφέρει την άνοιξη στην επιδερμίδα
LABORATOIRES BIOLOGIQUES «ARVAL» S. A. - SION (SUISSE)

Ρip Kίρμπυ

Ο κ. Ουέλλς προσλαμβάνει ένα νέο οδηγό για ένα κυνήγι στην Αφρική. Έν τώ μεταξύ στέλνει μέσα σε ένα δέμα διαμάντια ενός εκατομμυρίου στην κόρη του, στην Άγγλια. Κατά τη διάρκεια του κυνηγιού ο Ουέλλς διαπιστώνει ότι ο νέος οδηγός του, ο «Λοχαγός Μαντόν» ή «Χασάπης», όπως τον αποκαλούν, του μοιάζει καταπληκτικά, με μόνη τη διαφορά ότι δεν έχει επίδεσμο στο μάτι. Κατά την διάρκεια του κυνηγιού ο κ. Ουέλλς σκοτώνεται από μια λεοπάρδαλη. Ο «Χασάπης», εκμεταλλευόμενος την ομοιότητά του με τον νεκρό, εμφανίζεται ως... Ουέλλς για να πάρη τα διαμάντια από την κόρη του, η οποία ζητεί την βοήθεια του Κίρμπυ, που αναγνωρίζει τον «Χασάπης». Αυτός ετοιμάζεται να σκοτώσει τον Κίρμπυ, αλλά επεμβαίνει ο Νέσμοντ και δέχεται αυτός τη σφαίρα, ενώ ο «Χασάπης» κατορθώνει και ξεφεύγει...

Η Ζωή μας ΞΕΤΡΕΛΛΑΜΟΣ!

Σε περίπτωση που δεν γνωρίζετε επαρκώς τα σύγχρονα ελληνικά, υπενθυμίζω πως η λέξη τονίζεται στην λήγουσα και κλίνεται όπως όλα τα εις -μός (λυγμός, στεναγμός, κατατρεγμός) των οποίων αποτελεί την συνισταμένη.

Ο «ξετρελλαμός» είναι λεκτική εφεύρεση του σατανικού γένους των Αθηναίων, που καλύπτουν με λόγια την έλλειψη έργων και με υπερβολές την πληκτική τους ιδιοσυστασία. «Ξετρελλαμός», στην σύγχρονη αθηναϊκή διάλεκτο, είναι οποιαδήποτε μπουμπουλήθρα στην συλλογική της προβολή: όλοι μαζί και τίποτα ή, αν προτιμάτε, όλοι μαζί και χώρια...

«Πού πήγατε χθές βράδυ; Τί κάνατε; Πώς τὰ περάσατε;» ρωτάει ή μια Αθηναίς την άλλη, τὸ πρωί, ανάμεσα σὲ δυὸ ἐκδαρτικές χτενισιές τοῦ συγχρόνου ἐκείνου Λανδρῦ, Ζωρὲς τοῦ Νεωτέρου, ποὺ κατορθώνει ὄχι μόνο νὰ σηκώνωνται οἱ τρίχες τῆς γυναικείας κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ παραμένουν ἐφιαλτικά σηκωμένες ὁλόκληρη ἐσπέρα...

«Τί κάναμε; Πού νὰ στὰ λέω! Ξετρελλαμός», ἀποκρίθηκε ἡ ἄλλη σὲ συνεπαρμένο δερδισισμὸ. «Πήγαμε στὶς Κουκουδάουνες καὶ φάγαμε ὡμὰ κρέατα στῆς κυρα - Μαριγῶς...»

Νὰ μὴ μοὺ δασκαθῆτε, κορίτσι μου!

Δὲν εἴμαστε, κἂν πλέον, ἡ Αῆθνα τῆς παρακμῆς. Εἴμαστε ἡ Καπερναοὺμ τῆς βαθμιαίας αὐτοκτονίας καὶ σουρνόμαστε μεταξύ τοῦ «Βρεφικοῦ Καπηλείου» καὶ τοῦ «Κυανοῦ Καπηλείου» μέχρις ὅτου μᾶς στείλῃ ὁ γιαντρός σὲ κάποια Σουηδία...

Ἀμάν, νὰ ἔλθῃ τουλάχιστον ἡ ἀνοιξη, ραγιάδες ραγιάδες, νῆρθη τὸ καλοκαίρι, νὰ γεμίσει ἡ ρουμελιώτικη καὶ μωραϊτική Αῆθνα μας ξένη ὁμορφιά καὶ υγεία. Νῆρθουνε μερικά κορίτσια ἀπ' τὸ Βορρᾶ, νεράιδες, σουλφίδες, νὰ τινάξουνε τὶς μπατανιές τῆς ἀθηναϊκῆς μικροεμπνέδας καὶ νὰ φύγῃ ὁ σκόρος τῶν περίφημων «Καθ' Ἡμᾶς»...

Ὡ, αὐτὰ τὰ «Καθ' Ἡμᾶς» τὰ χειμωνιάτικα, τὰ πρωτοεδαελφίστικα, τὰ οἰκογενειακά! Μικρὸ εἶναι, βέβαια, ἐκεῖνο ποὺ ζῇ ὁ καθένας (γιὰ νὰ θυμηθοῦμε τὸν Μάρκο Αὐρήλιο), μικρὴ κ' ἡ γωνίτσα τῆς γῆς ὅπου ζῇ, μὰ νὰ πάρ' ὁ διάβολος τοῦτο τὸ δικό μας τὸ κεντρικὸ τετράγωνο παραεῖναι μικρὸ, ὄχι γιατί εἶναι ἀπὸ μόνάχο του, ἀλλὰ γιατί τὸ συμπιέζουμε στὸ σφικτοσφίκτουρον τῆς κοινωνικῆς μας πενίας.

Οἱ Βερνάκουλοι καὶ οἱ Φαουστίνες, ποὺ ὀρίζουν τὸ «Β ἐ λ τ Ὁ ρ ν τ ν ο υ ν γ κ» τῆς ἀθηναϊκῆς ζωῆς, ἔχουν περιορίσει τὸ πεδίο τῆς καθημερινῆς δραστηριότητος σ' ἕνα «πῖγκ - πὸγκ» ἀλληλοχαιρεισμών μεταξύ Ἀνωδραζιλανῶν καὶ Κατωδραζιλανῶν, κατὰ μῆκος τῶν δύο στοῶν, ποὺ ἀποτελοῦν τὸν ἄξονα τῶν νεοστοϊκῶν Αῠθνῶν, καὶ ἡ πάλαι ὀνομασθεῖσα Ἑλλάς Ἑλλάδος», ὅπως ἀποκαλοῦσε μὲ περηφάνεια ὁ Κοραῖς τὴν Αῠθῆνα, κατήντησε νὰ μὴ εἶναι παρὰ μία ἀφτηρία φυγῆς πρὸς τὰ κρᾶσπεδα.

Στὴν ἱστορικὴ αὐτὴ περίοδο τῆς ἀ ρ β α ν ι τ ο ρ ε ν α ι σ ἄ ν ς ποὺ διανύουμε, ἔχουμε καὶ πάλι διαλέξει σὰν τόπους τελέσεως αὐτῶν τῶν θραδινῶν μας «ξετρελλαμών» ὅλους τοὺς φτηνοὺς οἴκους τῆς δυσωδίας, ποὺ συναντάει κανεὶς κατὰ μῆκος τῶν μεγάλων δθῶν λεωφόρων. Στὸ ἰδανικὸ τους ντεκόρ προβάλλονται οἱ Αῠθηναῖδες μας σὲ ὅλη τους τὴν αἴγλη: σίκινα, στρατσόχαρτο, ροκανίδι καὶ παιδάκια μὲ τὸ ζυγί...

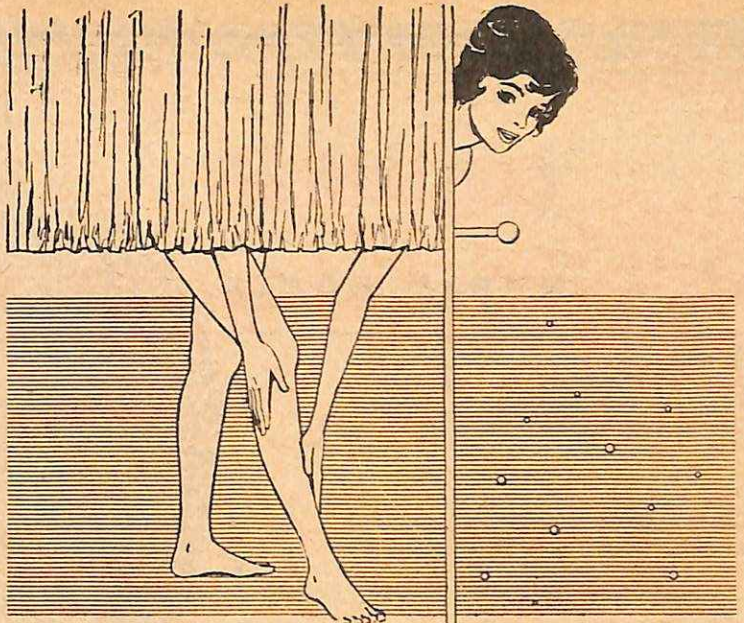
Ξετρελλαμός!

Κι ὅμως ὑπάρχουν καμιά - δυὸ λέξεις, ποὺ περιγράφουν καλῶς τὸ τριανταφυλλόξιδο τῆς ἀθηναϊκῆς μας ἀνταρξίας...

Ἡ μιὰ εἶναι: ἀσύλληπτος, ἀσύλληπτη, ἀσύλληπτον...

Ἡ ἄλλη: —ἡ πλέον προσφιλὴς μας— σ υ φ ο ρ ᾶ ...

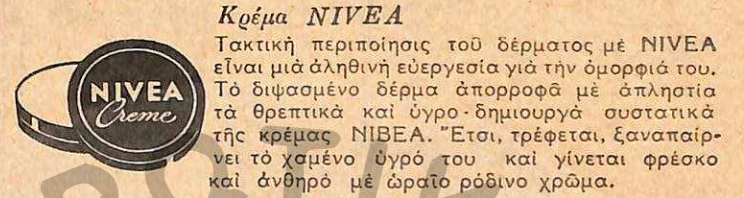
Index

ΜΙΑ ΝΕΑ ΔΙΑΜΕΤΩΣΙΣ
Ἀπὸ ἐπιστημονικὲς ἐρευνες ἔχει βεβαιωθῇ: βασικός συντελεστής γιὰ τὴν νεανικὴ φρεσκάδα καὶ τὴν δροσερότητα τοῦ δερμάτος εἶναι ἡ περιεκτικότης τοῦ σὲ ὕγρῳ. Μὲ τὸ χροῖα ὅμως τὸ δέρμα δὲν μπορεῖ μόνο του νὰ διατηρήσῃ τὴν ποσότητα τοῦ ὕγρου ποὺ χρειάζεται - τότε ἀρχίζει νὰ διψᾷ. Πρῶτῃ ἐνδείξι εἶναι οἱ μικρὲς ρυτίδες γύρω στὰ μάτια καὶ τὸ στόμα.

Μιὰ ἀποτελεσματικὴ προστασία
Ἡ κρέμα NIVEA σᾶς παρέχει τὴν δυνατότητα νὰ ἐξουδετερώσετε αὐτὸ τὸ μειονέκτημα. Τὰ ὕγρο - δημιουργὰ συστατικά τῆς κρέμας NIVEA δίνουν στὸ δέρμα νὰ πῇ καὶ ἀποκαθιστοῦν τὴν ἰσορροπία τοῦ ὕγρου, ξαναδίνοντας ἔτσι στὸ δέρμα τὴν ὁμορφία του.

Δοκιμάστε καὶ σεις!
Μιὰ ἀπλὴ καὶ ἀποτελεσματικὴ συνταγὴ γιὰ τὴν ὁμορφιά σας: Χρησιμοποιεῖτε καθὲ βράδυ κρέμα NIVEA γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δερμάτος.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ BEIERSDORF, ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ

Η ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΓΥΡΙΖΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ...

πρέπει νὰ ετοιμάσετε, φυσικά, κάτι γιὰ τὸ μεσημεριανὸ φαγητό. Τί καλὰ ποὺ δὲ ἦταν ἐὰν μπορούσατε νὰ ἔχετε ἕνα φαγητὸ μέσα σέ... 2 λεπτά τῆς ὥρας! Ἔτσι κ' ἐσεῖς θὰ αἰσθανόσαστε καλύτερα, διότι δὲν θὰ προσέβατε στὴν κοῦραση τῆς ἐργασίας σας καὶ τὴν ἀπασχόληση τοῦ δύσκολου μαγειρεύματος, ἀλλὰ καὶ ὁ σύζυγός σας δὲν θὰ ἔχη νὰ περιμένῃ ὀρεκτὴ ὥρα, ἀνυπόμονα, μέχρις ὅτου ἐτοιμασθῇ τὸ φαγητό.

Τώρα, χάρις στὸ «Νίντι», τὸ νέο θαυμάσιο προϊόν τῆς γνωστῆς σας, διὰ τὰ ἐξαιρετικὰ μακαρόνια τῆς καὶ τῆς σούπες τῆς, Βιομηχανίας ζυμαρικῶν «Ἡλίας», μπορεῖτε καλλίστα νὰ ἔχετε ἕνα ὠραῖοτατο γεῖμα μόνο μέσα σέ... 2 λεπτά τῆς ὥρας! Τὸ «Νίντι», παρασκευασμένο ἀπὸ ἐκλεκτὸ σιμιγδάλι καὶ φρέσκα αὔγα, βράζει μόνο σέ 2 λεπτά τῆς ὥρας. Μὴ σᾶς φαίνεται περίεργο, διότι τὸ «Νίντι» ἔχει ὑποστῇ ἐιδικὴν ἐπεξεργασίαν ἀκριβῶς δι' αὐτὸν τὸν σκοπὸν μὲ ἐιδικὰ αὐτόματα μηχανήματα, τὰ ὁποῖα εἰσάγαγε πρόσφατως ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἡ Βιομηχανία ζυμαρικῶν «Ἡλίας», ἡ ὁποία καὶ ἐγγυᾶται διὰ τὴν ποιότητά του.

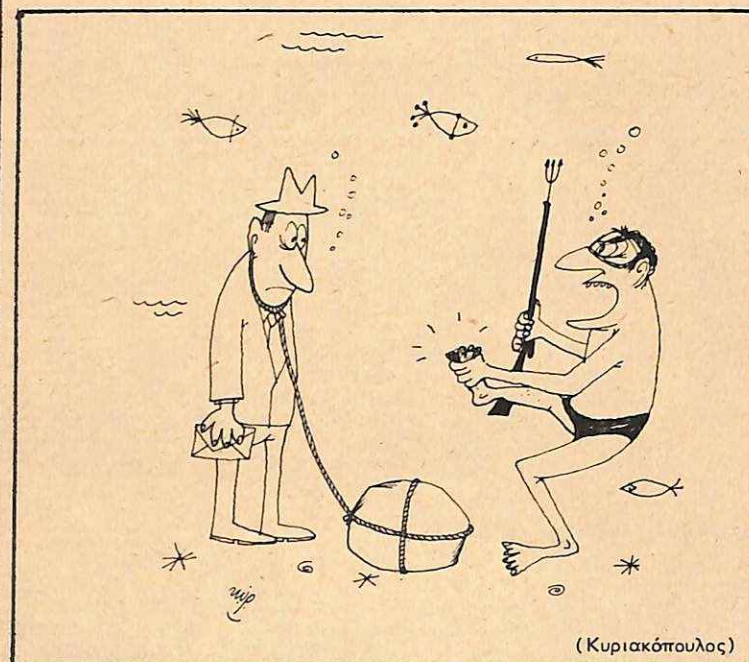
Μαγειρεύετε, λοιπόν, σήμερα «Νίντι» καὶ κάνετε μιὰ εὐχάριστη ἐκπληξὴ στὸ σύζυγό σας.

ΠΡΟΜΕΛΕΤΗΣ — ΕΥ — ΣΥΚΑ — ΣΕΤ, σύνολον 41 βερδών.

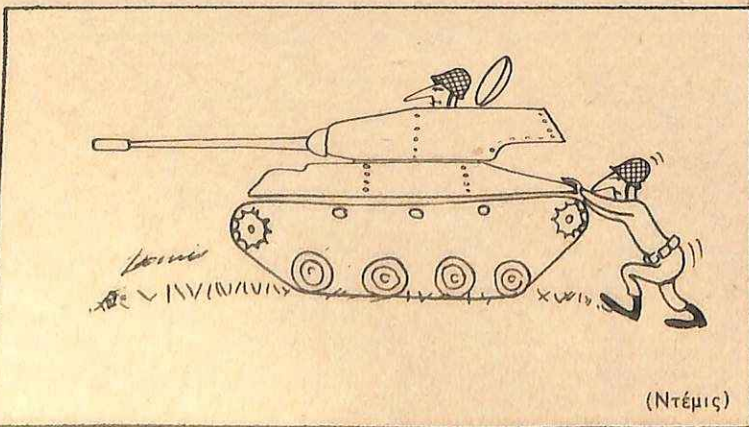
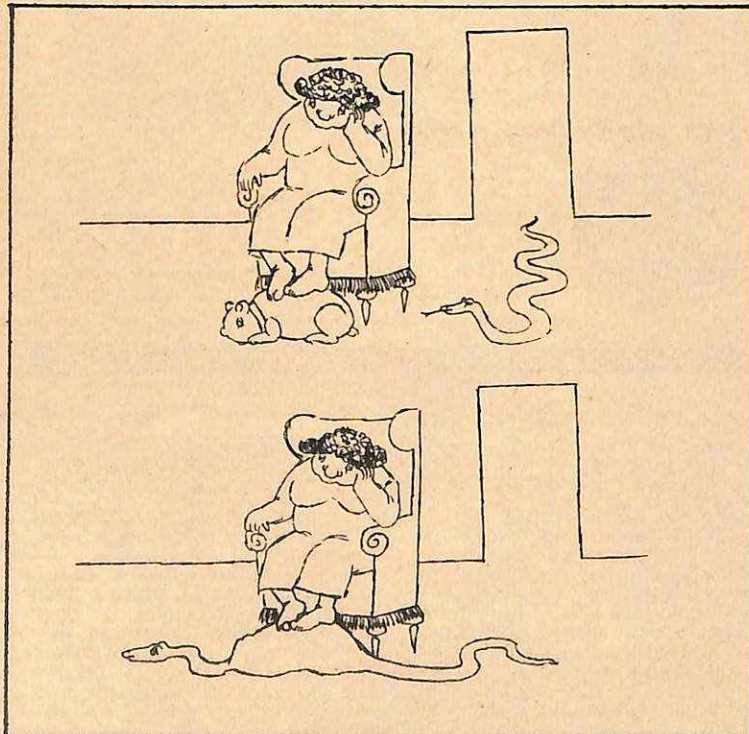
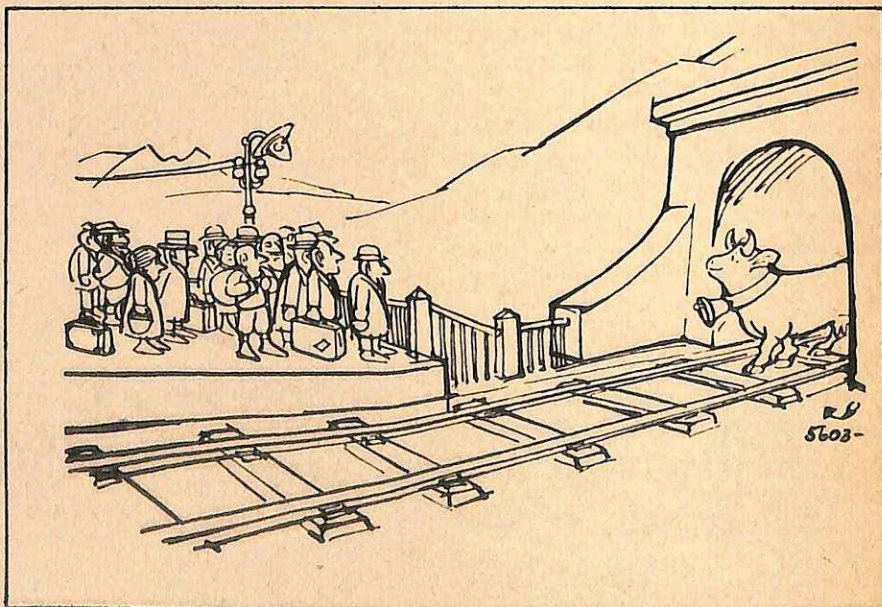
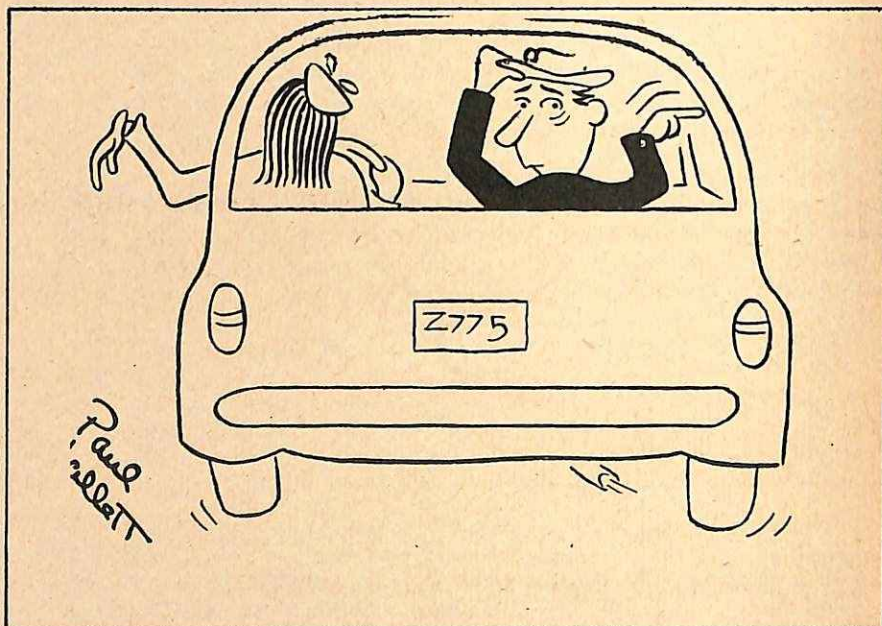
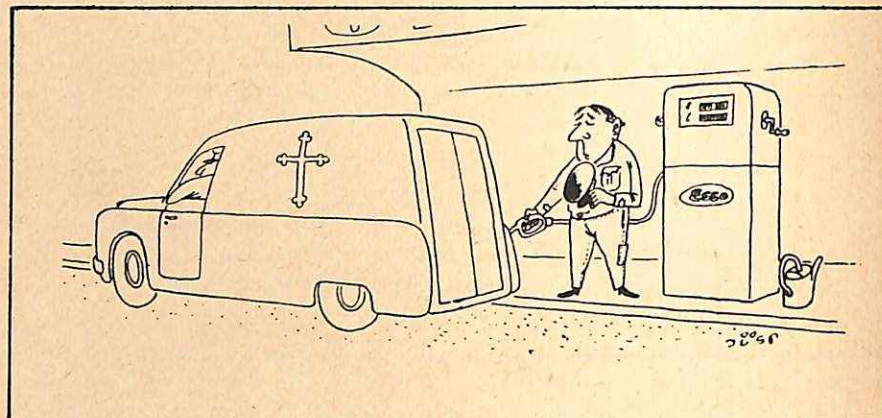
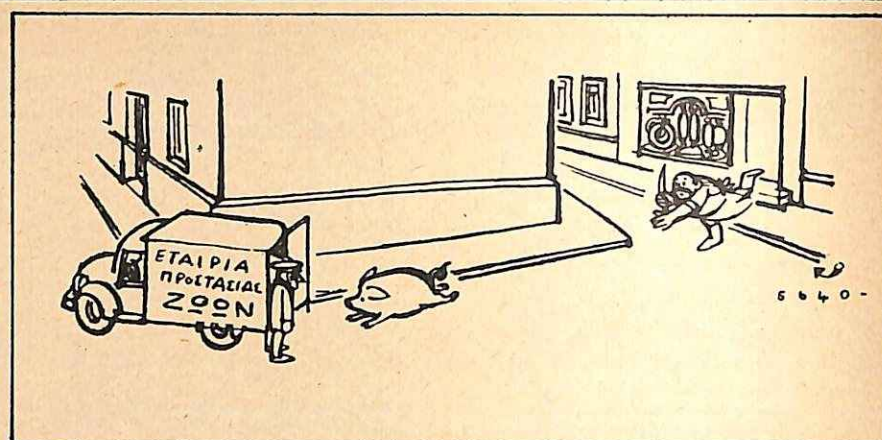
ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ: 1. ΕΠΙΚΑΙΡΟΤΗΤΑ. 2. ΚΑΝΤΙΝΑ. 3. ΑΡΔΗΤΤΟΥ. 4. ΑΜΑ. 5. ΜΑΝΙΟΥ. 6. ΜΑΝΗ. 7. ΕΧΑΣΑ. 8. ΠΑΡ. 9. ΑΙΤΙΩΝ. 10. ΔΙΑΚΡΙΤΙΚΟΥΣ. 11. ΕΚ. 12. ΣΗΣ. 13. ΜΙΣΗ. 14. ΚΑΘΕΤΩΣ. 15. Ε. Κ. Α. 16. Εργατικόν Κέντρον Ἰασηνῶν. 17. ΧΑΦΕΔΕΣ. 18. ΠΑΡ. 19. ΙΝΔΙΚΗ. 20. Α. Α. 21. ΚΤΗΝΙΑΤΡΙ. 22. ΚΗ. 23. ΑΙΤΙΩΝ. 24. ΡΝΜ (ράννιμ). 25. ΙΝΤΟ. 26. ΗΛΙΘΙΟΙ. 27. ΡΑΟΥΑ. 28. ΠΥΣ. 29. ΑΣΚ. 30. ΝΙΜΗ. 31. ΤΕ. 32. ΧΑΣΕΚΗ. 33. ΗΠΑΡ. 34. ΑΝΙΣΟΝ. 35. ΜΩΥΣΗΝ. 36. ΥΙΩ. 37. ΑΡΑ. 38. ΣΑΣΤΙΣΑΣ. 39. Ο εἰδικὸς συνεργάτης μας ἐπέτυχε μὲ τὸν συνδυασμὸ τῶν λέξεων, ΕΘΝΟΣΗΜΟΝ 1. Ὁ δεξιὸς βραχίον τοῦ ἀνδρὸς εἶναι πρὸς κλειστός (πρὸς τὸ σῶμα του). 2. Τοῦ ἰσίου τοῦ μῦρου γίλεκο ἔχει τρία λευκά κομμάτια, ἀντὶ γιὰ τέσσερα. 3. Τὸ χαρτί ποὺ κρατεῖ ἡ γυναίκα ἔχει διαφορετικὴ κλίση. 4. Στὴν παλάμη τοῦ δεξιοῦ χεριοῦ (ποῦ ἀκουμπᾷ στὸ γόνατο) τῆς ἴδιας γυναίκας δὲν εἶναι τεταμένα τὰ δάκτυλα. 5. Ἡ κρεμασμένη, ἀπ' τὸ χεῖρ τῆς βαλίσσας, λ. τικέττα ἔχει πρὸς μακρὸ λουράκι, ἔτσι ὥστε νὰ βρῆται πρὸς κοιλία. 6. Τὸ πόδι τῆς κοπέλας, ποὺ μόλις φαίνεται ἀριστερά, διαφέρει στὸ κάτω μέρος. 7. Δεξιὰ τῆς εἰκόνας, στὴν γλάστρα τοῦ μπουφέ, τὸ ἀριστερὸ τοσκιτισμένο φύλλο εἶναι διαφορετικὸ. 8. Τὸ ἀμπαζοῦρ τοῦ λουπατέρ δὲν ἔχει στὸ ἄνω μέρος ὀρισεῖς φιλέττο, ἀλλὰ ζῖγκ - ζῖγκ.

Χιούμορ

ΧΩΡΙΣ ΛΟΓΙΑ

(Κυριακόπουλος)

(Ντέμις)

«Η ΕΘΝΙΚΗ»

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΓΕΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΩΝ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΕΤΕΙ 1891

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 6, ΤΗΛ. 30-691

ΔΙΕΝΕΡΓΟΥΝΤΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΕΙΣ

ΠΥΡΟΣ

ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

ΖΩΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΚΑΙ

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ-ΑΣΤΙΚΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ & ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΕΝ ΓΕΝΕΙ

Περίπτερο

Έσωτερικό περιπτέρου

Η ΑΚΤΗ ΑΣΤΗΡ

Γ Λ Υ Φ Α Δ Α Σ

σ' ένα γοητευτικό περιβάλλον σάς προσφέρει:
ΤΗΝ ΠΙΟ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΔΙΑΜΟΝΗ
ΤΙΣ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΑΝΕΣΕΙΣ

Θαλάσσια λουτρά
Παιχνίδια
Σπόρ
Γήπεδα τένις και γκόλφ
Έκπληξεις

Ξενοδοχείον Πολυτελείας
Έστιατόριον
Κέντρον διασκέδασης
Snack Bar
Μουσική - Χορός

100 υπέρκομψα περίπτερα με ένα δωμάτιο δύο κλινών,
ειδική σκεπαστή θερμάνα, ζεστό και κρύο νερό, τηλέ-
φωνο, θέρμανση, ιδιαίτερα άτομικά λουτρά, χώρο στα-
θμεύσεως αυτοκινήτων και πλήθος άλλων ανέσεων
σ' ένα έλκυστικό σύνολο προσφέρονται για την πιο
εύχρηστη διαμονή χειμώνα και καλοκαίρι.

ΟΛΑ ΑΥΤΑ:
Σε απόσταση λίγων χιλιομέτρων
απ' την Αθήνα

Α Κ Τ Η Α Σ Τ Η Ρ

Έσωτερικό Χορευτικού Κέντρου

Καμπίνες λουομένων

Ακτή "ΑΣΤΗΡ"